

Mahmut Selim **1991**
GÜRSEL
ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2017

ÇORUM FİKİR'DE YAZDIKLARI

YAZDIKLARIMIZ: 53

İsa KAYACAN
ÇORUM FİKİR'DE
YAZDIKLARI

Mahmut Selim GÜRSEL
2017

YAZDIKLARIMIZ:53

**İsa KAYACAN
ÇORUM FİKİR'DE
YAZDIKLARI**

**Mahmut Selim GÜRSEL
2017**

İSBN

İÇİNDEKİLER

PARA İLE SATILMAZ!

TAKDİM

Mahmut Selim GÜRSEL

İsa KAYACANİ

**ŞEMSETTİN KÜZECİ'NİN “IRAK BASIN
TARİHİ” KİTAPLAŞTIRILIYOR**

TÜRK OCAĞI” YAZISI YERİNİ ALDI

BİR ANLATIM ZENGİNLİĞİ

KÜTÜPHANE; HEM TEFENNİ'DE, HEM

ECE'DE OLMALI

ÇAĞDAŞ AZERBAYCAN ŞİİRİ

ABDURRAHİM KARAKOÇ

NAZLI'NIN BUZ PATENİ

ŞAMPİYONLUĞU

AMATÖRDEN PROFESYONELE
RAMİZ MEHDİYEV'DEN DEMOKRASİYE
GİDEN YOL
İSTİKLAL MARŞIMIZIN YAZILDIĞI EV
VE ÇEVRESİ GÜZELLEŞTİRİLDİ
BELEDİYE BAŞKANLARIMIZDAN
BURDUR'DA 1. ULUSLARARASI
MEHMET AKİF SEMPOZYUMU
REŞAT NURİ GÜNTEKİN'İN EŞİNE
İMZA ADIĞI “MİSKİNLER TEKKESİ”
MİRASCISINA VERİLECEK
BESTELENEN “BİRİ VAR” ADLI ŞİİRİM
SESLENDİRİLDİ
ADİL ŞİRİN'İN LAÇIN ŞİKESTESİ
KADİR YAVUZ'UN İKİ KİTABI
BİR ÜMİD HARİBÜLBÜL
RIZA BULUT DA ARAMIZDAN AYRILDI
İMZA GÜNÜNDEN ŞİİR ŞÖLENİNE
DİNLENDİRİLMİŞ ŞİİRLER

ERŞAT HÜRMÜZLÜ
BİR GARİP ÖZÜR YOLCUSU
BURDUR TSO'NUN FAALİYETLERİ-
HEDEFLERİ
AİLE SAADETİ
İSTATİSTİKİ ANLATIMLA
BAYRAĞIM
DİNLENDİRİLMİŞ ŞİİRLER I
KİTAP BAŞINA GİTLİM İÇİN
TIKLAYINIZ!
ŞİİRİMİZİN GELECEĞİ
80. DOĞUM YILINDA PROF. DR.
İBRAHİM AGÂH ÇUBUKÇU'NUN ŞİİR
DÜNYASI
BİRER TUTAM
BURDUR'U GAZETECİLER DE
KÜÇÜMSEYEMEZ!
TÜRKÇEMİZİN GÜNAHI NE?
MAKEDONYA TÜRKLERİNİN SESİ: YENİ
BALKAN GAZETESİ
BİR SEMPOZYUMUN ARDINDAN
TÜRKÇEMİZ
CAN EVİME ATEŞ DÜŞTÜ
DİLİMİZ, ANLATIMLARIMIZ

HACI FERHAT MİRZA'DAN KELÂMLAR-
ÖZDEYİŞLER
MEHMED b. SÜLEYMAN (FUZULİ)
NURDANE UZUN'UN ŞİİR DÜNYASI
YAZILANLARIN İÇİNDEN
VAN'DAN ÜMİT KAYAÇELEBİ'NİN ŞİİR
DÜNYASI
YENİ YENİ YAZILANLARDAN
ÜÇ ŞİİRLE ANLATILANLAR
BURDUR'DAN YOLA ÇIKARAK
REHBERİ
BAYRAM DURBİLMEZ HOCADAN: AŞIK
EDEBİYATI ARAŞTIRMALARI
TÜRK DÜNYASI BAHTİYAR
VAHAPZADE'Yİ SEVGİ VE SAYGIYLA
UĞURLADI
SINIF ARKADAŞLARI NAZLI İÇİN
DİYORLAR Kİ
TÜRKOLOJİ ALİMİ KİLİSLİ MUALLİM
RİF'AT BİLGE
MANSUR EKMEKÇİ'NİN YENİ ŞİİRLERİ
ŞAİRLERİMİZ
KİLİS'İN KÜLTÜREL ZENGİNLİĞİ
ZAMANIN İÇİNDEN
SEVGİ YOLU'NUN DÖRT ŞAİRİNDEN

HAYRETTİN İVGİN'DEN GELENLER
OSMAN TEKERCİ ŞİİRDE GİDEREK
GÜÇLENİYOR
KAZIM POYRAZ'IN ŞİİR DÜNYASI
TEFENNİ NAMIK KEMAL İLKÖĞRETİM
OKULU ÖĞRENCİLERİNİN ŞİİRLERİ
BİLDİRİLERİ KİTAPLAŞTIRILDI
DÜNYASINI DEĞİŞTİREN YÜKSEL
BAŞARAN İÇİN İKİ ŞİİR
ŞEMSETTİN KÜZECİ'DEN: IRAK BASIN
TARİHİ
YENİ BURDUR ŞİİRLERİ (4)
AŞIK ALİ ANBARCI'DAN
HİKAYELERİYLE TEKE YÖRESİNİN
BAŞKENTİ BURDUR TÜRKÜLERİNDEN
BİR DEMET ÇEŞİTLEME KAYACAN'IN
BURDUR'U, BURDUR'UN İSA KAYACAN'I
İÇİN (Burdur çıkışlı) YAZILANLARDAN
KALEMDEN, ÜÇ AYRI ŞİİR
BURDURLU GAZİ, AĞIR TOPÇU
KADEMLİOĞLU İSMAİL BAŞÇAVUŞ
YAZILARIMIN YER ALDIĞI GAZETE VE
DERGİLERDEN
SEN BENİM
KALBİME TALİMAT VERECEĞİM

**ARTIK
YAZAR MISINIZ?
TÜRKÜ SAVAŞÇISI
BİYOGRAFİ ZENGİNLİĞİNDEN KÜLTÜR
ZENGİNLİĞİNE
HANIM AKÇAY'IN
KALEMİNDEKİLERDEN
TASAVVUF EDEBİYATIMIZIN İLK
BÜYÜK ŞAİRİ YUNUS EMRE**

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.(1)

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz. (2)

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.(3)

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

(1) İnsan durup dururken yazmaz. Birikimini başkalarına lazım olur diyerek yazar. Aslında o yazmaz. Ona yazdıran; onu yaratandır!

(2) Kitap okuyan; muhakkak okuduğundan bir bilgi edinir. Yaşamında muhakkak o bilgi kendisine veya etrafına yardımı dokunacağını bilmez. Onu yaratan o öğrettiği bilginin yazıya dökülüp başkalarına aktarılacağını bildiğinden o kişiye o kitabı okutur. Bilgi böylece yayılır.

(3) İnancıma göre bizi tek kişiden yarattı. O ilk kişiye bütün ilimleri verdi. Bu ilimler şimdi gen dediğimiz ile hepimize bu bilgiler geçti. Herhangi bir kişi kendi geninde olan bu bilgileri kullanmaya başladıkça bilgileri genişler. BÜTÜN BİLGİLERİ öğreten her insan için belirli bilgiyi genişleterek kullanma yazgısını yazdığı için ancak o bilgiler ile gelişir. "her insan bir kitaptır."

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıfta babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım.

Marangoz ırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihinde askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde teknisyen olarak göreve başladım. Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim. 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında naklen orum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı ğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, orum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı orumlu hemşerilerimi haber dar

ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılııolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın orum'da kalmasını sağladım!

Aık ğretim için niversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. şu anda emekli memurum. Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her alıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve "El Yazması Kitaplar"ın orum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu zntmn boş olduğunu zamanla gördüm.

Rabb'im in izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz

avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüdür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bu "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)", Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım: SİTEM: <https://gurselyayin.com> E-POSTAM: corumlu2000@gmail.com

İsa KAYACAN

20 Eylül 1943 -15 Ekim 2015

Gazeteci, Şair, Yazar: Hasan Hüseyin ve Güldali'nin çocukları olarak, 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur'un Tefenni İlçesi'ne bağlı Ece Köyü'nde doğdu. İlköğretimini köyünde tamamladıktan sonra, Ortaokulu Tefenni'de, Liseyi Ankara'da okudu. Genç yaşta çalışma hayatına başlamasına rağmen, daha sonra, Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi'ne girerek Halkla İlişkiler Bölümü'nden mezun oldu.

Çocukluğunda 1940'lı yılların köy şartlarının gerekleri neyse onları yaşayan çobanlık yapıp, tarlada çalışan İsa Kayacan, genç yaşta hayata atıldıktan sonra da her kademedede görev yaptı. Önce bir otelde

resepsiyon memuru oldu, ardından hastanede memuriyete başladı. Özellikle yazı ve şiirle uğraşması sayesinde oralarda tanıştığı ünlü kişiler iş hayatında kat edeceği merhalelerde O'na yardımcı oldular.

Bir süre İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü'nde Genel Sekreter Yardımcısı olarak çalıştıktan sonra, Orman Bakanlığı'nda, ardından Başbakanlık Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nde görev aldı. Bu görevi O'nun hayatında bir dönüm noktası oldu.

Yazı hayatına şiirle başlayan Kayacan'ın ilk şiiri Nisan 1956'da, ilk yazısı 24 Ocak 1961'de yayınlandı. Tercüman, Son Havadis, Orta Doğu, Hergün, Yeni İstanbul, Belde, Anayurt gibi ülke genelinde yayın yapan gazeteler başta olmak üzere, üç bin' den fazla gazete ve dergide yazarak büyük bir rekora imza attı.

Yazgıgı gazete ve dergilerin isim, tarih ve sayılarıyla ilgili, kitaplarında detaylı bilgiler veren İsa Kayacan; Ajas-Türk, Ana, Alkış, Avcı Rasgele, Bakış, Çocuk ve Yuva, Çağrı, Ece, Emre, Günün Kadını, Gülpınar, Güvercin, Hız, İlkurşun, Kalkınan Dünya, Kalkınma, Karınca, Kemalist Ülkü, Kızılay, Kök, Köy-Tarım Orman ve Av, Orman Mühendisliği, Defne,

(OMMDY), Lider, Milli Şuur, Post-Tel, Sanat Dünyamız, Standart, Size, Işık, Tarla, Türk Yurdu, Türkiye, Türk-İş, Türk Basın Birliği, Türkiye Sektör,

Yeşil Türkiye, Yelken, Yeni Batı Trakya adlı, uzun süreli yazdığı dergiler başta olmak üzere; Onlarca dergide, binlerce makalesi yayınlandı.

Bu özelliği O'na, “yazı fabrikatörü, kültür fabrikatörü, Anadolu Basını'nın İmparatoru ve Duayen'i” unvanlarını kazandırdı. “Anadolucu yazar, Türk yazın tarihinin Evliya Çelebisi” olarak anıldı, anlatıldı ve yazıldı. Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nce yayınlanan “Anadolu'nun Sesi” ile “Türk Haber Ankara” gazetelerinin Haber Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni olarak hizmet veren İsa Kayacan ayrıca, Türk Basın Birliği'nin Ankara Şube Sekreterliği görevini yürüttü. Binlerce Anadolu Gazetesinde günlük yazılar yazan, asıl adından başka; Mehmet İsa, Ç.Ese Moraloğlu, İshak Tefennili, Mehmet İsa Kayaoğulları, Can Kaya, Çiloğlu ve Kaya Buldurlugil imzalarını da kullanan, “İsa Kayacan Yazı Ofisi"yle "Ece Yayınları" ve "Ece Sanat Dergisi" nin kuruculuğunu yapan Kayacan, “Ece Haber Ajansı” nın deneme yayınlarını da gerçekleştirdi.100. kitabı olan "Orta Asya Türk Cumhuriyetleri" ile "dalya" diyen İsa Kayacan'ın değişik dallarda yayınladığı kitaplarının sayısı 124'e, yazıp yayınladığı makale sayısı 2007 yılı

sonu itibarıyla 39 bin 425'e, yazdığı gazete ve dergi sayısı, bugün kapananlar dahil, 3 bin 540'a ulaştı. Anadolu'da yayınlanan pek çok gazete, radyo ve televizyonda "İsa Kayacan" konulu açık oturumlar düzenlenip yayınlandı. TRT Türkiye'nin Sesi Radyosu'nda yayınlanan "Cumartesi'den Cumartesiye" adlı programın içinde yer alan "Sayfa Sayfa Anadolu Basını" köşesini hazırlayıp sunan ve bazı araştırmaları yabancı dillerde yayınlanan Kayacan, bir ara TRT'de Program-Belgesel ve Genel Müdür Danışmanı olarak da hizmet verdi. Çeşitli dönemlerde Orman Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ve Başbakanlık' ta "Basın Danışmanı", "Şube Müdürü", "Müşavir" olarak görev yaptı ve 11 ayrı Bakan'la çalıştı. "Bakanlıklarası En Çalışkan ve Başarılı Basın Danışmanı" seçildi.

İsa Kayacan bunun dışında çeşitli kuruluşlardan 206 plaket, 248 onur, şeref, teşekkür, şükran ve takdir belgesi aldı. "Basında 25 yılın Şeref Ödülü", üç defa Milli Prodüktivite Merkezi "Verimliliğe Katkı Ödülü", "Türk Folkloruna Hizmet Ödülü", "Irak Türkmenlerine Hizmet Ödülü" , "Türk Kültür ve Edebiyatına Hizmet Ödülü", 5 kez "Türk Şiirine Hizmet Ödülü" yle "Doğa ve Çevre Dostu" ödülünün sahibi oldu. "Anadolu Basını'nın Fahri Hemşehrisi" ilan edilen İsa Kayacan, 4 defa "Yılın Yazarı", 3 defa "Yılın Edebiyatçısı" 4 defa "Yılın Şairi", 2 defa da "Yılın Editörü" seçildi."Türkiye'de en çok kitap ve yayın tanıtımı yapan yazar" unvanıyla, merkezi Azerbaycan' da bulunan

Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği 'nin "Hizmet Ödülü"nü aldı. Yine merkezleri Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de bulunan Asya Üniversitesi Rektörlüğü ile VEKTOR Uluslararası İlim Merkezi Başkanlığı'nın İlmi Şûraları kararıyla 19-20 Haziran 2003 tarihlerinde kendisine iki ayrı "Fahri Doktora", VEKTOR uluslararası beynelhalk İlim Merkezi Başkanlığının "İlmi Şûrası" kararıyla 16.02.2006 tarihinde de "Fahri Profesör" diplomaları, ayrıca Azerbaycan'dan Beynelmilel 'Türk Dünyasına Hizmet Diploması'yla, Kanada'dan "Güzel Söz Ödülü" verildi.Özellikle Anadolu Basını mensupları ile çeşitli yazarlar tarafından; "Efsane İnsan, Destanlaşan Köylü, Edebiyat ve Kültür Elçisi, Antolojist, Burdur'un Fahri Türkiye Elçisi, Türk Dünyasına Işık Saçan İnsan, Türk Dünyası'nın Ferhat-ı" unvanlarıyla taltif edildi.İsa Kayacan, resmi ve özel olmak üzere çeşitli kurum ve kuruluşlarca düzenlenen seminerlerde "Gazetecilik", "Anadolu Basını", "Habercilik", "Basın ve Halkla İlişkiler" konularında dersler verdi, bildiriler sundu.Gençlik yıllarından beri Ankara'da olmasına rağmen doğup büyüdüğü memleketinden hiç kopmayan İsa Kayacan, hemşehrileri tarafından da unutulmadı. 2000 yılında Burdur Merkez'de bir cadde ile Tefenni İlçesi'nde bir sokağa Belediye Meclisleri'nin kararlarıyla "İsa Kayacan" adı verildi.Ayrıca, Kültür Bakanlığı'nın onayı ile, binlerce kitap bağışladığı Burdur İl Halk Kütüphanesi'nde bir salona "İsa

Kayacan Okuma Salonu" levhası asıldı.Sürekli Basın Kartı sahibi olan, eşi Sabahat hanımı 12 Şubat 2002 tarihinde kaybeden ve 2005 yılı Ekim ayında Başbakanlık Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri iken, kendi isteği ile emekli olan, hazırlanan “İsa Kayacan Belgeseli” gösterimi ile 2006 yılında Ankara’da ve Burdur’da “Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Hizmet Yılı” kutlanan, hakkında 2. belgesel hazırlanan, Merkezi Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de bulunan Azerbaycan Yazıcılar Birliği'nin asıl üyeleri arasında yer alan, “Guinnees Rekorlar Kitabı” için hazırlıkçalışmalarını sürdüren, Prof. Dr. İsa Kayacan'ın, üç kızı, iki torunu bulunuyor.. (Temmuz-2008)

• Internet'te

Yazarımız <http://corumlu2000.dergisi.info> çalışmaları yayınlandı. Yayınevimizin sanal ÇORUM FİKİR yayınlanmış dergilerinde yazıları bulunmaktadır.

ŞEMSETTİN KÜZECİ'NİN “IRAK BASIN TARİHİ” KİTAPLAŞTIRILIYOR

Araştırma ve değerlendirmeler yayın haline gelince anlam kazanıyor.

Kerküklü gazeteci araştırmacı yazar Şemsettin Küzeci'nin, Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema bölümünde yapmış olduğu “Irak'ta Kitle İletişimi ve Basın Özgürlüğü” konulu Yüksek lisans tezini Fakülte yönetimince kitaplaştırılması kararlaştırıldı. İletişim Fakültesinin 40. Yıl kitaplığı kapsamında basılacak olan Yüksel Lisans Tezi, “ Irak Basın Tarihi” adıyla yeniden gözden geçirilerek fakülte bünyesinde yayınlanacak. Söz konusu yayına Başbakanlık Basın yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü tarafından da destek verildi.

“Irak Basın Tarihi” kitabının önsözünün bir yerinde Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Korkmaz Alemdar; “Şemsettin Küzeci'nin Irak Basın Tarihi başlıklı çalışmasının Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi 40. Yıl Kitaplığı içinde

yayınlanmasına tanıklık etmek mutluluk verici bir olaydır. Bir kere Kerküklü olarak Irak'ta pek çok sorunla baş etmeye çalışırken bir tez çalışmasını tamamlayabilmesi ve bu tezden bir kitap üretebilmesinin coşkusunu paylaşmak başlı başına takdir konusudur. Şemsettin Küzeci pek çok öğrenci ve akademisyene örnek olacak bir çalışma disiplini içinde olmuştur” diyor.

Şemsettin Küzeci, ise kitabın teşekkür bölümünde hocalarına vefa borcunu yerine getirirken; “Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'ndeki çalışmalarında beni teşvik eden, yol haritamı çizen, iletişim tarihi araştırmalarına değer veren, şahsımı, Türkmen toplumunu ve ülkemi önemseyen, ilgi gösteren, tez danışmanım İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Korkmaz Alemdar'a ve mesleğimin dönüm noktasında bana fikir öğretmenliği yapan Gazeteci-Yazar İsa Kayacan'a ayrıca teşekkür ederim” şeklindeki görüşleriyle vefakârlığını gösteriyor.

Yakında bizlerle merhabalaşacak “Irak Basın Tarihi” adlı kitapta yer alanlardan: Irak'ta ilk gazete 1869 yılında dönemin Bağdat Valisi Mithat Paşa'nın Osmanlı Devleti tarafından Irak'a Vali atanmasıyla çıkarılmıştır. Reformcu Vali Mithat Paşa tayininden iki ay sonra Paris'ten Irak'a ilk matbaayı getirmiş; Vilayet Matbaası adı altında faaliyete başlayan matbaa Irak'ta Zevra adı altında ilk gazete'yi Arapça ve Türkçe olarak 15 Haziran 1869 tarihinde yayınlanmaya başladı.

Ancak, bazı kaynaklara göre Irak'ta yayınlanan ilk gazete Zevra değil, Jurnal Irak gazetesidir.

Irak'ta görsel basın 1952 yıllarına dayanır, O tarihlerde İngilizler tarafından Kerkük'te düzenlenen İlk Sanayi Fuarında bir televizyon istasyonu olduğu gibi Irak'a hediye edilmiştir. Dolayısıyla da 1953–1956 yıllarında Irak Televizyonu kurulmuş olup siyah beyaz olarak 1956 yılında yayına başladı. İktidarın kontrolünde yayın yapan Irak TV Kerkük-Musul ve Basra'da irtibat büroları açtı. Oralardan da bazı programlar ve belli zamanlarda yayın yapılmaya başladı. Irak televizyonu Kerkük Bürosu günde 8 saat bölgesel yayın yapıyordu. Bu yayınlar Kerkük ili sınırları dışında Irak'ın Kuzeyi Erbil, Süleymaniye ve Dohok illerinde de izleniyordu. 6 Saat Kürtçe, 75 dakika, Arapça, 15 dakika Süryanice ve 30 dakika Türkmençe yayın yapan Kerkük TV Irak'ın Kuzey bölgesini kapsamaktaydı.

Yine kitap'ta yer alacak önemli bilgilerden: Saddam sonrası bir takım gazete, dergi, TV kanalları, radyo ve iletişim organları devletten izin almadan, serbestçe yayın yaptılar ve hala da yayınlarını sürdürüyorlar. Bunların yanında devlete ait TV kanalları, radyo istasyonları Irak İletişim Ağı'na bağlı olarak faaliyet göstermektedir. Ancak, Irak'ta yayın organları Planlama Bakanlığı'na bağlı Sivil Toplum Dairesi'nden ticari iş yaptıkları için çalışma müsaadesi

ve izin belgesi almak zorundadırlar. Devletin dışında özel sektörde yayımlanan gazetelerin tek sıkıntıları güvenlik ve ekonomidir. Güvenlik ve basım giderleri temin edilirse yayınlar sürekli olarak devam eder. Bugün birçok gazete ve yayın organı iflas etmiştir. Birçok yayın organı da çalışanlarının can güvenlikleri tehlikede olduğu için kapatılmıştır.

Irak'ta 2003–2007 tarihleri arasında yaklaşık 2000 civarında gazete, dergi, bülten vs. yayınlar günlük, haftalık, 15 günde bir, aylık olarak, siyasi parti ve hareketler, sivil toplum kuruluşları tarafından ülkenin etnik guruplarının konuştukları muhtelif dillerde çıkarılmaktadır. Bu gazetelerin sayısı kadar gazete ve dergi de çeşitli nedenlerden dolayı birkaç ay yayınlanarak kapanmak zorunda kalmıştır. Ancak 2003–2007 tarihleri arasında Irak Gazeteciler Cemiyeti yayın yapmak için resmi izin başvurusunda bulunan gazete, dergi, haber ajansı, TV, radyo ve İletişim şirketlerinin sayısı 367 olarak tespit edilmiştir.

Irak Türkmenleri'nin Türkiye de ki fahri temsilcisi dostum gazeteci-yazar Şemsettin Küzeci'nin imzasıyla Günyüzü görecekte bu kitapla, Türk ve Türk dünyasındaki Irak Basın tarihi ile ilgili kütüphanelerdeki boşluğun dolduracağına inanıyor, Gazi İletişim Fakültesi ile Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğüne de böyle bilimsel eserlerin yayınlanmasında katkıda bulunmalarının onur

verici bir yayın çalışması olduğu kanaatimi belirtmek istiyorum... Efendim.

GÜNÜN SÖZ VE HABERİ:

1. Eğer bir insan; hem çalışkan, hem akıllı ise, takdir et; Çalışkan, fakat akılsız ise, dikkat et; Akıllı, fakat tembel ise, ikaz et.

Hem akılsız, hem de tembel ise, imha et.
(Rahmetli Vali Recep Yazıcıoğlu)

2. TRT Kurumunca, yeniden yapılanma adıyla yürütölen çalışmalar kapsamında, bölgesel yayın yapan Antalya Radyosu'nun teşkilat şemasından çıkarıldığı ve kapatılacağı haberi tamamen gerçek dışıdır. (İbrahim Şahin, TRT Genel Müdürü, Yenigün Gazetesi, Burdur, 22.11.2008)

TÜRK OCAĞI” YAZISI YERİNİ ALDI

Bazen öyle yanlışlıklar yapılıyor ki, insanın “aklı duruyor”..

İnanmak, hatta duymak istemiyor.

25 Eylül 2008 tarihinde mensubu bulunduğum Anayurt gazetesinin yazı işleri koordinatörü, tecrübeli gazeteci Ramazan Durmuş, gazetenin ertesi günkü manşeti hakkında ve üzüntü içinde bilgi verirken; “Günümüzde, Resim Heykel Müzesi olarak kullanılan Ankara’daki tarihi Türk Ocağı binasının giriş sütunlarındaki- Türk Ocağı-yazısı son restorasyonda kaldırıldı” cümlesinin verdiği rahatsızlığı gözlerinden okumuş, önce inanmamış, sonra doğruluğu kabul etmek zorunda kalmıştım.

Bu konuda, “Türk Ocağı kelimelerini kaldırmak yanlıştır” başlığıyla kaleme aldığım yazdığım yazı:

- 1- Belde Gazetesi (Ankara, 04.10.2008)
- 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 13.10.2008)
- 3- Çoruh’un Doğduğu Yer Gazetesi (Bayburt,07.10.2008)

- 4- Sorgun Postası Gazetesi (11.10.2008)
- 5- Babaeski Söz Gazetesi (14.10.2008)
- 6- Burdurlunun Sesi Gazetesi (14.10.2008)
- 7- Kent Gazetesi (Kilis, 14.10.2008)
- 8- Tefenni’nin Sesi Gazetesi (15.10.2008)
- 9- Van Postası Gazetesi (18–25 Ekim.2008)
- 10- Şafak Gazetesi (Aydın 20.10.2008)
- 11- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 29.10.2008)
- 12- 24 saat Gazetesi (Ankara, 08.11.2008)
- 13- Gündem Gazetesi (Ankara, 03.12.2008)

adlı gazetelerde yayınlandı.

Bu makale için açıklamayı, restorasyonu gerçekleştiren Altındağ Belediye Başkanlığından, bundan öncede Kültür ve Turizm Bakanlığından gelmesini bekliyordum ki, konuyla ilgili bir açıklama ve “Türk Ocağı yazısı bina girişindeki yerini almıştır” cümlesiyle biten teşekkür yazısı Türk Ocakları Derneği Genel Merkezinden geldi... Nereden gelirse gelsin, yanlıştan dönülmüş ya, “Türk Ocağı” yazısı yerini almış ya!... Türk Ocakları Derneği Genel Merkezinin 13 Aralık 2008 tarih ve Genel Başkan Yardımcısı Yücel Hacaloğlu imzalı 110-1054 sayılı yazısını aşağıda sunuyorum efendim:

“Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan,

Anayurt Gazetesi Kültür ve Sanat Danışmanı;
1912 yılında devletimizin zor durumda olduğu bir dönemde milli şuuru canlandırmak amacıyla zamanın

Türk aydınları tarafından kurulan ve kurulduğu günden beri amacından sapmadan aziz milletimizin hizmetinde olan derneğimize gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ederiz.

Geçirdiği birçok badireden sonra bugün artık “Resim ve Heykel Müzesi” adıyla Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın hizmetinde olan ve Atatürk döneminde Türk Ocağı Binası olarak yapılan asıl hizmet binamızın ana girişinde yer alan “Türk Ocağı” yazısı, yenileme çalışmaları gerekçe gösterilerek kaldırılmıştı. Genel Merkezimizin girişimlerinin yanı sıra Anayurt Gazetesi’nin 26 Eylül 2008 tarihli nüshasında konunun tarihi seyri de anlatılarak dile getirilmesi, ayrıca zat-ı âlinizin aynı gazete ve bilahare diğer başka gazetelerdeki köşenizde ele almanızdan sonra Türk Ocağı yazısı bina girişindeki yerini almıştır.

İlginize tekrar teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

(Yücel Hacaloğlu, Genel Bafkan Yardımcısı)

YILIN SÖZLERİ (1):

1- Kırgınlıklarım, kızgınlıklarım sana söylediklerimin, yazdıklarımın hepsi tamamı yalan. Sensiz yapamadığımdır, seni sevdiğim, özlediğimdir gerçek, doğru olan (18.12.2008)

2- Artık eskisi gibi; kızmayacağım, kırmayacağım, kırılmayacağım,

Yanlışlarımı tekrarlamayıp, düzeltme çabası ve yorgunluğu içinde olamayacağım,

Tüm delil ve tanıklarım, vicdanımda kurduğum mahkemede, mutlaka berat edip aklanacağım. (19.12.2008)

3- İsimsiz yazılanlar; olaylar, konu veya konulardan haberleri olanlarca, 50 veya 100 kişi tarafından bilinerek okunur, yorumlanır,

İsimli yazılanlar, gönderilen 350 yayın organının sayfa ve sütunlarında, 8-10 bin hatta daha fazla kişi tarafından, bilinerek, hatırlanarak okunur. (20.12.2008)

BİR ANLATIM ZENGİNLİĞİ

Anlatımlar vardır zenginlik içindedir. Anlatımlar vardır kısırlık içindedir... Bu anlatımlar hem düz yazıyla, hem de şiirle olunca zenginlik kazanır, anlam kazanır. 1958 yılında yazdığım, doğduğum köyün o gün ki genel görünümünü” dile getiren, duyduklarımı, hissettiklerimi dile getiren “Ece Köyünde Akşam” şiirimin yazılış öyküsünü kaleme alırken epey zorlanmıştım. Yani hem yazıyla, hem şiirle yapılan anlatımlar zordur, sıkıntılıdır. Ama yazıldıktan, anlatıldıktan sonra her iki bölümdeki genel görüntüyle keyiflenirsiniz.

ŞÖYLE GİRİVERSEN KAPIMDAN

Yıllarca Burdur ilimizde çalışan, sonra Isparta ilimize naklen geçen, tayinen geçen Fatma Uçarlar, Eylül 2008’de yayınladığı “İçimde Söz Dinlemez Deli Var” adlı, şiir kitabında yer yer şiirlerinin anlatımlarını da sayfalara aktarmış. Bir başka kitabının adı olan “Şöyle Giriversen Kapımdan” başlığıyla ortaya koyduğu genişçe, uzunca bir anlatımı var. Sonra, şiirle

ortaya koyduğu duyguları geliyor. Bitimi, bitirilişi yine yazılı anlatımın..

“İçimde Söz Dinlemez Deli Var” adlı kitabın 55,56 ve 57 nci sayfalarında yer alıyor bu anlatım efendim:

“Biliyorum, şu an bana ulaşmak için yollardasın. Aklın sıra yola çıkacağını hissetmemem için az önce aradın ve her zaman ki rutin konuşmaların gibi havadan, sudan bahsettin. Ama biliyorum, sürpriz yapıp ansızın karşımda oluvereceksin. Yapmak istediğin sürprizi bozmamak için, ben de gelecek misin? diye sormadım. Az önce seni aradım, telefonunda aradığınız kişiye şu anda ulaşamıyor, sinyal sesinden sonra mesajınızı bırakın iletisini dinledim. Anlıyorum ki, yollardasın ve ararım düşüncesiyle yola çıktığını bilmem için telefonunu kapattın” diye başlıyor Fatma Uçarlar anlatımı... Sonra, Gar Müdürlüğü aranıyor, trenin kaçta hareket ettiği öğreniliyor, sabah kaçta gelinebileceği-gelebileceği hesabı yapılıyor.

Bir ara istasyonda karşılayıp sürprizi bozmak istiyor Fatma hanım. Ama süprizin tadını kaçırmamak için vazgeçiyor. Beklediğinin, sabah eve mis gibi börek kokuları içinde girmesini istiyor. Başka hazırlıklarını da yapmak aklından geçiyor. Beklediğinin önceki zamanlarda telefon konuşmalarından rahatsız olduğunu hissediyor, “hasta mısın?” sorusuna “hayır” cevabını alıyor. “Sen de uykuya dalmışsındır ve bir an önce

sabah olsun istiyorsundur. Sabah kavuşmak üzere iyi geceler yakışıklım” diye bu bölümün noktasını koyuyor.

Ayak seslerinin kapısı önünde durmasını, zilin basılmasını, kapısının iki kez tıklatılmasını istiyor. Tren gelmiş olmasına rağmen, beklediğinin gelmeyişi hayretle karşılıyor. “Neden gelmedin?, taksi mi bulamadın? Anca mı geleceksin?. Yoksa çiçek almak için mi oyalanıyorsun?. Bilmiyor musun en güzel hediye de çiçek de sensin” diye devam ederken, “Hadi gel! Zile de basma, çıkar anahtarını kendin aç evimizin kapısını” dedikten sonra duygularını mısralara döküyor Fatma Uçarlar:

Şöyle giriversen kapımdan,
Şaşırıversem geldiğine,
Yüreğim çıkıverecek gibi olsa boğazımdan,
Elimden ayağımdan can çekilse,
Oturup kalsam,
Dilim tutulsa, konuşamasam,
Şöyle giriversen kapımdan..

Yazının, anlatımın bitişi, bitirilişi: Ben mi yanlış duyuyorum? Bu ayak sesleri senin, evet senin ayak seslerin, tamam anahtar da kilitte dönüyor, dayanamayacağım artık kapıyı açacağım. Hoş geldin, oğulcuğum, hoş geldin...

YILIN SON HABERİ:

Gazeteci-Yazar İsa Kayacan’a 209.cu plaket, kısa adı SAKÜDER olan “Sanat ve Sanatkârlar Topluluğu” Derneği’nden geldi. Söz konusu plakette yazılanlar:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Cumhuriyetimizin 85. ci yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın katkılarıyla düzenlemiş olduğumuz “Atatürk ve Cumhuriyet” konulu şiir yarışmamızda Jüri Üyesi olarak katkılarınız nedeniyle, teşekkürlerimizi sunarız. (Sevgi Eser, SAKÜDER Yönetim Kurulu Başkanı-24 Aralık 2008, Ankara)

KÜTÜPHANE; HEM TEFENNİ'DE, HEM ECE'DE OLMALI

Doğup büyüdüğüm, manevi borcumun bulunduğu Burdur ili, Tefenni ilçesi Ece Köyü'ndeki "İsa Kayacan Kütüphanesi"nin açılışını 01 Kasım 2008 tarihinde gerçekleştirdik. Burdur'un değerli Valisi Sayın İbrahim Özçimen başta olmak üzere, Burdur merkez ve Tefenni Protokolünün katılımıyla açılan kütüphane, karar verdiğim 2007 yılının Ekim ayından başlamak üzere bir yıl için de oluştu ve 7 bin 635 kitap, dergi antoloji, ansiklopediyle açıldı.

TEFENNİ'YE DAHA ÇOK YAKIŞIRMIŞ!..

Tefenni ilçemiz merkezinde, rahmetli dostum Yunus Serttaş'ın 31 Ekim 1975 tarihinde kurduğu ve halen yayınlanan "Tefenni'nin Sesi" Gazetesinin 03 Aralık 2008 tarih ve 1765 nci sayısında, Halk Eğitim Müdür Yardımcılığı görevini yürüttüğünü öğrendiğim ve gazetede "Alice'den Söyleşiler" gerçekleştiren Ali Gül'ün "Oradan, buradan, şuradan" başlığı altında "çeşitleme" diyebileceğim bir yazısı, yorumlar bütünü

yayınlandı. Kendisiyle de telefonla görüştüm, yorumu üzerinde fikir alışverişimiz oldu. Ali Gül hemşehrim, Ece Köyü'nde bu kütüphanenin işleyemeyeceğini, yararlı olamayacağını savunuyor. Önce söz konusu yazının kütüphane bölümünde yer alanları aşağıya aynen nakletmek istiyorum (Ece Köyü'nün nüfusunun 100 değil 159 olduğu değişikliğini yaparak)

Ali Gül'ün görüşleri:

"Bu arada geçen ay Tefenni'nin yetiştirdiği değerli insan, gazeteci ve yazar İsa Kayacan Ağabeyimiz köyüne kütüphane açtı. İşte ilk duyduğumda kendi kendime yine yanlış yapıyor diye düşündüm. Yine Tefenni'de olması gereken bir kütüphanenin 100 nüfuslu bir köyde ne işi var diye düşündüm. İsa ağabeyimiz öyle uygun görmüş artık yapılacak bir şey yok. Tefenni'de bu konuyu birkaç kişi ile konuştum. Hemen hemen herkeste benim gibi düşünüyordu.

Açılışa gidemediğim için aslında çok da söz söyleme şansım yok. Ama gidenlerden ve basından açılış ile ilgili bilgiler aldım. Çok güzel bir program olmuş. Üst düzey bürokratlar katılmış. Açılış Ece köylüleri ve İsa Ağabey için güzel bir hatıra olarak hatırlanacaktır. Tamam, köyüme böyle bir kütüphane açmak istedim diyorsan diyeceğim yok. Ama bence

Tefenni'ye bu kütüphane çok daha güzel yakışırdı İsa Ağabey. Neden mi?

Bir kere Ece Köyü'nde okul yok ve öğrencileri merkeze taşıma sistemi ile geliyorlar.

Ece Köyü'nde İlköğretimde ve lise de okuyan öğrenci sayısı 15 ile 20 arasında olsa gerek.

Bu kütüphanenin her gün açık olacağını düşünemiyorum. Sanırım belli saatlerde açılacak ki oda öğrencinin ve halkın müsait olduğu zaman olur mu? Zor diyesim geliyor.

Bu kütüphane merkezdeki okulların bünyesinde olmasının çok daha faydalı olacağı da aşıkardır.

Hatta ilçemizde açılacak olan Meslek Yüksek Okulu'nun bünyesinde olsaydı çok daha güzel olurdu. Oraya da şöyle güzelce sizin isminizi yazardık ve kütüphanenin işlerliğini de sağlamış olurduk.

Bence Ece Köyü'nde öncelikle öğrencilerin faydalanabileceği bir internet bağlantısı olan 3 bilgisayar ve çıktı alabilecekleri bir yazıcı olması çok daha iyi olurdu. Bu bilgisayar odası çocukların okuldan geldiği zamandan saat 21.00 e kadar açık kalacaktı. Bu konuda köyün imamı da buradan sorumlu olursa çok daha güzel olurdu. Okumak için hafta içi servisle, hafta sonu kurslarına ise kimi zaman yaya, kimi zaman traktörle, kimi zaman diğer araçlarla her gün ilçemize gelen Meltem ASLAN gibi kızlarımız içinde çok güzel bir eğitim kaynağı olurdu. Kızma İsa Abi sadece benim düşüncelerim bunlar naçizane.”

TEFENNİ İLÇE HALK KÜTÜPHANESİNE GÖNDERİLENLER

Kasım 2008 itibariyle, Burdur ağırlıklı olmak üzere ülkemiz geneline ve yurtdışındaki bazı kuruluşlara bağışladığım kitap ve dergi sayısı 28 bin 895'e ulaştı. Bunların 6 bin 127'si Burdur merkez ve ilçelerindeki kitaplık ve kütüphanelere Burdur İl Halk Kütüphanesine 5 bin 978 kitap ve dergi, Tefenni İlçe Halk Kütüphanesine 2 bin 850 kitap ve dergi bağışında bulundum.

Bu bağışlar, Ankara'da Kültür Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğüne listeler halinde, detaylı doküman yapılarak, tutanakla ilgili Genel Müdürlük personeline, Burdur merkez ve Tefenni'deki kütüphanelere ulaştırılmak üzere evimden alındı, gönderildiler.

69 paket kitap ve derginin alındığına ilişkin, zamanın Genel Müdürü Hasan Duman imzasıyla tarafıma yazılan yazıyla teşekkür edildi. Tarih 09.01.1997

Günlerden bir gün Tefenni'deki ilçe Halk Kütüphanesine yolum düştü. Bağışladığım kitapların kolilerinin açılmadığını görüp, akıbetiyle ilgili bilgi alamadım. “Tefenni'de masallaşan kitaplar” başlığıyla bir yazı yayınladım. 13.06.2002 tarihinde yayınlanan yazımı, Kültür Bakanlığı Kütüphaneler Genel Müdürlüğüne bir üst yazıyla gönderdim.

Bu arada anılan yazı Burdur gazetelerinde de yayınlandı. Hatta Burdur gazetesinin 05.10.2002 tarihli sayısında, “Gazeteci-Yazar İsa Kayacan isyan ediyor” başlıklı bir başka haber yer aldı.

O günün Burdur Valisi Kadir Koçdemir imzasıyla bana gelen yazıda, konunun Tefenni Kaymakamlığına intikal ettirilerek, kitapların akıbeti hakkında bilgi istendiği bildirildi.

Sonuçta, kütüphane çalışanları “işimizi artırıyorsunuz” şeklinde düşünmüş olacaklar ki, oturup 2 bin 850 kitap ve dergiyi, kendi ölçülerine göre değerlendirmişler “seri noksan, bu konuda yayın var” gibi gerekçelerle 2 bin 850 rakamını 514’e indirmişler ve bana cevap verilmesini sağlamışlardır.

TEFENNI’YE DE KÜTÜPHANE AÇARIZ

Tefenni İlçe Halk Kütüphanesinin, bağışlara bakışıyla ilgili genel görüntü yukarıda verildi. Şimdi Tefenni’de açılacak Yüksek Okul için böyle bir kütüphane gerekli olabilir. Tefenni merkezindeki okulların yararlanması sağlanabilir.. Ama benim manevi borcumun olduğu Ece Köyü’ne açılan kütüphaneyle ilgili “yanlış olmuştur, orada işlemez” gibi ifadeleri doğru bulmuyorum.. Gelin oturup konuşalım ve Tefenni’de açılacak kütüphaneyle ilgili hazırlıklara başlayalım... Bu Kütüphane Belediye bünyesinde mi olacak? Yoksa İlçe Halk Kütüphanesi içerisinde mi olacak? . Ama İlçe Halk Kütüphanesinin

bağışlara bakışı yukarıda anlatıldı... Yazmak, konuşmak, eleştirmek kolaydır..Ya sonrası!..

YILIN SÖZLERİ (2):

- 1- Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız,
- 2- Milli davalar, sözle, tek gözle değil; çift gözle, fiiliyat olarak izlenmeli ve değerlendirilmelidir (İsa Kayacan)
- 3- Yazılar, kitaplar, yazarın çocukları gibidir. Yaramaz, uslu, akıllı, esmer, sarışan, güzel, çirkin, tembel, çalışkan, nitelikleri ne olursa olsun, çocuklarını sever, analar, babalar. Gönüllerinde her çocuğun ayrı, özel bir yeri vardır. Şiirlerim, yazılarım, benim sevgili çocuklarım ve torunlarım gibidir (Mustafa Kemal Yılmaz-Ankara)

ÇAĞDAŞ AZERBAYCAN ŞİİRİ

Azerbaycan çıkışlı yayınlar, yazılar yanında, Azerbaycan çıkışlı olup, Türkiye’de günyüzü gören, yayınlanan kitaplar da var. Bunlardan biri, merkezi Ankara’da bulunan Bengü Yayınları arasında günyüzü gören “Çağdaş Azerbaycan Şiiri” adlı antoloji. Azerbaycanlı şairlerden pek çoğunun kısa biyografileri yanında, şiirlerinden örnekler verilmiş.

Proje yönetmeni; Ekber Goşalı. Editörler: Ekber Goşalı, İmdat Avşar, Aktarmalar: Resmiye Sabir, Oktay Hacımusalı, Namık Hacıhaydarlı.

Kısa adı DGTYB olan, Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği’nin Başkatibi Nergiz Cabbarlı’nın takdimi, sunuş yazası var uzunca. Cabbarlı sunuşunun bir yerinde: “Bu kitaptaki şiirler, belli bir yaşta ve belli bir edebi akıma mensup şairlerin şiirleri değildir. Bu antolojide, bugün Azerbaycan’da yaşayan ve eserler veren, çok farklı edebi akımlara mensup şairlerini okuyabilirsiniz” diyor, antolojiyle ilgili açıklık getiriyor.

İçindekiler bölümünde, şairin adı soyadı yanında, şairlerin isimlerinden de söz edilmiş. Şairlerin-şairelerin isimleri üzerine bir göz atalım, buyurun:

Elçin İskenderzade, Mübariz Mesimoğlu, Elbariz Memmedli, Ekber Goşalı, Resmiye Sabir, İlgar İlkin,

Hamlet Kazımoğlu, Fuzuli Sabiroğlu, Oktay Hacımusalı, Seher, Zahir Ezemet, Elçin Mirzebeyli, Qulu Akses, Melahat Yusufkızı, Ali Rıza Hasret, Aydın Efendi, Ay Nur, Celil Cavanşir, Faik , Gülhare Cemalettin, Nafiz Hacıhalil, Hatıra, Hayat Şemi, İbrahim İlyaslı, Elhan Zal, İtimat Baskeçit, Mina Reşit, Mahir Mehdi, Namık Delidağlı, Namık Hacıhaydarlı, Naringül, Ali Şirin Şükürlü, Sevinç Pervane, Şafak Sahipli, Alemdar Cabbarlı, Vasif Süleyman, Ulvi Bunyatzade, Faik Balabeyli, Nizami Aydın, Kemale Nesrin, Kısmet.

Bu şairler ve şaireler içinde tanıdıklarım var, görüşüp merhabalaştıklarım, kitaplarından önceki yazılarımda bahsettiğim, sözettiklerim var. 150 sayfalık “Çağdaş Azerbaycan Şiiri” adlı antoloji içinde yeralanların şiirlerinden kısa kısa bölümler almak, nakletmek istiyorum:

ŞEHİT DÜĞÜNÜ (Elçin İskenderzade)

Bu evin yüzü gülmez,
Bu eve gelin gelmez,
Ne yapsın şehit anası,
Bir güzel ağlar komşuda,
Ah, bu kız bir su sunası...

BİZ TANRISIZ DOĞMADIK (Ekber Goşalı)

Eller duaya açıldı,
Mübarek gökyüzüne,
Yaşamı boyunca,
Hep yaratmış kişinin,
Ruhu dolaşır,
Gökyüzünde.

İLAHİ SEVGİ (Resmiye Sabir)

Ben eriyen mumların,
Kimsesiz akşamların,
Ölümüne ağladım.
Anne, sense benim gözyaşlarıma..

Yer sınırlılığı nedeniyle, Azerbaycan'lı öteki şairlerin ve şairelerin şiirlerinden örnekler veremedim. Özür dilerim efendim.

YILIN SÖZLERİ (2):

- 1- Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız,
- 2- Milli davalar, sözle, tek gözle değil; çift gözle, fiiliyat olarak izlenmeli ve değerlendirilmelidir (İsa Kayacan)

3- Yazılar, kitaplar, yazarın çocukları gibidir. Yaramaz, uslu, akıllı, esmer, sarışan, güzel, çirkin, tembel, çalışkan, nitelikleri ne olursa olsun, çocuklarını sever, analar, babalar. Gönüllerinde her çocuğun ayrı, özel bir yeri vardır. Şiirlerim, yazılarım, benim sevgili çocuklarım ve torunlarım gibidir (Mustafa Kemal Yılmaz-Ankara)

NAZLI'NIN BUZ PATENİ ŞAMPİYONLUĞU

Her canlı, hareket ediyor, düşünüyor, hedef veya hedefler tespit ediyor. Bu hedeflerin ulaşılması için gayret gösteriyor.

Nazlı Aykut torunum. Gelecek için hayalleri var, hedefleri var. Düşünce bazından eyleme dönüştürmek istiyor. Başlangıç çalışmaları var düşündükleriyle ilgili. Başarılı görünüyor maşallah. Bir masal anlatımıyla dile getirdiklerinden Nazlı'nın:

BUZ PATENİ SEVGİSİ

Nazlı buz pateni sevgisiyle ilgili şöyle bir düşünce oluşturmuş zihninde. Şampiyonluğa kadar gitmek istiyor. Buyurun Nazlı'nın anlatımından dinleyelim:

Sevgili arkadaşlar; Merhaba. Benim adım Nazlı. Ankara, Özel Arı Okullarının 4-A sınıfında okuyorum. Şimdi sizlere buz pateniyle ilgili bir düşünce yumağı sunmak, anlatmak istiyorum:

19 Şubat 1999 tarihinde çok karlı bir kış gününde Nazlı diye küçük bir kız çocuğu, daha henüz doğmamış, annesinin karnında doğmayı bekliyormuş. O gün annenin karnı sancılanmaya başlamış ve acilen hastaneye, doktora gitmişler. Anne ameliyat olmuş ve dünyaya “Nazlı” adında bir bebek gelmiş.

Orada Nazlı'nın, babası, anneanesi, dedesi iki de teyzesi varmış. Nazlı'yı görünce hemen kucaklarına almışlar.Yıllar geçmiş ve bu kız büyümüş. 3 yaşında buz patenine merak salmış. Annesi O'nu 5 yaşında bir kulübe yazdırmış ve böylece devam etmiş. O gün bu kız, buz pateninde Dünya Şampiyonu olmak istemiş. Bu azmi ve kararlılığı O'nu şampiyonluğa yükseltmiş. İlk önce Türkiye şampiyonasında birinci olmuş ve daha sonraki yıllarda, Dünya Şampiyonluğuna katılmış. Dünya Şampiyonluğunda da birinci olarak, ülkesine madalya kazandırmış.

NAZLI'NIN HEDEFLERİ

Nazlı'nın yukarıdaki anlatımı kendisinin hayali ve hedefini gösteriyor. Çocukların, bütünüyle insanların hayali ve hedefinin, hedeflerinin olması ne güzel ve

anlamalı değil mi?

Gelecek düşüncesi, planları ve hedefleri olmayan insanların geleceği olabilir mi?

NAZLI SORUYOR

Nazlı bazı bilgiler derlemiş. “Bunları biliyor musunuz?” diye soruyor. Bunlarla ilgili bilgiler efendim. Buyrun:

1- Elektrikli sandalye bir dişçi tarafından icat edilmiştir.

2- Hindistan’da oyun kağıtları yuvarlaktır.

3- Zürafaların ses telleri yoktur.

4- 18 Şubat 1979 tarihinde Sahra Çölü’ne kar yağmıştır.

5- Kangurular geri geri yürüyemezler,

6- Yunuslar bir gözü açık uyurlar,

7- Bir karınca kendi ağırlığının 50 katını taşıyabilirmiş.

SONUÇ

Torunum Nazlı Aykut’un dünyasında yer alanlar bunlar. O düşünüyor, gelecek için kendi çerçevesinde planlar yapıyor. Araştırıyor, derlemelerinin sonuçlarını arkadaşlarıyla paylaşıyor. Nazlı’nın gelecekte düşünceleriyle birlikte gelişmesi ve planladığı başarıların sahibi olması dileklerim ve tebriklerimle Nazlı’yı ve O’nun gibi düşünen çocuklarımızı kucaklıyorum efendim.

AMATÖRDEN PROFESYONELE

İsmiyle yeni yeni karşılaştığımız şair, şaire adaylarımız. İsimleri bilinen, yazdıkları yayınladıkları alkışlananlar...

Ayrı ayrı değerlendiriliyor, değerlendirilmelidir.

BURDUR’DAN KEZİBAN SEZER

Dört-beş ay önce bana bir hemşehrimiz aracılığıyla ulaşan hemşehrimiz Keziban Sezer. Şiir denemeleri var. “Noktalama işaretlerinden sıkıldım. Biraz da okuyucuya bırakmak düşüncesiyle, noktalamayı bırakalım” diye yola çıkan hemşehrimin bu görüşünün doğru olmadığını söylemek istiyorum öncelikle. Noktalama işaretleri, şiirin-yazının dış sıvası gibidir. Sıvası olmayan bir yerde oturmak, soğuk almamız anlamına gelmez mi?

Keziban Sezer’in kısa kısa şiir denemeleri var. Bazıları özlü söz şekline daha yakın. Bunlardan; “Seni nasıl suçlamam ki/ Pembe rüyalarımda/ Mahsun-mahsun

uyurken/ Hayalin acı çılgınlıklarıyla uyandırdın”.

- Kötülerin bile/ Mutlak iyi bir kapısı vardır/ Arayıp görebilersen/ Senden bahtiyarı yoktur/ Bütün iyi kapıların/ Şifresini çözebilirsen...

- Mevsimlerden kışı sevdim/ Beyazı sevmedim ama/ Karı sevdim.

- Toprağı sevmedim ama/ Yaşamak geçiciydi/ Ölümü sevdim...

Keziban Sezer hemşehrim, öncelikle çokca şiir kitabı okumalı, mısraların nasıl yan yana getirildiğini, mısraların bütünlüğüyle şiirin nasıl tamamlandığını, şekillendiğini görmelidir.

FATMA UÇARLAR'DAN

Fatma Uçarlar, yıllarca Burdur'da görev yaptı. Sonra Isparta'ya naklen-tayinen geçti. Burdur'da çalıştığı yollarda, 06 Haziran 2004 tarihinde bendenizle ilgili bir şiir yazmış, beni Akrostiş olarak anlatmış. Teşekkürlerimi yineleyerek bu şiiri aşağıya alıyorum efendim.

Akrostiş -İSA KAYACAN

İlim edinme sevdası,
Sarınca her yanını,
Ankara olmuş mekanı.
Kaya gibi direnmiş,
Arsızların, riyakârların karşısında,

Yazarak almış gıdasın kana kana,
Anayurdun dışına taşmış adı,
Can olmuş Burdur'a Azerbaycan'a
Adını duyurmuş ilinin, dört bir yana,
Nebisi matbaanın denmiş, O'nun adına.

Yazımızın üçüncü bölümündeki isim ve imza, yine Isparta ilimizden efendim:

ÖLÜM YAKIN

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan Zeki Çelik “Ölüm Yakın” şiirinde, ölümün insana yakınlığı üzerinde duruyor ve beş dörtlükten meydana gelen şiirinin bir dörtlüğünde şöyle sesleniyor:

- Makam mertebe dinlemez,
Parayla kimse önlemez,
Müslüman yalan söylemez,
Ölüm her insana yakındır...

Sağlıklı ve başarılı bir yaşam diliyorum efendim.

GÜNÜN HABERLERİ:

1. Ankara-Türkocağı binasından kaldırılan “Türkocağı” yazısı tepkiler üzerine bina girişindeki yerini (yeniden) aldı.

2. Burdurlu iş adamı Mehmet Cadıl, ”krizle başa çıkabilmek için, ticaret erbabı ve şirketler ileriye görerek ticaretine yön vermelidirler” dedi.

3. Bakılan değil, okunan gazete “Yenisöke Gazetesi” 4 bin 478. sayısıyla 16. yayın yılına merhaba dedi.

4. İyinin, güzelin, doğrunun yanında olan, yazarlarının sayısı değişik zamanlarda 52’ye ulaşan “Sorgun Postası Gazetesi” bin 877. ci sayısıyla 29. yayın yılına girdi.

SORUMLULUK

Hepimizin, her konuda sorumluluğumuz vardır. 09 Mayıs 2005 tarihinde kaybettiğimiz, şiirimizin beş yıldızlı çınarı Ahmet Tufan Şentürk ağabeyimin “sorumluluk” adlı şiiri, birlikte hazırlayıp, yayınladığımız “Armağan-4” adlı kitabın 124 ncü sayfasında yer aldı. Bu şiir, bizzat bana yazdığını “Değerli dostum Ali Topçu’ya” ithafıyla sayfalarda, sütunlarda yer aldı.

Şiir üç bölümden oluşuyor. “Bu yirminci yüzyıl, bu uzay çağı/Avuç içi kadar küçüldü evren/Ay uzakta değil, komşu kapısı/Gelişen bilim ve teknik/Söylesin elektronik beyinler/Açları doyurmak, hastaları yaşatmak için/İnsan sorununa bir çözüm var mı?/ Ölüm araçlarını icat edenler” bölümüyle, sözleriyle başlıyor. Sonra Ahmet Tufan Şentürk hoca, insanların vatan için, özgürlük için, ekmek için yaşadığı gerçeğinden hareket ediyor, “her doğan sevmek ister,. Yaşamak ister” noktasının karşısında, öldürmek çabası içinde olanların ne yapmak istediklerini soruyor bir yargıç edasıyla. Ve bu şiirin bitiminde;

İrkın, dinin, milliyetin,
Ne olursa olsun, önemli değil,
İnsan isen dünyanın bir parçasında,
Seven bir yüreğin varsa, sızlayan,
Gözlerin görüyorsa, duyuyorsa kulakların,
Dövüşenleri, ölenleri, öldürenleri,
Korkuyorsanız eğer gördüğünüz düştən,
Ölüm araçlarını icad edenler,

Burada Ahmet Tufan Şentürk hocanın
“Sorumluluk” adlı şiirinin noktasını koyuyoruz. Bir
başka şairimiz Murat Duman’ın Ahmet Tufan
Şentürk’le ilgili duygularına dönüyoruz efendim.

MURAT DUMAN’DAN

Murat Duman Ankara’da yaşayan
şairlerimizden...

09 Mayıs 2005 tarihinde kaleme aldığı, “Hakka
Yürüdü” başlıklı, Ahmet Tufan Şentürk Baba’ya ithafli
bir şiiri var beş ayrı dördlükten meydana gelen. Şöyle
başlıyor söze Murat Duman:

Serilmiş yatağa bir ulu çınar,
Her gün biraz daha soluyor hocam,
Dokunmayın, dostlar yüreğim yanar,
Dostların kalbini deliyor hocam..

Sonra Murat Duman, yatakdaki hocanın dermanı
kalmadığını, canıyla yaşama savaşı vermesine rağmen
başarılı olmakta zorlandığını, dile getirdikten sonra;
“Altın harfle yazdım, silinmez yeri/ Bağlandım
ezelden, dönemem geri/Nerde babam, diye gönül
erleri/Yalancı yüzlere gülüyor hocam” dördlüğünden
sonra, “Alevler içinde dindir özünü/İncitmesin toprak,
geliyor hocam” diye noktasını koyuyor ama
üzüntülerinin ardı arkası gelmiyor, sürüp gidiyor, sürüp
geliyor. Murat Duman’ın ayrıca, Ahmet Tufan
Şentürk’ün ölümünün 40 ncı günü olan 18.06.2005
tarihinde yazdığı Ahmet Tufan Şentürk’e ithaf edilen
bir başka şiiri var.

FATMA UÇARLAR’DAN

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan Fatma
Uçarlar’ın 11.09.2004 tarihinde Denizli’de yazdığı
“Kerim Aydın Erdem’e adlı altı dördlükten meydana
gelen bir şiiri var elimizde. Bu şiirde Fatma Uçarlar,
kaybedilen bir dosttan yılların gerisinden gözlerimiz
önüne gelen duygulardan söz ediyor, buradan yola
çıkıyor, mezarına yapılan ziyaretten bahsediyor ve bir
dördlüğünde duygularını şöyle dile getiriyor efendim:

Bir yıl kadar önceydi, tanışmıştım O'nunla,
Kitabını vermişti, aldım büyük gururla,
Ne de zarif bir insan, ne de hassas duygular,
Okuyanın, insanın büsbütün içi sızlar.

Azerbaycan'dan Gülaye Rizayeva
Prof. Dr. İSA KAYACAN

Zaman zaman, şairlerimizden, yazarlarımızdan
sözettiğim oluyor. Bu seri de onlardan biridir.
Ankara'da, 29 Kasım 2008 tarihinde gerçekleştirilen
“Altındağ'da Şiir Akşamları” programında
yeralanlardan:

GÜLAYE RİZAYEVA

İsmail kızı Gülaye Rızayeva, 29.07.1964
tarihinde Azerbaycan'ın Gedebe kasabasının
Düzresullu köyünde dünyaya geldi. İlköğrenimine
1971 yılında yine bu şehirde başladı. İlk ve orta
öğrenimini 1981'de tamamladı, Rizayeva, 1982 yılında
evlendi ve bugün üç çocuk sahibidir. Bakü'ye 1983
yılında gelen Rizayeva, 1987–1991 yılları arasında
Maliye ve Ekonomi Yüksek Okulu'nda okumuştur.

Şaire ve edebiyata küçük yaşlardan itibaren ilgi
duyan Rizayeva, orta öğrenimi yıllarında yazdığı

şiiirleri Azerbaycan'da çıkan bazı dergi ve gazetelerde
yayımlandı. O yıllardan bu yana Rizayeva, edebiyata
olan ilgisini sürdürmeye devam ediyor.

Azerbaycan Radyo Televizyonu'nda şairin şiiirleri
1992'den itibaren yayımlanmaya başlar. Şairin
şiiirlerinin dinleyici ve seyirci ile televizyonda ilk
buluşması Aşık Peri Meclisi adlı program ile başlar. Bu
programda sanatçının şiiir yaratıcılığında yer alan
eserleri, Azerbaycan Televizyonu Devlet Kanalı'nda
uzun yıllar dinleyici ve seyirci ile buluşturulmuştur.
Özellikle Gülaye Rızayeva'nın sanatkarlığı yönünde
çeşitli yerlerde birçok etkinlik düzenlenmiştir. Bu
etkinliklerden sonuncusu Atatürk Kültür Merkezi'nde
düzenlenmiş ve bu programda Gülaye Rizayeva'nın
sanatçı kişiliği üzerinde durulmuştur.

Çeşitli kitle iletişim araçlarında şiiirleri okunan
Rizayeva, Azerbaycan Devlet Televizyonunda “Sazın-
Sözün Şehrinde” adlı programın yürütücüsüdür. Ayrıca
Rızayeva, Orta Asya Cumhuriyetlerinde ve Türkiye'de
çeşitli programlara davetli olarak katılmıştır, Şair, şiiir
yaratıcılığında gösterdiği başarı nedeniyle birçok ödüle
layık görülmüştür. Bunlardan bir tanesi Bursa'da
düzenlenen Türk Dünyası aşıkalarının ve şairlerinin
yarışması sırasında kendisine verilen birincilik
ödülüdür. Gülaye Rizayeva edebi hayatı boyunca Ay
Menim Gözleri Kör Mehebbetim. Bir Şair Yaşayır
Gamın İçinde, Gelmişem ki Diyem Gemliyecem,
Zaman Ağlattı Meni adlı dört kitabı yayınlanmıştır ve

şiiirleri çeşitli antolojilerde yer almıştır. Ayrıca İlgarımda İlgarsıza Uduzdum, Gizletmişem Güle Güle Derdimi, Meni Sensizliğe Sen Öğretmişen, Ömrümün Laylaları adlı şiir albümleri çıkmıştır. Bu albümlerde şairin şiirleri Azerbaycan'ın tanınmış sanatçıları tarafından seslendirilmiştir.

Gülaye Rızayeva'nın manzum aşk ve duygu temalı hikâyeleri ile ilgili birçok sinema ve televizyon klibi hazırlanmış ve hazırlanmaktadır.

Gülaye Rızayeva, Aşık Peri Meclisi'nin, Aşıklar Birliği'nin ve Azerbaycan Yazarlar Birliği'nin üyesidir. Gülaye Hanım bu gün de edebi faaliyetlerini sürdürmektedir.

SALAMELEKÜM

Salamla başlanıb ezeli ülfet
Salamla balanıb xilgete hörmət
Salamla başlanıb mehr-mehebbet;
Secde eyleyirse salama her kim
Salameleküm

İnsanı insana yovuşdurubdur
Xatadan, beladan sovuşdurubdur,
Seveni sevene govuşturubdur
Adalet eşgine verilen höküm
Salameleküm

Derin deryalarım, gur axan çayım
Gündüzler güneşim, geceler ayım
Salamdır chana sovgatım payım
İncidir, gövhərdir hem de lel yüküm
Salameleküm

Ne ucuz tut onu ne yarıda gir
Salamdan bahalı bexşiş var mıdır?
Salam yeradana etiramımdır
Ezeli-ebedi güdretli hakim
Salameleküm

Çaılan seherler düşən axşamlar
Ümidler goynunda alışan Şamlar
Migeddes ayalar, şahi imamlar
Cismime can veren möcüzü hakim
Salameleküm

Gülayayam, özüm gördüm bihalam
Adını çeken tek geyb oldu belam
Sacdağahım Kaba evim, Kerbalam
Her an seninledir eşgim meslekim
Selamelekum Gülaye ŞİNİXLİ

RAMİZ MEHDİYEV'DEN DEMOKRASİYE GİDEN YOL

Bana ulaşan yayınlar, değişik kanallarla masam üzerinde, gündemin içinde yer almaya devam ediyorlar.

Hayrettin İvgin dostumun bana ulaştırdığı kitap ve yayınlardan biri, Ramiz Mehdiyev imzasıyla 674 sayfa ile gün yüzü görmüş, İstanbul'da basılmış “Geçmişin Işığında Demokrasiye Giden Yol” adının taşıyıcısı efendim.

Prof. Dr. Ramiz Mehdiyev, 17 Nisan 1938 tarihinde Bakü'de doğmuş. 1993 yılında felsefe dalında “ilimler doktoru” unvanıyla çalışmalarını sürdürmüştür. Bakü'de Devlet Müsteşarı olarak çalışmalarına devam eden Ramiz Mehdiyev, Azerbaycan Devleti ve toplumunun gelişim problemleri hakkında 100'ün üzerinde bilimsel makale ve çok sayıda eserin müellifidir.

SAYFALARA

Geçmişin ışığıyla Demokrasiye giden yol, adlı kitabın sayfalarına doğru bir adım atalım. Gördüklerimizden:

Kitabın Türkiye Türkçesi'ne çevrilişinde görev alanlar, ayrıca ihtisas editörleri var. Kitap için; “Felsefe

profesörü Ramiz Mehdiyev bu kitabında demokrasi ve insanlığın sürekli olarak kendi egemenliğini oluşturma çabasını incelemiştir” diyor.

Bu arada, anılan yayında, dünya düzeni, katı merkezîyetçilik, olumsuz sonuçları aynı zamanda Azerbaycan'ın Yeni Dünya düzenindeki rolü ve yerinin incelendiğini görmekteyiz.

Konu detaylandırılması yapılırken de kitap içindekiler şöyle sıralanıyor:

-İnsanlığın tarihi gelişiminde demokrasinin yeri ve rolü,

-Madeni dünyanın “halk egemenliğine” doğru sürekli ilerleme çabalarının ortaya konulması,

-Milli demokratik geçişin bilimsel şekilde araştırılması,

-Azerbaycan'ın sosyo-politik geleceğine kısa bir bakış...

İçindekiler sayfasındaki ara başlıklardan da birkaç örnek verelim derseniz:

-İstıraplı yollardan yıldızlara, E. Pluribus Unum-Birliği formülü, Devrimden evrime: Siyasi realiteye dönüş. Azerbaycan 2005, Demokratik konsolidasyon dediğimiz demokrasinin toplumsal ilişkilerde yerleşik

hale gelmesi, Ulusal gelişimin felsefesi, milli model. Prof. Dr. Ramiz Mehdiyev, önsözünün bir yerinde: “Bizler benzersiz özgürlüklere sahip bir dönemde yaşıyoruz. Demokratikleşme ile birlikte bu konular arasında ben, başında enerjik ve iradeli bir liderin önderliğinde kurulan güçlü bir Azerbaycan Devleti konusu ile karşılaşıyorum. Böyle bir devletin kurulması dünyanın karşısında duran en önemli konulardan birisidir” diyor.

Sayfa 638’den: “Sağlam bir demokrasinin gelişmesinin temeli, cemiyetin kazandıkları ve kaybettikleri, başarıları ve mağlubiyetleri hakkında bilgilendirecek bağımsız kitle iletişim araçlarının oluşturulmasıdır. Bunun neticesinde her bir bilgi birey seçimlerde düşüncesinin doğruluğunu ölçebilir”.

Sayfa 639’dan: Azerbaycan devamlı olarak gelişmiş sivil toplumu ve sağlam demokrasisi olan bir devlete doğru ilerlemektedir. Böyle bir devlette tam olarak her bir vatandaşın hakları, siyasi özgürlükleri yaşanacaktır.

Türkiye’de “da yayıncılık” tarafından gün yüzüne çıkarılan, yayınlanan bu kitap okunmalıdır.

İSTİKLAL MARŞIMIZIN YAZILDIĞI EV VE ÇEVRESİ GÜZELLEŞTİRİLDİ

Hani bir fotoğraf çekersiniz... Yıllar önceye dayanır, eskilere aittir. Bakar bakar değerlendirirsiniz. İllerimiz, ilçelerimiz, beldelerimiz, köylerimiz, mahallelerimiz de öyledir. Birkaç yıl uğramadığınız yerlerin tanınmayacak ölçüde güzelleştiği veya terk

edildiği görüntüleriyle karşılaştığınızda, sevinir veya üzülürsünüz.

Ankara, Hamamönünde 1965–1980 yılları arasında Göztepe Sokakta oturduk. Ece Sanat Dergisinin yayın yıllarındaki adresimiz Göztepe Sk. 5/A idi. Ankara’nın eski semtlerinden, binalarının yer yer yok olmak üzere oluşuyla karşılaşılan bir semtti Hamamönü.

Ama şimdi bakıyorum, Hamamönü’nün Samanpazarının, Koyunpazarının, Çıkırıkcıların çehresi-çehreleri değişmiş. Restore edilen binalar, sokakların düzenlenişi ferahlık getiriyor.

Hele İstiklal Marşımızın şairi Mehmet Akif Ersoy'un yaşadığı evin restore edilip, etrafının park haline getirilmesi "Mehmet Akif Ersoy Kültür Parkı"nın açılışı, yemyeşil bir alan haline getirilişi beni duygulandırıyor..

Altındağ Belediyesinin hizmetleri gözle görülen, elle tutulan bir görünüm arz ediyor.

Mehmet Akif Ersoy Kültür Parkının, genç kuşaklara tarih bilinci aşılması, doğru konulan tesislerden biri. Son yıllarda, yatırımlarını hızla artıran Altındağ Belediyesi parkları ve prestij yapılarıyla Altındağ'a hak ettiği değeri kazandırıyor.

Altındağ Belediyesi yetkilileri, projenin uygulama amacını şöyle açıklıyorlar:

Mehmet Akif Ersoy'un şahsı ve anısına saygının yanı sıra, genç kuşaklara, tarih bilincinin aşılması. Merhum şair Mehmet Akif Ersoy'un İstiklal Marşını yazdığı ev olan Taceddin Dergâhı'nın müze olarak bulunduğu park, tarihi anlatan yapılarıyla tam bir kültür ve tarih merkezine dönüşecek.

Mehmet Akif Ersoy Kültür Parkına ayrı bir önem veren Altındağ Belediye Başkanı Veysel Tiryaki; "İstiklal Marşının yazarının, bu eseri yazdığı evin bulunduğu bölgenin mezbelelik görüntüsü, göreve geldiğim ilk günden beri içimi acıtıyordu. Bu nedenle arazinin sahibi olan Hacettepe Üniversitesi ve Kültür ve Turizm Bakanlığı ile pek çok defa görüşerek

projenin startını verdik. Uygulaması Altındağ Belediyesi tarafından yapılan parkın, Mehmet Akif Ersoy anısına yakışır olmasını umuyorum" cümleleriyle yaptığı değerlendirmenin doğru ve anlaşılır olduğunu ortaya koyuyor.

Ortaya konulan hizmetler, gözle görülmeye, hissedilmeye ve eskisiyle yeninin mukayesesinin yapılmaya başlanmasıyla, daha bir netlik kazanıyor, hizmet sahiplerinin de alkışlanması gerekiyor. Altındağ Belediyesi'nin bu olumlu hizmetlerini kutluyor, diğer Belediyelere örnek olmasını diliyorum efendim.

BELEDİYE BAŞKANLARIMIZDAN

Ülkemiz genelinde faaliyet gösteren Belediyelerimiz, bu belediyelerimizin hizmetlerinin genel değerlendirilişleriyle ilgili tablolar bölgeden bölgeye, ilden il'e, ilçeden ilçeye, beldeden beldeye değişiklik gösterebilir.

Gördüklerimiz duyduklarımız vardır bu belediye başkanlarının içinde. Tarsus Belediye Başkanı Burhanettin Kocamaz, Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatcı, kültürel faaliyetleriyle bilinen, alkışlananlardan sadece ikisidir. Tarsus'ta, Karacaoğlan Şelale Şiir Akşamları uluslar arası seviyede her yıl gerçekleştirilirken, Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatcı'nın, Ünal Şöhret Dirlik, Recai Şahin, Birdal Can Tüfekçi, Cahit Begenç gibi pek çok şair ve yazarın kitaplarının yayınlanışında katkıda bulunduğunu biliyorum.

Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akaya, bendenizin, Burdurla ilgili bir kitabımın yayınlanmasını sağladı. Burdur-Bucak Belediye Başkanı Arsal Sarı'da kültüre önem veriyor. Burdur Ticaret Borsası Başkanı Baki Varol, Fatma Uçarlar'ın bir kitabının yayınlanmasına destek verdi. Eğirdir Belediye Başkanı Ömer Şengöl yine Fatma Uçarlar'ın bir kitabının yayınının gerçekleşmesine katkıda

bulundu. Adana ilimize bağlı Ceyhan Belediye Başkanımızın da kültüre önem verdiğini duyuyoruz. Gümüşhane Belediye Başkanımızda kültürel destekleriyle bilinenler arasında sayılıyor. Ankara-Altındağ Belediye Başkanı Veysel Tiryaki'de bunlardan biri.

TARSUS BELEDİYE BAŞKANI

Tarsus Belediye Başkanı Burhanettin Kocamaz aynı zamanda şair. Şiirleri var yayınlanmış, kitapları var günyüzü gören. 2008 Kurban Bayramı vesilesiyle gönderdiği kutlamasının iç yüzünde "Bayramlar essahlı bayram olmalı" başlıklı bir şiiri var Burhanettin Kocamaz'ın Buyurun birlikte okuyalım:

BAYRAMLAR ESSAHLI BAYRAM OLMALI (Burhanetti Kocamaz)

Gönül bu öyle bir bayram istiyor,
Şu dünyada ezilen yok, ezen yok,
Tüm kainat mutlu olsun istiyor,
Eziyet ve çile çeken canlı yok.

Zenginler fakire otağ kurmalı,
Aç olan doymalı, çıplak giymeli,
Yardımlaşma hep dorukta olmalı,
Bayramsa gerçekten bayram olmalı.

Huzursuzken bayram, bayram olmuyor,
Çileliyen millet huzur bilmiyor,
Ağlayana gülen derman bulmuyor,
Bayramlar gerçekten bayram olmalı.

Çocuklar bayramı bayram bilmeli,
Bayramlık giymeli yüzü gülmeli,
Lunaparklar onlar ile dolmalı,
Bayramlar gerçek bir bayram olmalı.

Bayramlar coşku ve şenlik olmalı,
Açlıklar yok, işsizlik yok olmalı,
Vatanında milli birlik olmalı,
Onurlar korunmalı, dirlik olmalı.

Şehitler sırasıyla gelmesin artık,
Analar gözyaşın dökmesin artık,
Yöneten gaflete düşmesin artık,
Bu bayram essahlı bayram olmalı.

REŞAT NURİ GÜNTEKİN'İN EŞİNE İMZALADIĞI “MİSKİNLER TEKKESİ” MİRASCISINA VERİLECEK

Aralık 2008 Perşembe

Yılların hızla ilerleyişi... Edebiyatımızın ustalarından Reşat Nuri Güntekin'in meşhur “Miskinler Tekkesi” adlı İnkılâp Kitabevi yayınları arasında 1946 yılında günyüzü gören kitabı. Burdur'da bir hemşerimin elinde bulunan ve eşine imzaladığı bu kitabın, Reşat Nuri Güntekin ustanın mirasçılarına verilme düşüncesi. Aranılan Reşat Nuri Güntekin mirascısı veya mirasçıları, yakınları... “MİSKİNLER TEKKESİ -1946”

Bir gün Burdur'dan, amatör sporumuzun usta yöneticilerinden, duayenlerinden, haberci-yayıncı dostum Nuri Yıldırım telefonla arayarak, Burdur'da Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde çalışan Metin Şenoğlu'nun elinde, Reşat Nuri Güntekin'in bir kitabının, eşine imzaladığı nüshasının bulunduğunu, mirasçılarına armağan etmek istediğini, söyleyerek benden araştırma yardımı rica etti.

Sonra, e-mail adresime konuyla ilgili bilgi ve görüntüler geldi. Metin Şenoğlu hemşerimi telefonla

arayıp, detaylı bilgi aldım. Eline tesadüfen geçen, yıllardır muhafaza ettiği Reşat Nuri Güntekin'in

“Miskinler Tekkesi” adlı kitabının (iç) kapağında rahmetli ustanın eşine imzaladığı cümle bulunduğunu, kendi el yazısıyla imzasının bulunduğu bu kitabı yaşayan miraslılarına armağan etmek istediğini, telif hakkı sahibinin “Ela Güntekin” olduğunu öğrendiğini söyledi. Detaylı bilgi istedim ve postayla ilgili imzalı kitap sayfasının fotokopisi ve bir de mektup aldım Metin Şenoğlu hemşerimden, Burdur'dan. Mektup şöyle:

- Hocam, sayın İsa Kayacan: Öncelikle göstermiş olduğunuz yakın ilgi ve alakanız için bir kez daha teşekkür ederim. Araştırmacı-Yazar ve Gazeteci kimliğinizle böyle bir konuya duyarsız kalmayacağınızdan, yardımlarınızı esirgemeyeceğinizden adım gibi eminim.

Sayın hocam, 1984 yılında dolaylı olarak elime geçen söz konusu kitap; ünlü bir yazarımızın eseri olarak, kitaplığımda misafir olurken, bir süre önce yazarımızın 1946 yılında, “En sevdiğim kitap en sevdiğim insana, yani Hadiye'ye. 30.10.1946” (Reşat Nuri Güntekin-imza) diye atfen imzaladığı kişinin, kitabın kanuni sahibi ve aynı zamanda eşi olduğunu tesadüfen öğrendim. O günden beri de kitabı ayrı bir özenle muhafaza etmekle birlikte, gerçek sahiplerine ulaştırmak için yaptığım tüm girişimler sonuçsuz kaldı.

Manevi değerine denli büyük olduğu konusunda benimle hemfikir olduğunuzu düşündüğüm ve emanetin, eski siyah-beyaz bir aile fotoğrafı gibi muhatap kişilerin özel arşivlerinde yerini alması, en büyük arzularımdan birisidir. İlgili kişilerin eline geçmesi, benim için büyük bir mutluluk kaynağı olacaktır.

Yazarın kendi ifadesinden de anlaşılabacağı gibi, en sevdiğim eser diye bahsettiği “Miskinler Tekkesi” adlı kitap, 30.10.1946 tarihinde eşine hitaben imzalanmış olup, tamamı 211 sayfadan ibaret. Kahverengi, deri ciltli, sarı yapraklı ve iple ciltlenmiş bir kitaptır. Eğer mümkün olursa, kanuni varislerine, kitabı bizzat teslim etmekten onur duyacağım. (26.11.2008-Burdur) (Metin Şenoğlu, Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Burdur, 0248 - 2331356 Cep: 0532-6738593) Rahmetli Reşat Nuri Güntekin'in varisleri, lütfen arayınız. Manevi bir emanet sahipleri olarak size, sizlere teslim edilecektir.

Metin Şenoğlu bu davranışı, hassasiyeti nedeniyle kutlanmalıdır. Kutluyorum. Zerafet ve incelik dolu bir davranış karşısında bu satırların yazarı olarak ben de duygulandım.

Ela Güntekin hanımefendinin yazları İstanbul Büyükkada'ya geldiğini, Yavuz Bülent Bakiler ağabeyimden öğrendim. İzmir, İstanbul veya başka yerlerdeki şair ve yazar arkadaşlarımdan rica ediyorum, öncelikle de Ela Güntekin hanımefendiden rica

ediyorum, lütfen Metin Şenoğlu hemşerimle görüşünüz, yardımcı olunuz.

Kitap hakkında detay: Reşat Nuri Güntekin külliyyatından: 8, Roman, Yazan: Reşat Nuri Güntekin, Kanuni sahibi: Hadiye Güntekin, ikinci basılış, İnkılâp Kitabevi İstanbul-Ankara Caddesi.

DİL YANLIŞLIKLARIMIZDAN İKİ ÖRNEK:

1- 28 Kasım 2008, Kanal-A televizyonu. Çifte Yürek Programı (THM) programı. Nuray Hafıftaş konuşuyor: “Gülşen Kutlu hanımla, telefonla görüştüm. TRT’de jüri olduğu için, şimdilik gelemeyeceğini söyledi”

TDK sözlük: Jüri; Seçiciler kurulu... bilgi ve açıklamasını yapıyor. Gülşen Kutlu “Jüri” denerek, seçiciler kurulu olarak mı ifade ediliyor.. “Jüri üyesi olduğu için” denilse, doğru olmaz mı?

2- 29 Kasım 2008, Ankara-Altındağ’da Şiir Akşamları programının sunucusu. (TRT kökenli olduğu söylendi); “Burada şiir adamları” var diyor. “Şiir kadınları” da diyecek miyiz? “Şairler, şaireler var” denilse daha doğru olmaz mı?

GÜNÜN HABERLERİ:

1. 31 yılı aşkın bir süredir başkent Ankara’da “Ankara’nın Gazetesi” olarak yayınlanan Tasvir gazetesi 01 Aralık 2008 tarihinden itibaren “YARIN” adıyla yayınlanmaya başladı.

2. “Malkara Emek” gazetesi 43. yayın yılına merhaba dedi.

BESTELENER “BİRİ VAR” ADLI ŞİİRİM SESLENDİRİLDİ

Başkent Ankara’da, öteki yerleşim birimlerimizde, musikimize hizmet eden kuruluş ve kişiler var. Bunların başında, şair, yazar ve araştırmacı TSM alanındaki çalışmalarıyla da dikkat çeken “Sevgi Kültürevi”nin sahibi Ahmet Sevgi geliyor.

18 Ocak 2009 tarihinde kısa adı TÜMEK olan, Türk Musikisi Eğitim ve Kültür Derneği salonunda (Sümer–1 Sk. No: 16–18 Ankara) adresinde, müzisyenlerin ve bestekârların katıldığı bir müzik ziyafetinde bestelerin seslendirildiği gönül ve kültür adamı, sanat ve edebiyatımızın dostu eskimeyen Bakanlarımızdan Ali Nail Erdem’in başkanlığında, Özgen Gürbüz, Ali Şenozan, Kadri Şarman gibi bestekârların ve Emre Aygen, Derya Tunç, Mehmet Çağlaroğlu, Şenol Dinleyen, Nesrin Ersipahi gibi müzisyenlerin katılımıyla ayrı bir anlam kazanan “Şiir ve Müsiki-4”ün Ahmet Sevgi’nin titiz, ciddi ve yorulmak

bilmeyen çalışmalarıyla gerçekleştirildiğini kaydedeyim teşekkür, tebrik ve saygılarımı sunayım efendim.

Ali Nail Erdem'in, sanatın yücelliğinde, musikinin ön planda bulunduğunu musikinin yaşanan devirlerin izlerini taşıması bakımından önemli olduğunu, musikimizin bize has olan özelliklerinin bulunduğunu hatırlatmasından sonra, repertuarda bulunanların seslendirilmesine geçildi.

Şeyh Galip, Sultan Aziz Han, Vecdi Bingöl, Cahit Sıtkı Tarancı, Dr. Bekir Mutlu, Uğur Gür, Cevdet Aslangül, Abdullah Satoğlu, Yahya Akengin, Ahmet Sevgi ve Dr. İsa Kayacan'ın sözlerini yazdıkları, Sadettin Kaynak, Sultan Abdülaziz Han, Kadri Şençalar, Münir Nurettin Selçuk, Kadri Şarman, H. Özgen Gürbüz, Ferit Sıdal, Bilge Özgen, Ali Şenoczan, Fethi Karamahmutoğlu, İsmet Değer'in besteleri seslendirildi.

Ahmet Sevgi'nin büyük emek ve gayretle hazırladığı "Bir doktora tezi" haline gelen, 70 sayfalık fotoğrafların, beste sözlerinin, notalarının detaylı olarak verildiği dökümanın 61 nci sayfasında sözleri bana ait olan "Biri var" adlı ve İsmet Değer tarafından bestelenen Kurdi fantezi olarak, usulü: düyek, açıklamasıyla verilen bestenin notası 61 nci sayfada, arkasında bendenizin bir ansiklopediden alınan biyografim ve 63 ncü sayfada bestekâr İsmet Değer'in

biyografi ve fotoğrafı yer alıyor. Biri var, adıyla bestelenen şiirim:

Beni düşünen biri var,
Onunla gönlüm ferahlar,
Sıralanan sevgilerde,
Beni düşünen biri var.

Dünyamı tamir edecek,
Sevgi, mutluluk verecek,
Hep gülecek, güldürecek,
Beni düşünen biri var.

Penceren aralık kalsın,
Dua ve sevgim ulaşsın,
Sana mutluluk bulaşsın,
Diye çağıran bir var.

Bu sözlerimi Kürdi Fantezi olarak, düyek usulünde besteleyen İsmet Değer:

-1944 yılında Çanakkale-Ayvacık'ta doğdu. İstanbul Basın-Yayın Yüksek Okulundan mezun olduktan sonra, Hürriyet Haber Ajansında çalıştı sonra TRT'ye geçti. Diyarbakır Radyosu ve Genel Müdürlük Müzik Dairesinde uzman olarak görev yaptı. Bestelerinin büyük bir bölümü TRT Denetleme

kurulundan geçen, “Ömür boyu tatmadım”, “Bir mendil ki sallanır”, “Yüreğinin götürdüğü yere git”, “Sevgi döktüm yollarına” gibi pek çok bestesi bulunan İsmet Değer 2007 yılında TRT’den emekli oldu. Halen “ud dersleri” veriyor.

GÜNÜN SÖZLERİ:

Bazı bestekârlar, hatır için beste yapıyor, şiirdeki, duygu, mana, anlam zenginliği aranmıyor. Bu anlayış ve besteler musikimize zarar veriyor. Kaleme alınan şiirler, “bestelenecek” diye yazılmaz. Bestekârlar uygun görürlerse bestelenir. “Söz yazarlığı” diye de bir meslek yoktur, şairlik vardır. (Ortak görüş)

1- Bir ülkedeki kültürü ortadan kaldırırsanız, fabrikalarının sayısı o milleti ayakta tutamaz (Ali Naili Erdem),

2- Sanatın içine maddiyat girince, duygusallıktan ayrılındı. Radyo’daki sevgi ve saygı müessesesi hep işler (Ali Şenozan)

3- Kültürümüzün içinde önemli bir yeri olan musikimize hizmet, herkesin görevi ve sorumluluğu olmalıdır. (Ahmet Sevgi)

Kürdî Fantezi
(Beni dâğımen biri var)

Şair: İsmet DEĞER
Söz: Dr. İsmet KAZANCI

1. 2/4

MARÇ (DİŞ)

Be ni dâğı men bi ri var a men la gâz aha fe ruh lar
la ne la men se vi bir de be ni dâğı men pe ri var
Dâğı fe aha aha aha aha aha aha aha aha aha aha aha
He yâğı la aha aha aha aha aha aha aha aha aha aha
(2)
Pen ce ruh a wa dâğı kad aha aha aha aha aha aha aha
Be ni dâğı men bi ri var aha aha aha aha aha aha aha aha
64

Beni dâğımen biri var Dâğımen birer ederik Penceren aralıkta aha
Osmânî gâzîler ferahlar Sevgi, müstahak verecek Dâğı ne sevgiye aha
Ezizlerin sevgilerde He yâğımen güldürcek Biraz emsalatla aha
Beni dâğımen biri var Beni dâğımen biri var Dâğımen biri var

ADİL ŞİRİN'İN LAÇIN ŞİKESTESİ

Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de faaliyet gösteren, Prof. Dr. Elçin İskenderzade'nin genel koordinatörlüğünde yayın yapan Vektor Neşirlerevi'nin birbiri ardına gelen yayınlarından bir yenisi, Adil Şirin imzalı “Laçın Şikestesı” adlı şiir kitabı.

Uzunca şiirli anlatımlar da dikkat çekiyor kitabın arkasında..

196 sayfaıyla günyüzü görmüş.

Redaktör ve önsözün müellifi: Prof. Dr. Elçin İskenderzade, önsözünün bir yerinde:

-“Adil Şirinin bütün şiirleri her yerde ve her zaman senet sınağından üzüağ çıkan ve ebedi olarak üzüağ çıkacak şiirlerdir”” diyor.

Kitabın ilk şiiri “Bilirsen mi?” başlığıyla 5 nci sayfada yeralıyor..

Bu şiirin ilk bölümü şöyle efendim:

Her şey arkada galdı,
Bilirsen mi, neler oldu?
Ayrılık illerinde,
Sana vaat ettiğim güzel rüyalar,
İlgımlar gibi savrulur,
Ömrün semum yellerinde.

İlk anda, Azeri Türkçesiyle, Türkiye Türkçesi arasında bazı farklılıklar olduğu görülüyor gibiysede, bu farklılık önemli anlaşılmaılık tablosu ortaya koymuyor.

Adil Şirin şiirlerinin bazılarının başlıklarını koymamış.. Bir yıldızla ayırımlaştırmış, belirginleştirmiş.

Prof. Dr. Elçin İskenderzade hocaya ithaf ettiğı şiir 24 ncü sayfada karşımıza çıkıyor. Dört ayrı dörtlükten meydana gelen “Özüm burada, deli gönlüm uzakta” başlığı altındaki anlatımların ilk dörtlüğü;

Kaderim ne ise ona razıyım,
Tek sen ganad ver, gana razıyım,
Anamın alnında gara yazıyam
Özüm burada, deli gönlüm uzakta.

Şiirlerin tamamına yakını hece vezniyle şekillendirilmiş, ortaya konulmuş. Görünen o ki Adil Şirin, şiirlerinin konu seçiminde, işlenişinde, belirli bir süre dinlendirdikten sonra, okuyucularının beğeni veya eleştirileriyle takdir topluyor, alkışlanıyor. Sayfa 98'de yeralan “Yalnızlık” adlı başlıklı şiiri vermek istediğimiz örneklerdendir efendim. Bir dörtlüğü bu şiirin:

Bu hazin yaz gecesi,
Seni düşünmek ağır,
Rüyamda hatıramın,
Gözlerinden yaş akıyor.

Adil Şirin: 1955 yılında Laçın Rayonunda dünyaya geldi. 1972 yılında şiirleri, denemeleri yayınlanmaya başladı.

Respublikanın bir sıra gazete ve dergilerinde sorumluluk taşıyan görevlerde bulundu.. Şahmar Ekberzade ve Nazım Hikmet adına düzenlenen yarışmalarda dereceler alan Adil Şirin, Türk Dünyası Araştırmaları Beynelhalk Elmler Akademiyasının Fahri Doktorudur. “Kızıl Yıldız” ödülünün de sahiplerindendir.

GÜNÜN SÖZÜ:

Prof. Dr. Elçin İskenderzade, tez tez konuğu olduğu Avrupa ve Dünya ülkelerinde, Azerbaycan kültürünü değişik yönleriyle anlatmakta ve kültürel köprü olma başarısının bayrağını yükseklerde dalgalandırmaktadır (İK).

KADİR YAVUZ’UN İKİ KİTABI

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan, yayınlanmış pek çok kitabı bulunan Kadir Yavuz’un iki kitabı, şair-yazar Fatma Uçarlar’ın 10.01.2009 tarihinde Isparta’da düzenlediği “imza günü” pardon imza şöleni vesilesiyle gittiğim toplantı salonunda bana ulaştırılanlardı bunlar:

HARMAN

Kadir Yavuz’un denemelerinden oluşuyor. 300 sayfayla Ocak 2008’de günyüzü görmüş. İlk sayfalarda birkaç şiir, şiirli anlatım. Sonra denemeler bölümünün başlayışı. Bu şiirli bölüm dediğimiz, Murat Yüksel’in manzum anlatımla, Kadir Yavuz’dan sözediş bölümü olarak görmeli, böyle nakletmeliyiz.

Gazeteci, yazar ve şair olan Kadir Yavuz’un uzunca bir sunuşu, bir kapak yazısı var ilk sayfalarda:

- “İnsan olduğumuzu unuttuk. Dostlarımızı, akrabalarımızı unuttuk. Teknoloji bizleri metale çevirdi” hemen üst satırlarda sözettiği, sunuş ve kapak yazısından iki cümleydi bunlar.

- Toplum yapısı bizim ki kadar değişken bir millet görülmemiştir(S.134),

- Akşam üzeriydi. İş yerinden çıkmış, istasyon caddesinden aşağı doğru ufak ufak yürüyordum (S.135)

Bu cümlelerden hareket ettiğimizde, Kadir

Yavuz'un denemelerinin toplumumuz içinden seçilen ve işlenilen konular olduğunu ve anlatım biçiminin, yumuşak ve netlik içinde bulunduğunu hemen anlarız.

KÖPRÜ

Kadir Yavuz'un bir başka deneme kitabı. 280 sayfalık Köprü. İçindekiler bölümü, bölümleri sayfalara aktarılırken başlıkların karşılıklarına bulundukları sayfa numaraları unutulmuş. Her yayında ufak –Tefek hata ve eksiklerin olması doğaldır.

Sunuş yine, araştırmacı-yazar-şair Murat Yüksel'e ait. Aynı yolla, aynı anlatımla. Yani manzum anlatımla demek istiyoruz efendim. Kitabın adı olan ara başlık altından:

Kadir Yavuz “Köprü” dedi kitabı,
Düşünelim, ne demektir acaba?
Akıl ve kalp, fikir ve his köprüsü,
Gönül sofrasının çiçeği süsü.

Birbirimizi anlayabilsek, tüm sorunlarımızın çözüleceği gerçeğinden hareket ederek ortaya koyduğu denemelerinin özellik ve güzelliklerini bu kitapta rastlıyoruz Kadir Yavuz'un..

Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim. Kadir Yavuz: 1954 yılında Elazığ'da doğdu. Diyarbakır Eğitim Enstitüsünden mezun olan Kadir Yavuz, Kars lisesinde edebiyat öğretmenliği yaptı. 2002 yılına kadar 27 yıl Elazığ'da ticaretle uğraştı. Final Dershanelerinde

Müdür Yardımcısı olarak çalıştı. Lise yıllarında şiir ve yazıları yerel gazetelerde yayınlandı. Şu anda Ispartada yaşayan Kadir Yavuz, bu ilimizde şiir ve yazı hayatına hız verdi. Bu ilimizdeki gazetelerde değişik konulardaki yazılarıyla dikkat çekti. Kadir Yavuz'un yayınlanmış pek çok kitabı bulunuyor.

HOCAM İSA KAYACAN'a

Yıllardır, gönlümüzde taht kuran
Yüreği ve kalemile önde duran,
Asırlar boyu tarihte kalacak olan,
Altın harflerle kalbimize yazılan,
İsa Kayacan'dır, İsa Kayacan.

Hacer GEZER (Alanya, Temmuz 2008)

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli, Tefenni İlçesi, Ece Köyü'ndeki “Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi”ne 17 koli daha kitap ve derginin gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi sayısı 8 bin 07'ye ulaştı.

BİR ÜMİD HARİBÜLBÜL

Başlığımız bir kitab olarak bize ulaştı, karşımıza çıktı.

Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de faaliyet gösteren, son aylarda yayınladığı kitaplarla dikkat çeken “Vektor” Neşirlerevi'nin bir yayını. Bu yayınevinin sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni Prof. Dr. Elçin İskenderzade'nin şiirlerinin bir araya getirildiği bir kitap bu efendim.

Kitabın redaktörü ve önsözünün müellefi: Prof. Dr. Nizami Caferov. Cildin ressamı: Dr.Zeynel Beksaç (Kosova).

Nizami Caferov, önsözünün bir yerinde: “Elçinin istedadı halal istedaddir,

Elçin'in sesi bağdan gelir” diyor.

Bir Ümid Harıbülbül, adlı kitap:

-Sevda beyaz dualar, Üreyimin sevda türküleri, Ülkeler insanlar sevdalar, çerçevesiz resimler... bölümlerinden meydana geliyor.

Bölümlerin, daha doğrusu bölüm yazılarının hemen arkasındaki sayfalarda, ressamların değişik çalışmalarından örnekler verilmiş, yerleştirilmiş.

kitabın sonunda da, çoğunluğu, daha doğrusu ağırlıklı bölümü Azerbaycan çıkışlı olmak üzere bazı isim ve imzaların Elçin İskenderzade hakkında ortaya koyduğu görüşlerden örnekler verilmiş, cümleler ve isimler itibariyle.

Şiirlerin yazılış tarihleri veya yılları da alt kısımlardaki yerlerinden bizimle selamlaşmakta..

Dokuzuncu sayfada ve kitabın ilk şiiri, daha doğrusu ilk bölümün ilk şiiri: Beyaz meleğin gece duası, adıyla karşımıza çıkmakta. İlk dörtlüğü bu şiirin:

-Bilmiyorum sinemde ürekdi, nedi,
Köksümde döyünen çiçekdi, nedi,
Geceler yukuma haram gatıram,
Geceler ruhumda bir behanedi.

Elçin iskenderzade hakkında yazılanlardan bazı cümleler nakletmek istiyorum:

1- Azerbaycan edebiyatının dünyada tebliğ edilmesinde, Türk dilli halkların tanınmış yazarlarının eserlerinin ve özlerinin Azerbaycan okuyucularına tanıtılmasında Elçin İskenderzade'nin misilsiz hizmetleri var (Anar),

2- Profesör Elçin İskenderzade'nin Kırımtatar halkına ve şahsen bana gösterdiği büyük sevgi ve saygıyı gördükten sonra, apardığımız mücadelenin ne

kadar şerefli ve gerekli olduğuna bir daha yürekten inandım (Mustafa Kırımoğlu)

3- Elçin İskenderzade, dünyanın görünen ve görünmeyen tarafının şiirlerini yazıyor (Adil Mirseyid)

4- Elçin İskenderzade her şeyden önce büyük bir Türkdür ve büyük bir Türk milliyetçisidir (Dr. Özgen Keskin),

5- Şiirlerini zevkle okuduğum Elçin İskenderzade, bana bizim milli edebiyat şairlerimizden Mehmet Emin Yurdakul ile Faruk Nafiz Çamlıbeli hatırlattı (Yavuz Bülent Bakiler)

6- Umarım ki, Türk Dünyasının Elçin İskenderzade gibi, nadir istidatlar bizim başaramadıklarımızı, lakin arzuladıklarımızı şerefle hayata geçirecekler (İhsan Doğramacı)

7- Prof. Dr. Elçin İskenderzade'nin Türk medeniyeti ve edebiyatı için gördüğü işlerin kesinlikle alternatifi yoktur (Prof. Dr. Levent Seçer)

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli, Tefenni İçesi, Ece Köyü'ndeki "Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi"ne 17 koli daha kitap ve derginin gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi sayısı 8 bin 07'ye ulaştı.

RIZA BULUT DA ARAMIZDAN AYRILDI

Yıllardır, vefatla aramızdan ayrılanlarla, Azerilerin deyimiyle dünyalarını değiştirenlerle ilgili haber, biyografi yazıyor, kitaplarımın sayfalarında yer almalarını sağlarken, üzüyor, üzüyorum.

RIZA BULUT

Burdur gazetesinin köşe yazarlarındandı Rıza Bulut. Kendine özgü yazışı, anlatımı, yorumlayışı bir farklılık getiriyordu. Yazıları dikkatimi çeker, satır satır okurdum. Bu noktadan hareketle, yazılarının değerlendirildiği, kaleminin yorumlandığı "Burdur'dan Rıza Buulut Yazıları" başlığıyla yazdığım yazı, Ankara gazetelerinden Belde'nin 28.11.2008 tarihli sayısında yayınlanmış, sonra Burdur ve Anadolu gazetelerindeki köşelerimde yer almıştı.

Rıza Bulut bir gün telefonla arayarak, yazdığım yazıdan dolayı memnun olduğunu, sevindiğini, "bu iltifatlara layık değilim hocam. Ama siz yazmışsanız, bunun mutlaka bir değeri ve anlamı vardır. Burdur'a gelince uzun uzun görüşmek isterim" demişti.

Kararlaştırmıştık, Burdur'a gidişimde mutlaka görüşecek, hasret giderecektik. Ama nasip değilmiş.

2008 sonunda, Rahmi Ermiş aradı, Rıza beyin vefat ettiği haberini verdi. Arkasından Adnan Taraşlı'yla, akabinde de M. Ercan Taraşlı'yla görüşmemiz oldu. Rıza Bulut, kalp krizi sonucu vefat etmiş, aramızdan ayrılmıştı.

Rıza Bulut: 1954 yılında Burdur'un Kozluca beldesinde doğdu. Gönen İlk öğretmen okulundan mezun olduktan sonra, değişik okullarda çalıştı. Eğitim-İş Sendikası kurucuları arasında yer aldı.

Emeklilikten sonra, "Bulut Kitabevi"ni kurdu ve işletimini sağladı. Burkent-Burkoop yöneticileri arasında yeralan, DSP'den milletvekili adayları olan Rıza Bulut üç yıl süreyle Burdur Gazetesinde eğitici ve mizahi ağırlıklı yazılarıyla dikkat çekti.

Kalp krizi rahatsızlığı nedeniyle, Isparta SD-Ü. Tıp Fakültesi Hastanesinde yoğun bakım ünitesinde tedavi görürken, 30.12.2008 tarihinde öğle saatlerinde vefat etti. 31.12.2008 tarihinde Kozluca'da toprağa verildi.

1- Rıza Bulut'un yazılarını ilgiyle izliyorum, yararlanarak okuyordum (İbrahim Özçimen, Vali)

2- Rıza Bulut'u öğretmenlik yıllarında tanımıştık. O'nu en çok köşe yazarlığında tanıdık. (M. Ercan Taraşlı)

3- Rıza Bulut yazılarında yaptığı eleştirilerle, kimseyi incitmeden, akılda kalacak öneriler ve görüşler ortaya koyuyordu. (Adnan Taraşlı)

4- Rıza Bulut, birkaç yıldan beri, gazetemizde yazdığı yazılarla bir ilk'i başarıp, yaygın basındaki az sayıdaki yazar gibi, köşesi merakla beklenir, okunur hale gelmişti. (Hasan Türkel)

5- Rıza Bulut, yüz yüze görüşmeden tanıdığım Burdurlulardandı. Yazıları stil bakımından ilgimi çekerek, O'nun aramızdan ayrılışı gözlerimizi bulutlandırdı. (Orhan Erenalp)

6- Gazeteyi hazırlarken, kontrol ederken sıra Rıza hocamızın yazısına geldiğinde pür dikkat okuyor, hemen her seferinde gülümsüyorduk. (Hacer Zeren)

GÜNÜN HABERİ:

Merkezi Ankara'da bulunan, Burdur İli ve İlçelerini Tanıtma, Kalkınmadırma ve Yardımlaşma Derneği'nin 04.01.2009 tarihinde yapılan olağan genel kurulunda, Başkanlığa Ahmet Şakar seçildi.

İMZA GÜNÜNDEN ŞİİR ŞÖLENİNE

Hani bazen yola çıkarsınız. Şu sokaktan yürüyeyim, bu sokaktan çıkayım gibi bir düşünceniz, plan programınız olur ya.

Belirli bir yürüyüşten sonra, farkına varmadan, varamadan sokaktan çıkar, caddeye, bulvara doğru adım atarsınız, cadde ve bulvarda yürümeye başlarsınız ya.

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan, yazıp-yayınlayan şair ve yazar Fatma Uçarlar, 2008 yılında yayınlandığı, basımında Eğirdir Belediye Başkanı Ömer Şengöl ve Burdur Borsası Başkanı Baki Varol'un desteklediği "İçimde Söz Dinlemez Deli Var" ve "Şöyle Giriversen Kapımdan" adlı şiir ve deneme kitapları için 10 Ocak 2009 tarihinde Isparta'da "İmza günü" düzenledi.

Bu imza günü için önce "Sıradan bir imza günü olsa gerek" diye düşündüm. çünkü bazı kitabeveleri veya şair-yazarlar imza günleri düzenliyorlar, kendi yakın çevrelerindeki insanlardan başka katılım olmuyor. Sözde imza günleri, başladığı gibi bitiyor.

İMZA GÜNÜNDEN ŞİİR ŞÖLENİNE

Fatma Uçarlar'ın imza günü, katılımın fazlalığı ve sunuluş biçimi itibariyle, şiir şölenine dönüştü.

Programın Kamu-Sen Isparta Şube Başkanı Bülent Özkan ve eşi Serpil hanım tarafından desteklenmesi, katkıda bulunulması, yer değiştirmişin önde gelen etkenlerinden sayılıyordu.

Fatma Uçarlar'ın sunduğu, yer yer kendi şiirlerinden, üzüntü-kırgınlık, sevinç, mutluluk konulu şiirlerini seslendirışı, 150 dolayındaki katılımcının sessizce dinleyişleri, alkışlarının sıklıkla tekrarlanması Fatma Uçarlar imza gününün şiir şölenine dönüştürüldüğünü, daha doğrusu kendiliğinden böyle bir dönüşümün gerçekleştiğini ortaya koyması bakımından önem taşıyordu.

Fatma Uçarlar'ın son iki kitabı yanında, 2004 yılında yayınladığı ve ilk şiir kitabı olması bakımından önem taşıyan "Sevdim Yetmez mi" de imzaladığı öteki iki kitabı arasında yeralıyordu.

Bir kültür programı olan pek çok çiçeğin geldiği Fatma Uçarlar imza gününden şölene dönüşen programa, göreve başlayışının ilk günleri olması nedeniyle katılamayan Isparta valisi Ali Haydar Öner başta olmak üzere, değişik isim ve imzanın telgrafları, kutlamaları yanında, Burdur'dan gelen işadamı ve medya kuruluşlarının sahibi Mehmet Cadıl yanında Müzeyyen Düdük, Sabahat Gümüş, Durmuş Öcal, Osman Tekerci, Mehmet Şimşek, Gültekin Artukoğlu gibi isimler ve Ankara'dan İsa Kayacan, Simav'dan Osman Karaaslan ve eşi, Afyonkarahisar Başmakçı'dan

Hüsamettin Tat ve oğlu ilk sırada kaydedilmesi gereken isimler arasında yeralıyorlardı.

Ayrıca, Burdur'dan Fatma Uçarlar'ın mesai arkadaşlarından Hanım Akçay diğer arkadaş ve dostları dikkat çekiyordu.

Isparta'dan, Göller Bölgesi Şair ve Yazarlar Derneği Başkanı Melahat Ecevit başta olmak üzere, Fatma hanımın kardeşi Recep Uçarlar, yengesi Mine Uçarlar, sevinç ve mutluluk içinde görünüyorlardı. Gelin Sanem, oğulları Emrah-Emre telefonlarla annelerinin mutluluğunu paylaşıyorlardı.

Şiir şöleni haline gelen Fatma Uçarlar imza günündeki konuşmacılar; İsa Kayacan, Osman Karaarslan, Mehmet Cadıl, Sabahat Gümüş, Abbas Şenel, Osman Tekerci ve Kadir Yavuz'du.

Fatma Uçarlar'ın kişisel yapısından kaynaklanan ciddi çalışmalarının sonunda ortaya böyle kalıcı eserlerinin çıktığı görülürken, sosyal aktivitelerindeki başarıları da eklenince sanat ve edebiyat dünyamızdaki yürüyüşünde önemli ve anlamlı mesafelerin alıcısı bir Fatma Uçarlar'ın ortaya çıktığı anlatıldı. Eğirdir Kaymakamı Halil Serdar Cevheroğlu'nun da katıldığı Isparta yerel ve yaygın basın temsilcileriyle Kanal-32

TV muhabirlerinin Fatma Uçarlar etkinliğine gösterdikleri ilgi dikkatlerden kaçmıyordu. Söz konusu

TV'nin akşam ana haberlerinin içinde bu etkinliğin görüntü ve haber olarak verilmesi, teşhis ve tespitlerimizin doğruluğunu gösteriyordu. Fatma

Uçarlar 'ın "Fatma'ya Geldim" ve "Mutluluk Saati" adlı, başlıklı şiirlerinden birer dördlük:

1- Şaşırma görünce karşında beni/Elimde değil ki, özledim seni/İzin ver gireyim, döndürme geri/Bu gece dizinde yatmaya geldim.

2- Çağlayıp akarken, duygular sele/Sözüm geçmez oldu, şu esen yele/Muhtaçken yaramı saracak ele/Düşünmedi bir an, kolumu kırdı.

GÜNÜN SÖZÜ: Sanat ve edebiyatın ciddiye alınması, kalıcı sonuçlar ortaya koyar (Fatma Uçarlar)

DİNLENDİRİLMİŞ ŞİİRLER

Bir şair, yazar, araştırmacı. Yeni bir edebiyat akımının öncüsü Mustafa Ceylan'ın bendenize ithaf ettiği “Köye Özlem” adlı, başlıklı bir şiiri var, dinlendirilmiş şiirler arasında gördüğüm. Buyrun şiir aşağıda, birlikte okuyalım:

KÖYE ÖZLEM - İSA KAYACAN'A (Mustafa Ceylan-1986)

Moraran dağların esmer çocuğu,
Yalın ayak gezen tarlada benim.
Unutmamış, gerçek dostların çoğu,
Tutuşur gözlerim sılada benim.

Bağ bozum vaktini geçti sanmışım,
Üzümleri salkım salkım anmışım
Özlemiyle ateş olup yanmışım,
Ayaklarım tozlu yollarda benim.

Çapaya giderdim “imece” tutup,
Ekin yığnında kendim unutup,
Askere gidince yazdığım mektup
Okunur dayıda, halada benim.

Bilirim kağnılar dilsiz yatıyor,
Çekirge bozkırda kaşın çatıyor.
Ramazan akşamı güm güm atıyor,
Yüreğim Ezan'da-Sala'da benim.

Çeşmelerde testi testi sularım,
Yayla akşamında tüm uykularım,
Yetimler ağlasa bende ağlarım,
Yamalı giyside, yoksulda benim.

Sizin olsun beton yığnı “şeğır”
Geçmişı yaşamak mümkünse eğer,
Büyülü gözlerim, alnımdaki ter
Duruyor, kilimde-palada benim.

Bu Mustafa Ceylan şiirinden sonra, yayınladığı şiir ve deneme kitaplarıyla dikkat çeken, Fatma Uçarlar'ın 1998 yılında yazdığı “Anneme” adlı şiirine kulak verelim. Buyurun:

ANNEME (Fatma Uçarlar-1998)

Gecenin bir vakti uyandığımda,
Seccadenin üstü boş artık,
Hafif ıssız odada,
Yasin, Tebareke okuyan yok artık...

Evimin kapısını açtığımda,
Tüm odalarım boş artık.
Her gün evimden çıkarken,
Dualarla uğurlayan yok artık.

Tlf: 0312.355 13 76

ERŞAT HÜRMÜZLÜ

İnsanlar doğup büyüdüğü yöreye hizmetle işe başladıkları takdirde, yararlılık ve aranılabilirlik oranı artıyor.

Bunların, önde geleni Kerkük'lü Esat Hürmüzlü'dür.

Irak Türkmenlerinin tanınan, aydın şahsiyetlerinden biri olan Erşat Hürmüzlü; 1943 yılında Kerkük'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini Kerkük'te tamamladı. 1959 yılında Bağdat Üniversitesi Hukuk Fakültesine girdi. 1963 yılında Hukuk Fakültesinden mezun olduktan sonra sigortacılık alanında çalışmaya başladı.

İsinin büyük bölümünü yurt dışında yaparak, bağlı bulunduğu sigorta şirketinin Kerkük şubesine müdür olarak atandı. 1980 yılında bazı nedenlerden dolayı Irak dışına çıkarak, Türkiye ve Suudi Arabistan'da hayatını sürdürdü.

Arap Dünyasında Irak Türkmenlerinin kültür temsilcisi olarak tanınan Hürmüzlü'nün, edebiyatla ilgisi çok genç yaşlarda başladı. Bağdat'ta henüz üniversite öğrencisi iken Bağdat Radyosu'nda açılan Türkmençe Bölümünde başarıyla hazırlayıp sunduğu “Radyo

Dergisi” adlı programı yıllarca edebiyat meraklıları tarafından ilgiyle dinlendi.

Şiirlerinde sade bir dil kullanan Erşat Hürmüzlü, hece vezni ile serbest biçimi de denedi. Şiiri amaç değil araç olarak ele alan Hürmüzlü, asıl edebi başarısını yazılarında gösterdi. Özellikle fikir alanında yazdığı denemeler, bir dönem Kardaşlık Dergisi’nin sayfalarında birçok okuyucu tarafından merakla izlendi.

Bir kısmı takma adlarla yazdığı bu makale ve denemeleri ile hem edebi hem de düşünce yönünden yeni yetişen gençlik kuşağını geniş ölçüde etkilediği gözlemlendi. Kardaşlık ile Türk Kültürü Dergilerinde yayımlanmış şiir ve çok sayıda inceleme ve deneme yazılarının kitaplaştırılması çalışmalarını sürdüren Erşat Hürmüzlü Irak Türkmenlerinin kültür evi olan Kerkük Vakfı’nın kurucuları arasında yer aldı. Anılan vakıf tarafından yayınlanan Arapça, Türkçe ve İngilizce, üç ayda yayınlanan Kardaşlık Dergisi’nin yazı kurulu üyesi olan, 2008 yılında T.C. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’ün Ortadoğu Danışmanı olarak çalışmaya başlayan Erşat Hürmüzlü’nün;

1. El-Türkman Fil-Irak (Bağdat 1971, Arapça)
2. Irak Türkmenleri (İstanbul, 1991, 2. Baskı-Ankara, 1994)
3. Türkmen ve Irak (İstanbul, 2003-Arapça) adlı kitapları yayımlandı.

ÇALIŞMALARLA

Ortaya konulan çalışmalar, hangi ortamda olursa olsun, mutlaka ses getiriyor, ilgi görüyor. Erşat Hürmüzlü örneğimiz söylemek istediklerimizle iç içe bir görüntü ortaya koymaktadır.

Irak Türkmenlerinin, Kerkük’te yaşayan kardeşlerimizin sorunlarıyla ilgilenmek, çözüm yolları arayıp bulmak, Ersat Hürmüzlülerin başarı bayrakları olarak dalgalanmaktadır.

BİR GARİP ÖZÜR YOLCUSU

Niyetlenir, peynirinizi, zeytininizi, çıkınıınızı doldurur, yerleştirir yola çıkarsınız. Hedefiniz bellidir. Kimliğinizdeki adınız yanında, yolculuğunuzun ismiyle karışan, karıştırılan isminiz vardır.

Ticaret yolcusu, kültür yolcusu, ekonomi yolcusu vd. Siz bunlardan hiçbirinin içinde yeralmıyorda “Özür yolcusu”ysanız, duygularınızı açıklamak zorundasınız demektir. Ve açıklarsınız:

ÖZÜR YOLCUSU

Anlattıklarınız, duygularınızın derinliğinden gelenlerdir. Samimi ve teslimiyet içindekilerdir bunlar. Önce kendi kendinize bir durum değerlendirmesi, vicdan muhasebesi içine girersiniz. Başlayışınız:

- Kurulan “Vicdan mahkemesi”nde,
Duruşmalar, aylarca sürdü.
Hakim “Özür dileme” cezası verdi,
Karar Yargıtayca onandı.

Bu girişten sonra, hangi ulaşım aracının yolcusu olduğunuz, yolcusu olunduğu anlatılır. Biraz uzuncadır:

- Kağnılarda, arabalarda, kervanlarda,
Otobüslerde, kamyonlarda, minibüslerde,
Trenlerde, gemilerde, uçaklarda,
3-G’yi arayan,
Bir garip özür yolcusuyum...
“Gidiyorum, gündüz-gece”...

Anlatımların ardından hemen ilave edilir. Hatta adres gösterilir açıktan açığa.

“Aramızdan Ayrılanlar”
(Mayıs 2007, sayfa:124)
“Mezarlık Kültürümüzden Örnekler”
(Temmuz 2008, sayfa:156)

Burdan yola çıkan, “Özür yolcusu”nun girişi daha bitmemiştir. Yoluna devam eder. Kendi kendine söylenip durur:

Bazı; yazı, şiir, günün sözleri ve
Özlü sözler için;
“Özür dilemenin, dileyebilmenin,
İnsani bir olgu,
Ve erdemlilik olduğu”
Gerçeğinden hareketle,
Çıktığım yolculukta,
Hangi yönden, hangi yoldan,

Hareket edersem edeyim,
Nereye gidersem gideyim,
Kim adres,
Sorarsam sorayım,
Kimden bilgi, alırsam alayım,
Bütün yollar sana çıkıyor...

“Özür yolcusu”nun hedefi belli, varacağı yer belli. Söylemek istediklerinin sonunda şöyle söyleniyor, sesleniyor:
Her adımım, her bakışım,
Her nefes alışım,
Senin adresini gösteriyor,
Senin kapı numaranı gösteriyor,
Seninle, karşılaşmalı, konuşmalıyım,
Seninle; anlaşmalı, barışmalıyım.
Çünkü sen;
Gerçekten; varlığıyla övündüğüm,
Yokluğuyla dövündüğüm (sün).
Kırgınlıklarım, kızgınlıklarım,
Sana söylediklerimin, yazdıklarımın,
Hepsi, tamamı yalan.
Sensiz yapamadığımdır,
Seni sevdiğim, özlediğimdir,
Gerçek ve doğru olan... Ankara 27.12.2008

DÜZELTME: Artık eskisi gibi kızmayacağım,
kırılmayacağım/ Yanlışlarımı tekrarlamayacağım. Var

olan yanlışlarım için, düzeltme çabası ve yoğunluğu içinde olacağım.

DUYURU-HABER:

Gazeteci-Yazar İsa Kayacan, kendisine atfen yazılan-ithaf edilen şiirleri "Benim İçin Yazılan Şiirler" adıyla kitaplaştırıyor.

Bazı şairlerin, İsa Kayacan için yazdıkları şiirlerini yeni yayınlayacakları kitaplarında yer vermek için beklettiklerini ifade etmelerinden sonra Kayacan: -"Şair dostlarım benim için yazdıkları şiirlerini ellerinde tutmasınlar. P.K. 15 A.Ayrancı-Ankara adresime göndersinler ki, konuyla ilgili yayınlayacağım kitapta yer almaları mümkün olsun. Bu vesileyle teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum." dedi.

BURDUR TSO’NUN FAALİYETLERİ- HEDEFLERİ

Kısa adı Burdur TSO olan, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası’nca, birbiri ardına yayınlanan kitap, dergi ve bültenlerin getirdikleri dikkat çekiyor. Bunlardan bir yenisi:

-2005-2008 Faaliyetlerimiz-Hedeflerimiz, adının taşıyıcısı. 206 büyük sayfayla şekillenmiş.

Kitap serisinin 2 ncisi olan “2005-2008 Faaliyetlerimiz-Hedeflerimiz”, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (Burdur TSO) Meclis Başkanı Feyzi Oktay ve Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Keyik imzalarını taşıyor.

Kitap, TSO’nun Basın Danışmanı Ahmet Can tarafından yazılmış, hazırlanmış.

Girişin bir yerinde; “28 kişiden oluşan yönetim, fedakârlık sınırlarını zorlayarak özverili çalışmalar yapmıştır. Yaklaşık dört yıllık çalışmalarımızın örnek bir dönem olması nedeniyle, Odamız ve ilimiz tarihine de kaynak teşkil edecek bu kesitin kronolojik faaliyet raporu niteliğinde kitaplaştırılmasının yararlı olacağını düşündük” deniyor.

Burdur TSO’da üst düzeyde görev alanlarda, TSO bünyesinde görev yapanlar, fotoğraflarıyla biyografileriyle zenginleştirilen bir görüntü tablosu ortaya koymuştur.

Sonraki sayfalara baktığımızda; Burdur TSO’nun kalite politikasında, sürekli gelişen kütüphaneden, alınan ödüllerden (görüntü olarak) TSO Meclisinden, Meclis çalışmalarından, grup çalışmalarından, bölgesel kuruluş BAGEV çalışmalarından sözediliyor, bu çalışmalardan örnekler veriliyor.

Ve bir başlık. Sayfa: 49, “Asırlık oda arşivini yeniledik”. Temmuz 2008 tarihli. Buranın girişi:

- “Burdur Ticaret ve Sanayi Odasının çürümeye yüz tutmuş, asırlık dosyalarını elden geçirerek, arşivini yeniledik.

Kuruluşu Cumhuriyet’ten önceye dayanan Burdur Ticaret ve Sanayi Odası’nın 1900’lerden kalan ve adeta çürümeye yüz tutan arşivleri, Oda Başkanı Yusuf Keyik’in talimatıyla tek tek elden geçirildi. Yaklaşık 3 ay süren arşiv çalışmalarında, odanın bodrum katındaki arşiv odasında bulunan 5 bine yakın dosya tek tek, elden geçirildi. Üye dosyaları içerisinde Ticaret Sicilleri gazeteleri, sicil evrakları, defter ve tasdik belgeleri bulunuyor” şeklinde noktalanıyor efendim.

Bence, çalışmaların en önemle bölümü veya bölümlerinden biri olarak görülebilir bu düzenleme.

Düzenlenen, eğitim, konferans, panel şeklindeki toplantılar, yurtiçi mesleki inceleme gezileri, merkez ve

ilçelere yapılan mesleki ziyaretler, Isparta ile ortak işbirliği çalışmaları, vergi ödöl törenleri teker teker sayfalara aktarılmış, fotoğraflarla zenginleştirilmiş.

Sayfa 124'deki başlık: “Burdur’a yapılacak her türlü yatırım çalışmalarına rehberlik ettik, etmeye de devam ediyoruz”.

Bu arada, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası’nın basın-yayın faaliyetleri de oldukça dikkat ceken boyutlara ulaştığı görülüyor.

Ekonomik gündemle yola çıkılan çalışmalar yanında, sosyal gündemlere de duyarlılık gösterilmiş.

Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

AİLE SAADETİ

Ziya Çağlar... Yıllar evvel, İş ve İşçi Bulma Kurumunda birlikte çalıştığımız sonraki yıllarda, İş ve İşçi Bulma Kurumu’ndan ayrılıp, 1970’li yılların başında Bağ-Kur’un oluşumu sırasında bu kuruluşa geçen, burada önemli görevlerde bulunan, en son Genel Müdür Yardımcısı olarak emekli olan bir arkadaşımız... Araştırmacı, yazar.

Yıllardır, birbirimizi kaybetmedik.. Hep aradık, sorduk... Yenilerde bir kitabı geldi. Adı: Aile Saadeti.

Ankara’da (a) yayınları arasında 268 sayfayla günyüzü görmüş, okurlarıyla buluşmuş, buluşturulmuş.

Kitap üç bölümde şekillenmiş. İlk bölüm, aile, kavramı, Türkiye’de aile yapısı, aile kurumunun oluşması, evlilik gibi başlıklar altında verilenlerle başlıyor. Evlilik iki bölümde, iki ayrı noktada inceleniyor. Birincisi, görücü usulüyle...

İkincisi, anlaşılarak (flört usulü) yapılan, gerçekleştirilen evlilik olarak görülüyor, inceleniyor. Sonra, karıkoca münasebetleri başlığı altında incelenenler, ortaya konulanların ilk sırada yer alanı: Aile sorumluluğu, eşlerin konumu, başlıkları altında inceleniyor. Burada yer alanların bazıları (başlıklar olarak):

- Sadakat, vefa, tevazu, kibir ve gurur, kendini tanıma, kültürel uyum, önemli konularda fikir birliği,

açıklık, şiddetten kaçınma, istişare, paylaşma dostluk, nefse hâkimiyet, çevresel olumsuzluklara kapılmamak vd. Sonraki sayfalarda, ana ve baba-evlat münasebetleri, ailede gelin ve damadın yeri, kardeşler arası münasebetler, eski toplumların sosyal ve din ekseninde aile kurumuna ve kadına bakış açıları, İslam dininde aile hayatına yönelik insani, sosyal-hukuki hükümler ve uygulamalar..

Birinci bölümün (Aile) başlığının altındaki cümleye bakalım:

- Kapıyı çaldığınızda sizi karşılayacak ve duygularınızı paylaşacak bir aileniz varsa, tıpkı üzüntünüzü bölüşüp hafiflettikleri gibi, mutluluğunuzun katlanarak çoğalmasını da sağlar ev halkı.

Şimdi bu cümlenin üzerine, daha doğrusu karşısına çıkıp, “bu görüşler yanlıştır” diyebilecek bir babayiğit var mı?. Bence yoktur, olamaz.

Aile ve aile kavramıyla ilgili görüşlerini ortaya koyarken Ziya Çağlar, bu bölümün bir yerinde; “Aslında sadece insanoğlu değil, yeryüzünde var olan bütün canlılar aile toplulukları halinde yaşar. Mesela, aralarında az çok benzerlikler bulunan bitki ve hayvanlar aleminin bir araya getirdikleri topluluklardan her biri, ayrı ayrı bir aileyi oluşturur” diyor...

Sıklıkla bazı (hasta) insanlarda görülen kibir ve gurur hakkında neler söylüyor Ziya Çağlar, bakalım. Sayfa 39;

-Kibir ve gurur insanın kendisini beğenmesi, büyük ve üstün görmesi, başkalarına yukarıdan bakması huyudur, hastalığıdır. Tevazunun zıddıdır. Nefsin kişi üzerine kurduğu hâkimiyettir.

İnsan büyüklüğü tasladığı oranda küçülür, başkaları tarafından sevilmez. Zamanla toplum tarafından da dışlanır ve yalnızlaşır. Kibir ve gurur sevimsiz ve hoş olmayan huylardandır. Bu tip insanlar, evlerinde de üstünlük kompleksine kapılabilirler. Kendini beğenmiş, gururlu ve kibirli insanların evlilik hayatlarında mutlu olmaları çok güçtür.

Ziya Çağlar: 1932 yılında Boyabat’ın boyalı köyünde doğdu. 1953 yılında çalışmaya başladı. Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü, Türkiye Zirai Donatım Kurumu Genel Müdürlüğüyle, İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğünde değişik kademelerde çalıştıktan sonra, Bağ-Kur Genel Müdürlüğüne geçti. Burada Daire Başkanlığı ve Genel Müdür Yardımcılığı yaptı. Buradan emekli oldu.

İSTATİSTİKİ ANLATIMLA:

Hasan Hüseyin ve Güldali'nin çocukları olarak, 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur'un Tefenni ilçesi'ne bağlı Ece Köyü'nde doğdu. Lisans Eğitimini AÜ. — AÖF. Halkla İlişkiler Bölümünde tamamladı. İlk şiiri Nisan 1956'da, ilk yazısı 24 Ocak 1961'de yayınlandı. Tercüman, Son Havadis, Ortadoğu, Hergün, Belde, Anayurt Gazeteleri başta olmak üzere, Ana, Bakış, Çağrı, Gülpınar, Ece, Kemalist Ülkü, Size gibi dergilerde yazdı. Edebiyatın değişik dallarında 125 ayrı kitap “Ece” adlı aylık bir dergi yayınladı. “Kendi istatistiğini tutan adam” olarak bilinen İsa Kayacan'ın 31.12.2008 tarihi itibarıyla 40 bin 350 makalesi, bugün kapananlar dahil 3 bin 450 ayrı gazete ve dergide yer aldı.

Yine 31.12.2008 tarihi itibarıyla onlarca rekorun sahibi olan, Azerbaycan için bin 520, Irak'taki Türkmenler için 805 makalesi yayınlanan İsa Kayacan, değişik kuruluşlara 28 bin 895 kitap ve dergi bağışında bulundu. 7 bin 635 kitap ve dergiyle doğum yeri olan Ece Köyündeki “İsa Kayacan Kütüphanesi”nin açılışını gerçekleştirdi.

Ayrıca, yazılarında 62 bin 750 kez Burdur'dan ve Burdurludan söz ederken Türkiye genelinde 2 bin 750 sairin 11 bin 420 şiirine gazetelerdeki köşe ve sütunlarında yer verdi.

Burdur'da adının bir eğitim kurumuna verilmesi ve heykelinin dikilmesi için Valilik ve Belediye Başkanlığına onlarca imzayla tekliflerde bulunan, kendisine posta aracılığıyla gelen gönderilerin sayısı: 34 bin 225'e, kendisinin posta ile gönderdiklerinin sayısı 45 bin 720'ye ulaşması nedeniyle, PTT Genel Müdürlüğüne “İsa Kayacan Özel Pulu” basılması talep edildi.

İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü, Orman ve Sanayi-Ticaret Bakanlıkları, Basın-Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü, TRT ve Başbakanlıkta görev yapan İsa Kayacan, 11 ayrı Bakanın “Basın Danışmanı” olarak çalıştı. “Bakanlıklar arası en çalışkan ve başarılı Basın Danışmanı” seçildi. “Basında 25 yılın şeref ödülü” basta olmak üzere, onlarca ödülle 209 plaket aldı. Defalarca yılın yazarı, yılın edebiyatçısı, yılın şairi ve yılın editörü seçildi.

Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de bulunan Üniversitelerce iki ayrı “Fahri Doktora”, bir “Fahri Profesörlük” pâyesi alan ve “Guinnes Rekorlar Kitabı”na başvuru çalışmalarını sürdüren Kayacan'ın; Burdur merkez ve Tefenni ilçesinde Belediye Meclislerinin kararlarıyla adı; Burdur'da bir caddeye, Tefenni'de ve Ece Köyünde birer sokağa verildi. Burdur'da İl Halk

Kütüphanesinde bir salona “İsa Kayacan Okuma Salonu” levhası asıldı.

2006 yılında Ankara ve Burdur’da “Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Hizmet Yılı” kutlanan, adına iki belgesel hazırlanan, sürekli basın kartı (Eski adı Basın Şeref Kartı) sahibi olan, yüzlerce gazetenin “yazar” ve “Başyazar” kadrosunda yer alan İsa Kayacan için; “Bir gün O’nu tam anlatabilecek bir sözcük veya bir terim bulunursa, o sözcük veya terim asrın icadı olabilir.” denildi.

BAYRAĞIM

Bayrağımızla ilgili duygular, şiirler, ortaya konulanlar. Rahmetli Arif Nihat Asya hocanın dillerden düşmeyen“Bayrak” şiiri. Bu şiirin yazılışının öyküsünü kendisinden dinleme şansını yakalayanlardan birisi olarak, göklerde bayrak bayrak dalgalanmaların onur ve gururuyla yaşamalıyız, diye söze başlamak istiyorum:

Arif Nihat hocanın bilinen alkışlanan, aranan şiirinin girişi:

Ey mavi göklerin beyaz ve kızıl süsü...

Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü,

Işık ılık, dalga dalga bayrağım.

Senin destanını okudum, senin destanını yazacağım.

Ve bu şiirin sonundaki duygular, anlatılmak istenilenler, anlatılanlar verilmek istenilen, verilenler:

Tarihim, şerefim, şiirim, her yeşim;

Yer yüzünde yer beğen,

Nereye dikilmek istersen,

Söyle, seni oraya dikeyim!..

Ve Güzide Gülpınar Taranoğlu'nun iki “Bayrağım” adlı şiiri. Bunların mısraları arasındaki gezintimiz:

BAYRAĞIM

Güzide Gülpınar Taranoğlu aynı adla iki şiir yazmış. Daha doğrusu tespitlerimiz böyle. Birinde, “Varlığım, ölüm-kalım anlamım/damarlarımdan akıttığım kanım/Yediden yetmişe milli heyecanım” diye başlayan şiir.

Bir başkasında, bayrak duyguları yine yoğun, doruklarda Güzide Taranoğlu'nun. Bu şiirin iki dördlüğü.

Al bayrağım kanım benim,
Varlığınla övünenim,
Dünya durdukça güvenim,
Pay alırım bu onurdan.

Ay-yıldızla gökte esen,
Ülkelerde en hoş desen,
Yurdumuza sembolsün sen,
Pay alırım, bu onurdan..

Ve son şiirimiz Fatma Uçarlar'a ait yine “Bayrağım” adıyla, Dört dördlükten meydana gelen Bayrağım'dan:

BAYRAĞIM

Fatma Uçarlar, bayrak duygularını temelden kucaklayarak yola çıkıyor. İçten ve samimi duygularıyla “Ağlamayı bilmeyen bu gözlerim/söz dinlemez bayrak adı geçince/Türkü olur, destan olur sözlerim/Semalarda al bayrağım esince” diye söze başlıyor ve iki dördlüğünde şöyle haykırıyor:

Asırlarca kıtaları dolaştın
Türk neferin yanındaydın, yoldaştın,
Özgürlüğün yolunu da sen açtın,
Kalleş düşman yolumuzu kesince.

Huzurludur senin gölgede yatan,
Dalgalandığın yerlerdir bu vatan,
Şaşırp da seni yerlere atan,
Korksun Türk'ten, uzaklaşsın sessizce.

DİLENDİRİLMİŞ ŞİİRLER 1

Şiirlerimizin geleceğiyle ilgili endişelerimizi her fırsatta ortaya koyarken, şiirleriyle beğenilenler, beğenilen şiirleriyle hatırlananlar azda olsa vardır. Bunlardan biri, önde geleni 09 Mayıs 2005 tarihinde kaybettiğimiz, şiirimizin beş yıldızlı çınarı Ahmet Tufan Şentürk'tür. O'nun 1944 yılında yazdığı şiirlerinden birini aşağıya almak istiyorum efendim:

YOLLARIM GURBETTEN GURBETE BENİM
(Ahmet Tufan Şentürk)

Yıllar gelip geçti bak bir gün gibi
Her şey hatırımda sanki dün gibi
Ucu bulunmayan kör düğüm gibi
Yollarım gurbetten, gurbete benim...

Kış gelir kapanır yaylalar, beller
Keser yollarımı bulanık seller
Baharla sılaya dönerken eller
Yollarım gurbetten, gurbete benim.

Nerde güzel yurdum, şimdi ben nerde
Gözlerimde hayal hep perde perde
Gelen gelir dostlar giden gider de
Yollarım gurbetten, gurbete benim

Beddua etmişler, gülme demişler
Sürün dizin dizin, ölme demişler
Gittiğin yollardan gelme, demişler
Yollarım gurbetten, gurbete benim.

Ahmet Tufan Şentürk hocanın şiirinin ardından, yaşayan şairlerimizden Prof. Dr. İbrahim Ağah Çubukçu hocanın dörtlüklerini birlikte okuyalım:

DÖRTLÜKLER (Prof. Dr. İbrahim Ağah Çubukçu)

Dünyaya gel dedin bak geldik işte
Yaşayıp dururuz bir çeşit düşte
Gün gelir git dersin gideriz elbet
Sır var hem gelişte hem de gidişte.

Sırları çözmekte akıl yetmiyor
İnsan düşünse de rahat etmiyor
Aklın ötesinde bir alem vardır
Orada çıkar yok, hayat bitmiyor.

Feleğin dönüyor durmadan çarkı
Evrendeki ahenk duyana şarkı
Kulak verip duymak, sezginin işi
Bilgenin bulunur, yobazdan farkı.

Bıktım sakal bıyık tartışmasından
Gönül mutlu haber bekler basından
Bırakın türbanı mutluluk verin
Halkımız küsmesin söz hatasından .

Halkın kıyafeti dillerde alet
Din kullanılırsa büyür cehalet
Açlığa çare bul güzel söz söyle
Milletin başına, gelmesin afet.

Aklını yitiren kabından taşar
Şeyhi ilah sanan yolundan şaşar
Bu dünyada erdem ile yürüyen
Yaşamayı bilir, güçlüğü aşar.

ŞİİRİMİZİN GELECEĞİ

Şiirimiz, şairlerimiz-şairelerimiz sıklıkla gündemimde yer alıyor. İstesem de, istemesem de gerçek bu.

2008 yılının son ayının, son günlerinde kültürel ağırlıklı faaliyetlerin sahibi bir derneğimizin düzenlediği “Atatürk ve Cumhuriyet” konulu şiir yarışmasına katılan şiirlerin genel değerlendirilişini yapan jürinin içinde yer aldım.

Kendi-kişisel görüşlerim olarak ifade ediyorum ki; şiirimizin geleceği pek parlak görünmüyor. 60 dolayındaki rumuzlu şiirler üzerinde yaptığım değerlendirmeye, ümitlenemedim, üzüldüm.

GENEL OLARAK

- Şiirler sanki aceleyle yazılmış. Arkadan bir kovalayan varmış gibi, mısra, uyumsuzluklarıyla dolu olarak şekillenmişler, bitirilmişler.

- Şairlerin pek çoğu, noktalama işaretlerini yok saymış, yani noktalama yerleşimini okuyucularına bırakmışlar.

- Şiirler hiçmi hiç dinlendirilmemiş.

- Bütünüyle bakıldığında, alt alta getirilenler, mısra değil, satır olarak karşımıza çıkarılmak istenmiş, çıkarılmış.

- Bölümler arasında uyum yok.
- Pek çoğu, şiir tekniğinden uzak,
- Şiirimizin geleceği açısından ümit verenlerin sayısı çok az.

NEREYE VARILACAK?

Yazılan, yarışmaya gönderilen onlarca şiir veya şiir adıyla yazılanlar defalarca okunmasına rağmen, sinyal veren, “ben varım” diyen, diyebilen mısraların azlığından yüreğim üzüntülüydü.

Başlıklar, Atatürk veya Cumhuriyet kelimeleriyle başlamasına rağmen, şiirin bütünlüğünde buradan uzaklaşıldığı veya unutulduğu görülüyordu. Şiirin sonunda veya birkaç mısraında Atatürk’ten ve Cumhuriyet’ten söz edince, yer verilince şiirin tamamlanmış olduğu anlayışına kapılındığı görülüyordu.

Birinci, ikinci, üçüncü ve jüri özel ödülü alanlar arasındaki tasnif, sıralama zorluğu, yarışmaya katılanların tamamının başarılı olduğundan değil, son aşamada, süzgeçten sonra, dereceye girebilecekler olarak ayrılanların sıralamasındaki benzerliklerden, aldıkları puan yakınlığından kaynaklanıyordu.

Cumhuriyet kızı rumuzuyla “Atatürk” başlıklı şiiriyle yarışmaya katılan Fatma Şadan

Bayburtluoğlu’nun şiiri dikkatimi çekenler arasında yeraldı. Bu şiirden:

Birinci dünya savaşı;
Uluslar boğaz boğaza,
Kavga dalaş/Ölüm kusuyor
Kan kusuyor savaş.

Ve şiirin sonunda;

Yeni bir vatan doğdu,
Viranede,
Adı; Türkiye.
Atatürk dedi ulusum,
Mustafa Kemal’e...

80. DOĞUM YILINDA PROF. DR. İBRAHİM AGÂH ÇUBUKÇU'NUN ŞİİR DÜNYASI

İnsanlar, doğarlar, yaşarlar ve vefatla aramızdan ayrılırlar. Azerilerin deyimiyle dünyalarını değiştirirler

Yaşarken, bilgi ve tecrübeleriyle, çevrelerine, toplumlarına yararlı olanlar, iz bırakanlarla karşılaşırız. Bunların sayılarının fazla olduğunu söyleme olanağımız yoktur.

Prof. Dr. İBRAHİM AGÂH ÇUBUKÇU

1928 YILINDA Adana ilimizin Kadirli ilçesinde doğdu. 1953 yılında, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Bu noktadan sonra, İbrahim Agah Çubukçu isim ve imzası sayfalara sığmayan olumluluklar, örnek alınacak bir kişilik, çevresine ışık saçan aydınlık gibi değişik tanımlarla ortaya konulmaya devam etmişti.

Çok yönlülükle herkesin gönlünde yaşayan, çevresine verdiği sevinç ve mutluluk görüntüleriyle kendisiyle barışık olmanın yollarını gösteren,

bitmeyen-tükenmeyen enerjisiyle her gün kendisini yineleyen bir şair, yazar ve bilim adamının mısraları arasında gezmek kolay bir iş değildir. Bendeniz böyle

bir yürekliliği gösterebilmek için uzun süredir düşündüm...

ŞİİRLERİNDE-YAZILARINDA

Prof. Dr. İbrahim Agâh Çubukçu hoca'nın gerek şiirlerinde, gerek yazılarında, barış, dostluk, iyi niyet, gelecek iyimserliği, insan sevgisi, gönülden gönüllere giden yolların düzlüğü, genişliği gibi özellikler, güzellikler vardır. Divanlara sığmayan şiirlerindeki anlatım, hareket noktası sonsuzluğa akıp giden duygu zenginlikleriyle dolu, dopdoludur. Hocamız, zaman zaman sorar, zaman zaman cevaplar verir. “Sor” başlığı altındaki duygularındaki gerçeklerle, sıcaklığı hemen hissedersiniz. Şöyle söze başlar hoca:

Tasavvuf ince yol, herkes bilemez,
Bu yolun halini geçenlerden sor.
Kur'an 'ın özünü softa bulamaz,
Ak ile karayı seçenlerden sor.

İbrahim Agâh Çubukçu hoca, karanlıkların değil aydınlıkların, yanlışlıkların değil doğruların ifade edicisi, savunucusudur. Anlayamayanlara, anlamak istemeyenlere karşı verdiği derslerde yorgunluk hissetmez;

Mevlana şarap der, bu bir mecazdır,
Anlayana vahiy sırdır, icazdır,
Kimi kanatlı kuş ördektir, kazdır,
Gökteki havayı, uçanlardan sor...

Hocanın, yaratanla arasındaki iletişim nettir, açıklık içindedir. “Yaratan yaratmış varlık çözülmez/ Koyunun yediği ayran oluyor/Yaşam denizinde rahat yüzülmez/mevsimler geçiyor devran oluyor” mısralarının anlaşılamayacak herhangi bir yanı yoktur.

İbrahim Agâh Çubukçu hoca, bazen başöğretmenliğinin verdiği yetki ve tavırla, bazı sorular yöneltir, sana, bana ona, şuna. “Çöz bakalım” şiirinin ilk dörtlüğündeki soruları:

Varlık nedir, hiçlik nedir?
Tokluk nedir, açlık nedir?;
Binbir türlü güçlük nedir?
Düşün, düşün çöz bakalım...

İbrahim Agâh Çubukçu hoca, “Dünyaya gel dedin bak geldik işte/Yaşayıp dururuz bir çeşit düşte/Gün gelir git dersin gideriz elbet/Sır var hem gelişte hem de gidişte” mısralarıyla, sorduklarının çözümündeki ipuçlarını göstermekte gecikmez.

“Şiir okumasını severim. Okudukça da dinlenirim. Bir şiiri okurken şairi ile dostluk başlar. Bu dostluk, şairin ifade ettiği buluşlar ve güzellikler oranında artar. Şiir böylece en etkili iletişim sağlar” diyor

Prof. Dr. İbrahim Agah Çubukçu hocamızı, 80. doğum yılında, sevgi, saygı ve minnetle selamlıyor, sağlık içinde nice yıllara ulaşması dileklerini sunuyor efendim.

İRER TUTAM

İnsanlar, birbirlerine karşı anlayışlı olup, tartışmalardan uzaklaşabildikleri andan itibaren mutluluğu yakalayabilirler veya çok yakınında yeralabilirler.

AŞKIN TARİFİ

Bu konuda değişik görüşler var. Anlatılanlar var, sonuç alıp gerçeklerin yakalanışını yaşayanlar var.

Ankara’da Balgat semtinde bir kebabçıya gittik birkaç arkadaşla. Çıkışta bize minik bir termometrenin bulunduğu “Aşkın tarifi”nin yer aldığı bilgi yumağı verdiler. Burada “Aşkın tarifi” şöyle yazılıyor yemek yapım açısından, kebab yapım açısından:

Malzemesi:

1 adet lekesiz gönül,
1 adet açık yürek,
500 gr. güler yüz,
250 gr. tatlı dil,
100 gr. hürmet,
1 çorba kaşığı sevgi,
1 çay kaşığı hoşgörü,
1 su bardağı iyi niyet,
1 ölçek dürüstlük,
göz kararı saygı,

Hazırlanışı:

Gönüllü duygu tasına atıp güler yüz ile karıştır.
Yumuşatılmış tatlı dili üzerine ilave ederken, sevgi ve saygıyı ince ince üzerine ekle.

Hürmet, iyi niyet ve hoşgörüden meydana gelen şurubu buna kat. Samimiyet ölçüsünde parçalara bölerek dürüstçe hayata diz ve yüreğinde pişmesini bekle. Yüreğinde pişirdiğin bu sevgi tatlısını karnın acıkınca değil, ruhunun hissettiği anda mangal kebabı arayarak karşıla. (Son cümle ilan reklam bölümü).

ÖZÜR YOLCUSU

Kurulan “Vicdan Mahkemesi”nde;
Duruşmalar, aylarca sürdü.
Hakim “özür dileme” cezası verdi,
Karar Yargıtay’ca onandı..

Kağnılarda, arabalarda, kervanlarda,
Otobüslerde, kamyonlarda, minibüslerde,
Trenlerde, gemilerde, uçaklarda,
3-G’yi arayan
Bir garip özür yolcusuyum,
“Gidiyorum, gündüz-gece”.

“Aramızdan Ayrılanlar” (Mayıs 2007, sayfa: 124)

“Mezarlık Kültürümüzden Örnekler” (Temmuz 2008, sayfa: 156)

Bazı, yazı, şiir, günün sözleri
Ve özlü sözleri için;
“Özür dilemenin dileyebilmenin,
İnsani bir olgu
Ve erdemlilik olduğu”
Gerçeğinden hareketle,
Çıktığım yolculukta,
Hangi yönden, hangi yoldan,
Hareket edersem edeyim,
Nereye gidersem gideyim,
Kime adres,
Sorarsam sorayım,
Kimden bilgi, alırsam alayım,
Bütün yollar sana çıkıyor.
Her adımım, her bakışım,
Her nefes alışım,
Senin adresini gösteriyor,
Senin kapı numaranı gösteriyor. (Ankara: 27.12.2008)

BURDUR’U GAZETECİLER DE KÜÇÜMSEYEMEZ!

Gazeteci olmak, basın kartı taşımakla mümkün olmuyor. Yönetmeliklerin, yasaların anlatımı içine girip, “gazeteci” görünebilirsiniz.

Ancak, mesleğinizi icra ederken, yazdıklarınızla, yayınladıklarınızla beğenilen, aranılan ve takdir edilen bir kalem sahibi, imza sahibi iseniz, gazetecilik kimliğinizle örtüşen, iç içe olan bir özelliğiyle sahip olabilirsiniz.

Hiç unutmuyorum: Makale olarak yazmıştım, yakında yayınlayacağım “Siz Beni Anlayamazsınız!” adlı kitabımda da yer alacak:

Yıllar önce TGRT’nin 13.00 haberlerinde verilen zeytin kralı Erol Evcil’in “askerliğini yapmak üzere, Antalya’nın Burdur ilçesindeki Tugaya teslim oldu” şeklindeki haber Burdurlular olarak bizleri çileden çıkartmış, TGRT’nin İstanbul, Ankara merkezlerine telefon ve görüşme yağmuruna tutmuştuk.

“BURDUR DA BİLE” KÜÇÜMSEMESİ

Yaygın basının Antalya merkezli, çıkışlı “Akdeniz ekleri” var. Milliyet gazetesinin de böyle bir eki var. Antalya ve çevresindeki haber kaynaklarından, çevre illerden gelen haberler bu ek’te yeralıyor.

Burdur gazetesinin 27 Aralık 2008 tarih ve 18 bin 256 ncı sayısının manşetinde, logo üstündeki haberlerin başlağı; “Burdur’da bile ölçüm cihazı varken” Artık yeter! Bu kadarını hak etmiyoruz, şeklindeydi.

Merak edip okudum: DHA’nın Isparta muhabiri, değerli kardeşimiz Isparta’da karbonmonoksit gazı ölçüm cihazının olmadığını öğreniyor. Haber yapacak ya, kıyaslamayla örnek verecek ya.. Bu cihazın Burdur’da olduğunu, Isparta’da olmadığını nasıl ifade edecek.. Önce Burdur’u küçümseyecek. Burdur kim oluyor da, karbonmonoksit gazı ölçüm cihazı bulunuyor... Hem de Isparta’da yokken...Önce her şey Isparta’da olmalı, sıra gelirse, Isparta’lı muhabirler DHA muhabiri gibi üstün nitelikli gazeteciler izin verirse, bu cihazdan Burdur’da olmalı, olmasında sakınca yoktur!...

Böyle bir mantık, böyle bir anlayış, kıyaslama, küçümseme, gazeteci olduğunu ifade eden bir kalem sahibine yakışıyor mu? diye sormak lazım.

26.12.2008 tarihli Milliyet gazetesi ekinde yer alan bu haberle, haberi yazan şahsın ne söylemek istediğini pek anlayamadım. “Burdur’un cihazı var,” başlıklı haberin girişinde; “Burdur’da bile ölçüm cihazı varken, Isparta’da karbonmonoksit gazı ölçüm cihazının bulunmadığını öğrenen Vali Yardımcısı Tayyar Şaşmaz, 2009 yılında bu cihazın alınması için Bakanlıktan kaynak isteyeceklerini söyledi” haber

girişini, Burdur gazetesindeki Milliyet gazetesi ekindeki haber görüntüsünden öğreniyoruz.

İl, ilçe ve öteki yerleşim birimlerimizdeki, medya kuruluşlarımızın muhabirlerinin seçiminde gerekli titizliğin gösterilmediğini yıllardır bilen, gören, değerlendiren ve önerilerde bulunan birisi olarak diyorum ki; DHA yetkilileri Isparta'daki muhabirleriyle ilgili genel bir değerlendirme yapıp, bu sevgili kardeşimizi uzunca bir eğitimden geçirmelidirler. Öyle, bir haber içinde yok olan bir cihazın gerekliliğini anlatmak için, komşu ilde oluşunu küçümseyerek anlatmanın gazetecilik, habercilik olmadığını, “gazeteciyim” diyenler bilmeli, anlamalı, zaman geçirmeden Burdur'dan, Burdurlulardan özür dilemelidirler.

Herkes, tanıtma kardı, basın kartı taşıyarak “ben gazeteciyim-açılın bakayım”larla bulundukları kent içinde itibar görebilirler... Ama, gazetecilikten anlayanlar yanında, gerçek manada gazetecilik yapanlar yanında, bu sun'ı görüntülerini sürdüremezler, sınır tanımayışlarını kimseye anlatamazlar... Böyle biline!..

GÜNÜN HABERİ: Şair ve yazar Fatma Uçarlar, Isparta'da, “İçimde Söz Dinlemez Deli Var” ve “Şöyle Giriversen Kapımdan” adlı, şiir ve deneme kitapları için 10.01.2009 tarihinde “imza günü” düzenledi.

TÜRKÇEMİZİN GÜNAHI NE?

Dilimizin anlatım için var olduğu, anlaşma için yaratıldığı biliniyor. Doğru yazmak, Doğru konuşmak, doğru anlaşmak için çaba göstermek hepimizin görevi. Merkezi Ankara'da bulunan, günlük yayınlanan “Belde” Gazetesinde, Semiha Korkmaz ve Fatma Betül Kaya'nın hazırladığı sütunlarda, 26,27 Aralık 2008 tarihlerinde görüntü olarak yayınlanan “Komikler” sütunlarına geçen duyurular vardı. Bunların içinde elle yazılanlar olduğu gibi, bilgisayar çıktıtlı olanlar da yeralıyordu.

Bunlar sırasıyla;

- 1- Satılık karalüferli daire..Tel:
- 2- Tembel avrat reyonu (Bir marketten)
- 3- Misir uni gelmiştir,
- 4- Osman Gazi Ünivestesinde ürüleci servisinde Ameliyata gitti. Yunus Çini sahibi Eskişehir.
- 5- Muazzez Abacı, TSM sanatçısı. TRT-1, 31.12.2008 yılın son günü. Saat: 20.40, Yılbaşı eğlence programı: “TRT çalışan personellerine teşekkür ederim” diye mikrofondan, ekrandan sesleniyor.

-“TRT’de çalışan personele teşekkür ederim”

denmesi daha doğru değil mi?.

Bunların sayısı giderek artırılabilir. Artırmak mümkün. Siz şöyle Anadolu ya bir uzanın nelerle karşılaşacaksınız, nelerle. Bu yanlışların sahipleri, fazla eğitim görmemiş olabilirler... Hiç değilse, çevrelerindeki, yakınlarındaki güvendikleri kişilerden yardım talep etseler olmaz mı acaba?.

TÜRK DİL KURUMU DUYARLI

Türk Dil Kurumu, dilimiz konusundaki yanlışlıklar için, yabancı hayranlığının zirveye ulaşmasının getirdiği sıkıntılar konusunda duyarlı. Bu kurumumuzun başkanı Prof. Dr. Sayın Şükrü Haluk Akalın yaptığı açıklamalarla, verdiği konferanslarla, sempozyumlardaki bildirileriyle, dilimizin üzerine titriyor. Sayın Akalın'dan aldığım 25.12.2008 tarih ve 2713 sayılı yazıyı aşağıya alıyorum efendim:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan;

Belde Gazetesinde 20 Aralık 2008 günü yayımlanan “Türkçe yaz, Türkçe oku” başlıklı yazınızı da diğer yazılarınız gibi ilgiyle okudum.

Türk Dil Kurumu, bilimsel çalışma ve araştırmalarının yanında yazınızda da belirttiğiniz gibi Türkçenin kullanıldığı alanlarda yaşanan yabancılaşmanın kaynaklandığı yasal düzenlemelerin

yapılmasına kadar geçecek zaman içerisinde; belediyeler, sivil toplum kuruluşları, eğitim kurumları

ve basın yayın kuruluşları ile iş birliği içerisinde çeşitli etkinlikler yürütmektedir. Kurumun benimsediği ilke çerçevesinde de tüm çalışmalarımız, Genel Ağ üzerinden kullanıcıların eleştiri ve önerilerine açık bir şekilde yürütülmektedir ve sizin gibi değerli bilim insanı ve yazarlarımızın Kuruma gösterdikleri ilgi bizi yüreklendirmektedir. Yazınızda şahsım ve Kurumuma yönelttiğiniz övgüler için teşekkür eder tüm değerlendirmelerinizin bizler için ufuk açıcı olduğunu, çalışmalarımızı daha iyiye götürmemizde bize güç verdiğini belirtmek isterim.

Sayın Kayacan, yazınızda verdiğiniz örnek ile sizin de dikkat çektiğiniz gibi Türkçenin doğru ve düzgün kullanımına yönelik duyarlılığın toplumun tüm kesimlerince paylaşılması gerekmektedir. Böyle bir duyarlılığın oluşması ve yerleşmesinde özellikle basın yayın kuruluşlarının, yazar ve şairlerimizin çok önemli bir sorumluluğu olduğu inancı ile bu yönde yazmış olduğunuz yazılarınız için çok teşekkür eder, saygılarımı sunarım (Prof. Dr. Şükrü Haluk Akalın, Türk Dil Kurumu Başkanı-Ankara)

MAKEDONYA TÜRKLERİNİN SESİ: YENİ BALKAN GAZETESİ

Gazeteler, dergiler, yayın organları. Hele yurtdışından gelenler olursa, ilgimizin doruğuna çıkarak, sayfalarında gezme aceleciliğimiz oluyor. Şahsen ben bu duygu ve düşünceler içine giriyorum.

Yıllardır söylediğim bir cümle, görüş, ifade edişim var:

-“Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmal›, kucaklaşmal›y›z.”

Hareket noktam, bu görüşüm, bu görüş çıkış noktam.

Geçenlerde, Ankara’daki bir ödül töreninde bana ulaşan, ulaştırılan bir gazete vardı. Adı: Makedonya Türklerinin Sesi: Yeni Balkan.

Bu gazete, normal boyutlu 16 sayfa. Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: Mürteza Suluoca. Yayın kurulunda altı isim ve imza var. Gazetenin Kosova ve Batı Trakya temsilcileri bulunuyor. İrtibat tlf: 00389(0)71913331, şeklinde kaydediliyor.

Gazetenin sayfalarına dönüyorum: İlk sayfada manşet niteliğinde, ağırlıklı olan haberlerin verilişi, fotoğraflarla zenginleştirilişi. iç sayfalarda yer alan bazı haberlerin anonsları. Buradan, yani birinci sayfadan bazı başlıklar:

- İsrail, acımasızca çocukları vurmaya devam ediyor/Gelecek ğitimdedir/Eğitim Türk Dili ve Edebiyatı bölümü Yahya Kemal’i andı/Avrupa Birliği

Para Fonu 200 bin Euro maddi destek sağlayacak/Kameri Takvimin birinci ayı vd.

Makale yazar› olarak iç sayfalardaki köşelerinden okuyucular›yla merhabalaşanlar var. Bunların yazılarından bazı cümleler vermek istiyorum bu kez:

- Bugün halâ Makedonya’da Alaturka ve alafranga ikilemi yaşanmakta (Alev Süleyman)

- Geçen saldırılarda bir grup Makedonya’da İsrail’i protesto etmişti (Mürteza Sülüoca)

- Azerbaycanlıları Özerk Cumhuriyet kurmaya iten sebep, Türk dünyasının her yerinde olduğu gibi varlıklarının yok edilmesine, hayatlarına kast edilmesine karflı başkaldırıdır. (Abdullah Uluyurt),

- 2008 yılında Struga Şiir Akşamlarında Türk Şiiri, Türkiye’den ve KKTC’den gelen şairlerle temsil edildi (Fahri Ali),

- Aşure ayı gelince çok kez aşure ikram etmesinler diye eş dostun evlerini ziyaret etmekten bile kaçınıyorum (Fahri Kaya),

- Eğer anne sütü yetersiz ise, bebeğinize demirle güçlendirilmiş mamalar verin (Dr. Beycan ilyas)

Altıncı yayın yılı içinde olan “Yeni Balkan” Gazetesinin 05 Ocak 2009 tarih ve 238 nci sayısıydı, sayfalarında gezdiğim gazete.

Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı - TİKA Üsküp Program Koordinatörü Ali Maskan’la yapılan bir söyleşinin de yer aldığı ve bu anonsun gazete logosu altından verildiğini hatırlattıktan sonra,

bir sanat ve edebiyat adamı, kalemi olduğunu
anladığımız Fahri Ali'nin “Kış oyunu” başlıklı (sayfa
14) şiirinden iki dördlük verelim efendim:

Kışın tatlı neşesi ,
Yağan karlarla başlar,
Kışın acı havası,
Gelen soğukla başlar...

Eh ne güzel çocuklar,
Bir arada oynarlar,
Buz dede ile birlikte,
Kışı selâmlarlar..

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli,
Tefenni İlçesi, Ece Köyü'ndeki “Prof. Dr. İsa Kayacan
Kütüphanesi”ne 17 koli daha kitap ve derginin
gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi
sayısı 8 bin 07'ye ulaştı.

BİR SEMPOZYUMUN ARDINDAN

Merkezi Ankara'da bulunan, Cumhuriyet Kültür
ve Tanıtım Vakfı, geride bıraktığımız Aralık ayının son
günlerinden, 27 Aralık 2008 tarihinde, Kıbrıs Türk
Kültür Derneği Salonunda “Türkiye, KKTC,
Azerbaycan, tarih-kültür ve ekonomi” konulu bir
sempozyum düzenledi.

“Kıbrıs için, sivil toplum işbirliği hareketi “olarak
adlandırılan sempozyum iki oturum halinde
gerçekleştirildi. Açılış konuşmaları, Oktay Sanan,
Ahmet Göksan ve Prof. Dr. Anıl Çeçen tarafından
yapıldı.

İlk oturumun başkanları; Prof. Dr. Tuncer
Gülensoy ve Prof. Dr. Mehmet Musaoğlu'ydu. Bu
bölümde konuşanlar, bildiri sundular;

-Prof. Dr. Elçin Eskenderzade, Prof. Dr. Taciser
Onuk, Salih Turhan, Dr. Yaşar Kalafat, Prof. Dr. Anıl
Çeçen, Prof. Dr. Ata Atun'dur.

Öğleden sonraki ikinci oturumun Başkanları; Prof. Dr. Elçin İskenderzade, Dr. Yaşar Kalafat, Bildiri sunanlar; Prof. Dr. Tuncer Gülensoy, Prof.

Dr. Mehman Musaoğlu, Dr. İsa Kayacan, Gülağ Öz, Ahmet Göksan, Hayrettin İvgin'di.

İlk oturumun sonunda değerlendirme oturumu yapıldı. Prof. Dr. Tuncer Gülensoy, Hayrettin İvgin, Dr. Yaşar Kalafat, Prof. Dr. Elçin İskenderzade, Prof. Dr. Taciser Onuk değerlendirmelerde bulundular. Kapanış konuşmaları da Oktay Sanan ve Ahmet Göksan tarafından gerçekleştirildi.

“Kıbrıstaki Türkler, umud yorgunudur. Kıbrısta ve Türkiye’de insanlar diri tutulmalıdır/Dış Türkler Bakanlığı kurulmalıdır” şeklindeki görüşlerle, “Dünyanın neresinde Türk varsa ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız” görüşleri sempozyumun üzerine konulan, damga olarak vurulanlar olarak görüldü.

Bu sempozyum vesilesiyle öğrendiğimiz önemli bir proje var: “İlk hedef yeni Akdeniz” Yani; “Cumhuriyet Kültür ve Tanıtım Vakfı’nın ilk hedefi yine Akdeniz”.

Kurtuluş, güvenlik ve gelecek için dün olduğu gibi, bugün ve yarın da “ilk hedef yine Akdeniz” olarak görünüyor. Proje bu hedef doğrultusunda toplumsal, kültürel ve ekonomik bir “ilerleme” projesi olarak karşımıza çıkıyor.

u arada, Oktay Sanan imzalı “Atatürkiye” adlı kitap, Cumhuriyet Vakfı yayınlarının 2 ncisi olarak günyüzü görmüş efendim.

BENDENİZ

“Türkiye, KKTC, Azerbaycan, tarih-kültür ve ekonomi” konulu sempozyuma sunduğum bildiride;

Kıbrıs’tan bana karşı ilk ses, şair, yazar ve eğitimci İlter Veziroğlu tarafından 1960’lı yılların başında geldi. Azerbaycan’dan ise, 1992 yılında yayınladığım ve yüzüncü kitabım olan, “dalya” dediğim “Orta Asya Türk Cumhuriyetleri” adlı kitabımla gelen dolaylı seslerdi.

Sonra, Doç. Dr. Tamilla Aliyeva Abbashanlı, Prof. Dr. Elçin İskenderzade Vektor Neşirler Evi’yle önemli işler görüyor. Prof. Celil Nagiyev ve giderek artan, şair, yazar dostlarımız sayılabiliyor. Azerbaycan çıkışlı 1500’ün üzerinde makale yazıp yayınladım “Dünyanın neresinde Türk varsa ellerimizi uzatmalı, kucaklaşmalıyız” görüşümden hareket ettim

KATILIM BELGESİ

Cumhuriyet Kültür ve Tanıtım Vakfı, Katılım Belgesi: Kültür ve Turizm Bakanlığının katkılarıyla 27-28 Aralık 2008 tarihlerinde Ankara’da düzenlediğimiz ve “Kıbrıs için Sivil İşbirliği” amacına yönelik, “Türkiye-KKTC-Azerbaycan Tarih-Kültür ve Ekonomi

Sempozyumu”na katılım ve katkılarından dolayı sayın Dr. İsa Kayacan’a teşekkür eder, çalışmalarında başarılar dileriz. (27 Aralık 2008, Oktay Sanan, Vakıf Yönetim Kurulu Başkanı).

GÜNÜN HABERİ:

01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan, Burdur İli, Tefenni İçesi, Ece Köyü’ndeki “Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi”ne 17 koli daha kitap ve derginin gönderilmesiyle, anılan kütüphanedeki kitap ve dergi sayısı 8 bin 07’ye ulaştı.

TÜRKÇEMİZ

Türkçemiz, üzerine titrediğimiz oranda büyür, dilimiz üzerine gösterdiğimiz titizlikle kişilik kazanırız.

Bu yönde çaba gösteren, gayret sarfeden kalem sahipleri var, arkadaşlarımız, tanıdıklarımız var.

Şair-yazar Fatma Uçarlar, dilimizle ilgili değerlendirmeleri bulunan, doğrunun doğruların peşinde koşan bir arkadaşımız. 21 Şubat 2009 tarihinde, Isparta’da faaliyet gösteren SDÜ Türkçe Topluluğu öğrencileriyle Türkçemiz üzerine, dilimiz üzerine bir sohbet toplantısı gerçekleştirdi Melahat Ecevit’le birlikte.

Fatma hn konuşmasına, Ziya Gökalp’ın; “Türklüğün bir ili var. Yalnız bir dili var/Başka bir dili var, diyenin, başka bir emeli var” uyarısından hareketle söze başladı. Sonra;

13 Mayıs 1277 tarihinden yola çıkarak, Türk büyüğü Karamanoğlu Mehmet Bey’in; “Bugünden geri divanda, dergâhta, bergahta, mecliste ve meydanda Türkçeden başka bir dil kullanılmayacaktır” buyruğunu hareket noktası yaptı.

Osmanlı Devleti zamanında, Fars ve Arap edebiyatından etkilenildiğini, Osmanlıca içinde bu dillerin ağırlığının hissedildiğini hatırlattıktan sonra; İlk defa II. Abdülhamit Han’ın Arap harfleriyle yapılan

eğitimin yetersizliğini görerek;

-“Yazımızı öğrenmek çok kolay değildir. Bu işi halkımıza kolaylaştırmak. Bu işi halkımıza kolaylaştırmak için, belki de Latin alfabesini kabul etmek yerinde olur” diyerek başlatılan çalışmaların yetersiz kaldığına dikkat çeken Fatma Uçarlar; Türk dilinde ilk yenilik hareketinin, Bergamalı Kadri Efendi’nin “Meysere-tülulum” adlı gramer kitabı ile başlanılmış olmasının da yeterli olmadığını ifade etti.

Dilimizle ilgili, Türkçemiz hakkındaki çalışmalarda emeği geçenlerin; Kütahyalı Hoca Abdurrahman efendi; İbrahim Şinasi, Ziya Paşa, Ahmet Mithat, Mehmet Emin Bey, Yusuf Ziya, Hamdullah Suphi, Ömer Seyfettin ve Ziya Gökalp gibi Türk aydınlarının Türkçenin yeniden milli dil olması için öncülük edenler olarak sıralandığından sözetti.

Dünyanın değişik bölgelerinde yaşayan ve en fazla nüfusa sahip olan milletler arasında yer alan Türklerin, ortak bir alfabesinin olmayışını üzüntüyle karşıladığını, 1925 yılında Latin Alfabesini zorunlu tutan Stalin’in daha ileri giderek; Türkmen, Karakalpak, Kırgız, Kırım Türklerine Latin Alfabesinin farklı sürümlerini vererek, aralarındaki bağların kopmasını sağlamada da başarılı olduğu noktasından hareket eden Fatma Uçarlar;

Atatürk’ün 1928 yılında, Latin Alfabesine geçişiyle, Stalin’in tüm hesaplarının altüst edildiğini, Stalin’in buna karşılık olarak Latin Alfabesini kaldırıp,

Türklere kril Alfabesini zorunlu tutması, bu alfabeye de her bölgeye göre değişik sürümler uygulatması, Türk birliğinin paramparça olması için yeterli olduğu gerçeğinin üzerinde durdu.

Deli Petro’nun; “Bir milleti ortadan kaldırmak istiyorsanız, önce dilinden başlayın” sözünden hareket eden, bu gerçeği hatırlatarak konuşmasını sürdüren Fatma Uçarlar, günümüz halk ozanlarının en ünlülerinden Şeref Taşlıova’yla kendisinin şiirlerinden bazı dörtlük örnekleriyle, Z. Gökalp ve Atatürk’ten örnekler verdi:

1- Türkçe oku, Türkçe öğren, Türkçe yaz/Türkçe büyü, Türkçe yürü, Türkçe gez/Türkçe davul, Türkçe zurna, Türkçe saz/Türk çocuğu, Türkü söyle, Türk’ü yaz (Şeref Taşlıova).

2- Yüreğim dilim dilim/Unutuldu bu dilim/Türkçe yazı yazmazsa/Kurusun bütün elim (Fatma Uçarlar),

3- Dilim dilim güzel dilim/Hem ayağım hem de elim/Türkçemle uyanmazsam/ Geçer bütün günüm elim (Fatma Uçarlar).

4- Türklüğün dini bir, vatanı bir, vicdanı bir/Lakin hepsi ayrılır, olmazsa lisanı bir (Ziya Gökalp)

5- Türk demek, Türkçe demektir. Ne mutlu Türküm diyene (M. Kemal Atatürk)

CAN EVİME ATEŞ DÜŞTÜ

Bazen, masanız üzerinde yer alan, size ulaşanların başlıklarından, içeriğinden kopya çektiğiniz olur.

Şiirleriyle, yazıp yayınladıklarıyla bir olgunluk çizgisi üzerinde bulunan, her yazdığı ve yayınladığı beğenilip ilgi gören, Melahat Ecevit hocanım Isparta ilimiz merkezinden sesleniyor.

İki şiiri daha var masamda. Bunların mısraları arasında kısa bir gezinti yapacağım. Önce başlığımızın alındığı “Canevime ateş düştü” başlıklı şiir efendim:

CANEVİME ATEŞ DÜŞTÜ

Şiir altı dörtlükten meydana geliyor. Sitem, kırgınlık, kızgınlık ve kabullenmeler sıralanıyor şiirin bütünlüğünde:

Ötün kuşlar, ötün selvi dalında,
Gönlüm firar etti, nasıl eyleyim?
Dediler; “o şimdi elin koynunda”,
Canevime ateş düştü neyleyim!

Arkasından, kesin kararlılık belirtileri geliyor ortaya. “Bundan sonra O’nun adını anmam” diye

kestirip atarken, dönüşü olmayan bir noktaya gelindiğinin altı çiziliyor. Talih kuşu olsa bile, O’nun başına kesinlikle konmayacağını kalın çizgilerle belirtiyor.

Hani “Kitaba el bassa sözüne kanmam” inanç kesinliği, bütünlüğü varya, Melahat Ecevit hocanım bu görüşün ortaya koyucusu olarak görünüyor.

Bir kuru dal gibi yaprağın dökülüğü, derinden çekilen ahlarla boyunların bükülüğü ve arkasından “Yıkılmaz dağ idim, bir günde çöktüm” teslimiyet görüntüsü, hocanın canevine düşen ateşlerin yakıcılığıyla iç içedir, yan yanadır.

Artık, istekler törpülenmiştir “İstemem başıma çiçekler taksa/İstemem bir ömür ağıtlar yaksa/İstemem el-bebek-gül bebek baksa/Canevime ateş düştü neyleyim”ler sıralanıp gider.

Kaderin hep kendisiyle uğraştığını çektiği acıların boyunu aştığını, bir bir sıralar ve arkasından şu dörtlülle noktasını koyar Melahat Ecevit hocanım:

Çıkardım üzümünden, gözümde yoksun,
Aşk için yandığım, sözümde yoksun
Kalbime saplanan zehirli oksun,
Canevime ateş düştü neyleyim

Bir başka şiiriyle yine sayfa ve sütunlardadır Melahat Ecevit hocanım.

Şiirin başlığı:

DUYDUM Kİ

Hayatın garip bir cilve olduğu noktasından hareket ederek, saçlara düşen kırağı gerçeğinin içinde sıkışıp kalmanın yararı olmayacağıının altı çizildikten sonra, aşkın pazarlığının olmadığı hatırlatılıyor Melahat Ecevit hocanın kaleminden, duyguları arasından sayfalara dökülenlerle. Ve şiirin girişinde şöyle deniyor:

-Bu akşam yapayalnızsın,
Can çekişen duygularla,
Yenik düştün besbelli,
Işıkları söndürmedin her nedense..
Ve ne kadar umursamadan,
Bunlar küçük şeyler desende...

Kıt kanat geçinip giderken, cebinin boşluğuna aldırmandan yaşayıp giderken, hiç olmadık bir zamanda aşık olmasının da pek anlam ifade etmediğı anlatılıyor, hatırlatılıyor.

DİLİMİZ, ANLATIMLARIMIZ

Dilimiz, Türkçemiz, Buradan hareketle ortaya koyduğumuz anlatımlarımız. Yazdıklarımız, yayınladıklarımız:

BENİM DİLİM-ANA DİLİM (Prof. Dr. Mehman Musaoğlu)

İlk Türkçe, Ön Türkçe, Eski Türkçe,
Derken,
Orhun yazıtları ve Yenisey anıtları,
Geliyor aklıma.
Çünkü; hem geriye, ileriye,
Tuşlanmış, benim dilim ana dilim!
Karahanlıca, Uyğurca, Oğuzca,
Derken,
Kaşkarlı Mahmut ve Divanü Lügat'it-Türk,
Geliyor aklıma.
Çünkü; eğitimidir, öğretimidir,

Bir bilimdir, benim dilim, ana dilim!.
Çağatayca, Osmanlıca, bir tarihçe,
Türk dilleri, lehçeleri, ağızları ve konuşmaları
Derken;

Gaspıralı İsmayıl Bey ve tercüman,
Geliyor aklıma.
Çünkü; bir iştendir, fikirdedir, bir dildedir,
Benim dilim, ana dilim..
Türkçede, sadeleşme, özgürleşme, millileşme,
Derken;
Ulu Önder Atatürk ve
Ne Mutlu Türküm Diyene!.
Geliyor aklıma.
Çünkü; gelişimdir, değişimdir, erişimdir,
Benim dilim, ana dilim!..
Ve nihayet,
Lengüistik küreselleşme,
Resmi diller, ortak diller ve
Avrasya Türkçeleri,
Derken;
Irak Türkçesi, Türkmencesi,
Geliyor aklıma.
Çünkü; Fuzuliden armağandır,
Hoyrat'çadır, Kerkük'çedir, hep Türçedir,
Benim dilim, ana dilim . (10.08.2004)

TÜRK'ÜN KALBİDİR KERKÜK (Murat Duman)
Bir asır boyunca, batarken güneş,
Yanar durur Kerkük, gören kör olur.
Türk'ün tarihinde en sadık kardeş,
Kanar durur Kerkük, gören kör olur.

TÜRKİYEM (Fatma Uçarlar)

Vatanıma Malazgirt'le girildi,
Medeniyet Türklük ile dirildi,
Atatürk'üm yüreklere örüldü,
Güzellikler senden çıkar Türkiyem.

HACI FERHAT MİRZA'DAN KELÂMLAR-ÖZDEYİŞLER

Bana ulaşan kitapların sayısındaki artış sürüyor. Sayfalarındaki gezinti zorluğuma rağmen, gündemimde yeralanların genel değerlendirilişleriyle mutluluk duyduğumu kaydetmek istiyorum.

Merkezi Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de bulunan, Türk Dünyası Araştırmaları Uluslararası İlimler Akademisi yayınları arasında günyüzü gören, Hacı Ferhat Mirza imzalı, ciltli, 270 sayfalık “Kelamlar-özdeyişler” adlı, Türkiye Türkçesiyle Ankara'da Prof. Dr. Hayrettin İvgin'in editörlüğünde günyüzü gören kitabın, Azerbaycan Türkçesinden Türkiye Türkçesine Prof. Dr. Elçin İskenderzade ve Oktay Hacımusalı tarafından aktarıldığını görüyoruz.

Hacı Ferhat Mirza'nın fotoğrafının bulunduğu sayfanın üzerinde; “Evrenin kurtuluşu islamda, kanunu ise Kur'an'dadır” cümlesi yer alıyor.

Türk Dünyası Araştırmaları Uluslararası İlimler Akademisi Ankara Başkanı Prof. Dr. Hayrettin İvgin'in üç sayfalık bir sunuşu var. Sayın İvgin sunuşunun bir yerinde; “Elinizdeki bu-Kelamlar-Özdeyişler-adlı kitapta 232 başlık altında 1602 kelim bulunuyor. Bu kelimeler, Hacı Ferhat Mirza'nın İslam dini çerçevesinde, ahlaki ve sosyal hayatın nasıl

düzenlenmesi gerektiğine ilişkin uzun gözlem ve deneyimlerine özellikle düşünce gücünün sağlamlığına dayanarak kısa ve öz halindeki yorumlardır” diyor, kitapla ilgili özet bilgiyi, değerlendirmeyi sunuyor efendim.

Bölüm başlıkları; Din, Din adamları, İlahiyat, İslam, Müslümanlar, İbret, Kadre ve alın yazısı, Ölüm, İntihar, Eşitlik, Kadın, sevgi, nikâh, İsraf, ticaret, Zafer, Haram, öfke, yalaka, Azerbaycan, Allah korkusu, şeklinde sıralanmış... Bunlar aldığımız bazı başlık örnekleriydi efendim. Örneklerimizin devamı:

1- Din: Din insanlığı zulmetten ışığa götürecek nur, ilim ve iman onun anahtarı, kendini bilmez, siyaset ve yobazlıksa onun uyuşturucusudur.

2- Kur'an-ı Kerim: Bütün küresel sorunların ve tartışmaların halli Kur'an-ı Kerim'dedir.

3- Ölüm: kafesin dağılması ve güvercinin özgürlüğüne kavuşmasıdır,

4- Şehitlik: Allah'a kavuşmak için en güzel yoldur,

5- Akıl: hazine, ilim servettir.

6- Kibirlilik: kibirlilik ve kendini beğenmişlik zalimliğin ta kendisidir. Sonu ise zulmüdür.

7- Nankör: Nankör kimsenin gözü kör, kulağı sağır, kalbi mühürlüdür,

8- Haset: Haset kendin için kazdığın kuyudur,

9- Yalaka: yalakalık arını, namusunu kaybetmektir.

10- Yaşlılar: yaşlıları olan evde bereket vardır. Onlara merhamet edene Allah da yardım eder..

Hacı Ferhat Mirza: Çağdaş özdeyiş ekolünün kurucusu, kelim ve fikir adamı Ferhat Ahmed Ali oğlu Mirzayev (Hacı Ferhat Mirza) 11 Şubat 1950 tarihinde Bakü'de doğdu. İnşaat mühendisi olan Mirza, Devlet Halk Kontrolü Şube Başkanı görevinde bulundu. 1995 yılından itibaren kurucusu olduğu "Azerbiznes "Hayriye-Üretim Ticaret Şirketi'nin başkanıdır.

Azerbaycan Yazarlar Birliğinin, Rusya Yazarlar Birliğinin, Azerbaycan Gazeteciler Birliğinin üyesi olan Hacı Ferhat Mirza'nın değişik ödülleri bulunuyor.

MEHMED b. SÜLEYMAN (FUZULİ)

Asırların gerilerinden seslenerek, bugünlere gelebilenler, bugünlerde yaşayıp, zaman engelinin karşısında dimdik durarak, engelleri aşabilenler, kalıcılıklarıyla anıtlanan, kökleşip eserleriyle yaşayanlardır.

Gerek Türkiye'de, gerekse dünyanın pek çok ülkesinde, özellikle Türk dilli ülkelerde yaşayanların büyük bir bölümü:

Beni candan usandırdı, cefadan yar usanmaz mı?

Felekler yandı ahımdan muradım şem'i yanmaz mı?

Mısralarının kime ait olduğu sorulduğunda hep birden "Fuzuli'nin gazelinden ilk iki mısra" cevabını koro halinde söyleyeceklerdir.

Bu gerçek, bu yıllara meydan okuyarak asırlar öncesinden günümüze kadar gelen mısraların sahibinin köklü bir kültüre, inanca, azim ve gayrete sahip, Mehmed Bin Süleyman yani Fuzuli olduğunu bizlere hatırlatmakta, duygu ve kültür zenginliğinin satırbaşlarını göstermektedir.

FUZULİ (Mehmed b. Süleyman)

Kayıtlara baktığımızda, ansiklopedilere baktığımızda hemen görüyoruz ki, Divan Şairi olan Fuzuli 1495 yılında Hille-Bağdat'ta doğru. Asıl adı Mehmet Bin Süleyman olan Fuzuli, 1556 yılında Kerbela'da vefat etti, yüzlerce eser bırakarak, dönemindeki insanlar arasından ayrıldı, yani dünyasını değiştirdi.

Hille Müftüsü Süleyman Efendi'nin oğlu olan, şiire başladığında önce çeşitli mahlaslar kullanan, başka şairlerin de bu mahlasları kullandığını görünce hepsini bırakarak "Fuzuli" mahlasını seçen Mehmed Bin Süleyman kısa zamanda yaşadığı dönem şairleri arasındaki seçkin yerini göstermeye, zamanla korumaya, fark edilmeye başladı.

Kaynaklar gösteriyor ki; Fazl'ın çoğul biçimi olan Fuzuli, şahsi üstünlüklerle ilgili veya şahsi üstünlüklere ait manasına gelen bir kelime olarak bilinmektedir. Diğer taraftan Fuzuli'nin "Boşu boşuna" manasına geldiği de söylemekte ifade edilmektedir.

Fuzuli'nin gençlik dönemine ait fazla bilgi bulunmamaktadır. Eserlerinin incelenmesiyle, iyi bir öğrenim gördüğünü, İslami ilimler, İran edebiyatı, hendese, hikmet ve tasavvufla ilgilendiği sonuçlarıyla karşılaşıyoruz.

Sıhhat-u Maraz (1940) adlı eseri, Fuzuli'nin hekimlik bilgisine de sahip olduğunu göstermektedir.

Gördüğü öğrenim ve hayatının değişik dönemleri hakkında da yeterli bilgi bulunmayan Fuzuli'nin "Molla" unvanını alacak kadar ileri derecede İslami bilimler öğrenimi gördüğü hakkında bilgiler bulunmaktadır.

Fuzuli, 1508 yılında Bağdat'ı fetheden Şah İsmail'e "Beng-ü Bade" adlı mesnevisini sundu. Bir süre, Bağdat taki Safevi Valisi İbrahim Han'dan himaye gördü. Kanuni Sultan Süleyman Bağdat'ı fethedince (1534) padişaha ve paşalarına sunduğu kasidelerle dikkat çeken Fuzuli, kendisine bağlanan günde dokuz akçelik maaş bir süre sonra kesilince Nişancı Celal zade Mustafa Çelebi'ye ünlü şikâyetnamesini yazmıştır.

Şii mezhebine bağlı olan Fuzuli'nin hayatı tümüyle Hille, Bağdat, Nefes, Kerbela çevrelerinde geçti. 1556 yılında çıkan bir veba salgını sırasında vefat etmiştir. Kerbela'da Meşhed-i Hüseyin (Hz. Hüseyin'in türbesi) karşısındaki türbenin Fuzuli'ye ait olması ihtimali büyüktür. Dergah ve türbenin zamanla yıkılması üzüntülere neden oldu.

Hayatı boyunca geçim sıkıntısı çeken, Fuzulinin Fazlı adlı oğlu, babası gibi şair olmakla birlikte, babası kadar tanınmamış, isim ve imza bırakamamıştır.

Fuzuli, Azeri lehçesinde yazmasına rağmen, yazdığı çok güçlü lirik şiirlerle Türk edebiyatının en büyük şairleri arasında yer almış ve kendisinden sonra gelen çok sayıda şairi etkilemiştir.

Türkçe, Arapça ve Farsçanın bütün inceliklerini bilen Fuzuli, İranlı şairlerden Selman-ı Saveci, Hafız, Türk şairlerinden de Nesimi, Ali Şir Nevai ve Necati'nin şiir anlayışını benimsemiş ve şiirlerinin çoğunda tasavvufu işlemiştir.

Mutasavvıf bir şair olarak Fuzuli şiirine tasavvufun en ince nüanslarını yerleştirmeye çalışmış, zekası ile lirizmi bağdaştırmıştır. Fuzuli'nin bazı şiirlerinde tababete ait işaretler de vardır.

Fuzuli'nin yaşadığı dönemde önde gelen isim ve imzalar arasında yer almasının en önemli nedeni: İlimsiz şiiri hor gören ve edebiyat alanında şiirin ilme dayanması fikrine yer veren ve savunan olmasıdır. Aynı ölçüde, imlaya da büyük önem veren şair, yazılı metinlerin nesilden nesile devredilebilmesinin, geçebilmesinin ancak doğru ve yanlışsız yazma ve özen göstermeyle mümkün olabileceğini savunmasıyla da dikkat çekmiştir, ilgi toplamıştır.

Fuzuli'ye göre, Hz. Ali, erdemli , olgun yetkin bir kişidir. Bütün halifelerden ve

Peygamber'in yakınlarından üstündür. Şairin 1. Şah İsmail'e yazdığı övgünün temelinde sevgi vardır. “Beng-Bade” adlı Türkçe mesnevisi 444 beyitten oluşmaktadır. Eserin konusu, esrar ve şarap arasındaki düşsel bir çatışmadır.

Fuzuli'nin “Şikayetname” adlı mektubunda, saray şairleri arasına girememekten dolayı iğneleyici bir dille yakındığı görülmektedir. İstırap şairi olarak bilinen

Fuzuli'nin “Leyla ve Mecnun” adlı dört bin beyitlik mesnevisi ile diğer eserleri hakkında çok sayıda inceleme yayınlandığını biliyoruz.

Bir başka bildiğimiz gerçek; 15. yüzyıl Azeri şairi Habibi'nin, Çağatay şairi Ali Şir Nevai'nin, İranlı şair Hafız'ın, Nizami Gencevi ve Cami'nin Fuzuli üzerinde belli belirsiz etkilerinin olduğudur. “Leyla ve Mecnun” adlı eserinde, Nizami'den yararlandığını kendisi ifade etmektedir.

Fuzuli'nin anlayışına göre; şiirin temeli ilim, özü sevgidir. İlime dayanmayan şiirin temelsiz duvar gibi hemen yıkılabileceğini söylemesi, şiir anlayışındaki derinliği göstermektedir.

Kendinden sonra gelen, hemen bütün divan şairlerini büyük ölçüde etkileyen Fuzuli için şiir, düşünce duyguları sergilemeye, insanı tanımlamaya yarayan önemli bir etkinliktir.

Genellikle, Azeri ağzını kullanan Fuzuli'nin şiirinde uyumu sözcükler arasındaki ses benzerliği sağlamaktadır. Şiirlerinde, halk dilinde geçen kelimelere, deyimlere, atasözlerine, Kur'an'dan ve hadislerden alıntılara sıkça rastlanmaktadır.

Türkmen soylu Iraklı şair Fuzuli de her Türkmen şairi gibi “hoyratlar”ın etkisi altında kalmış ve şiirlerinde hoyratlardaki cinas oyunlarını ustaca kullanmıştır. Fuzuli'nin, bugünkü Irak Türkmencesini şiir dilinde az

bir değişiklikle kullandığını gösteren pek çok örnek vardır.

ESERLER

Fuzuli'nin "Hadikatü's Süeda (1837, Saadete Ermişlerin Bahçesi 1955) adlı eseri düz yazıda dinsel lirizmin en güçlü örneklerindendir. Kerbela olayını anlatan bu eser özellikle şiirler arasında yüzyıllardan beri okunmaktadır.

Fuzuli'nin mesnevi biçiminde yazdığı ve 3.096 beyitten oluşan "Leyla ve Mecnun" (1955) adlı eseri Türk edebiyatının şaheserleri arasında yer almaktadır.

Fuzuli'nin yirmiye yakın eser yazdığını biliyoruz. Bunların başında, Türkçe Farsça ve Arapça olan üç divan gelmektedir. Ünlü "Türkçe Divan"ı mensur girişle başlamaktadır. Farsça ve Arapça Divanları yanında, Fuzuli'nin Peygamber efendimizi metheden "Su Kasidesi"de çok sevilen eserlerindendir.

Fuzuli'nin eserlerinin sıralamasında yeralanlardan;

Rind-ü Zahid (Farsça mensur eser, Çev: Silim Efendi, 1868),

Hüsn-ü Aşk (Sıhhat-u Maraz adıyla da biliniyor. Farsça mensur eser, ilk çeviri: 1856'da yapıldı. Son çeviri: Abdülbaki Gölpınarlı 1940)

Enisü'l-Kalb (Farsça kaside, Türkçe Çev. Cafer Erkılıç, 1944)

Türkçe Mektuplar (Abdülkadir Karahan, 1948),

Şikayetname (1955),

Hadikatü's-Süeda (Saadete Ermişlerin Bahçesi, Kerbala olayını anlatır, Selahattin Güngör, 1809),

Beng-ü Bade (Farsça mesnevi, 444 beyit, esrar ile şarap arasında bir tartışmayı anlatır, K. Edip Kürkçüoğlu, 1956),

Türkçe Divan (taş basması, 1951, Abdülbaki Gölpınarlı 1961)

Farsca Divan (Hasibe Mazıoğlu, 1962)

Arapça Divan (yazma nüshası Leningrad'da), Heft Cem (Sakiname adıyla anılan bu yedi bölümlük eserin her bölümünde şair bir müzik aletiyle tartışır)

Tercüme-i Hadis-i Erbain (40 manzum hadis çevirisi, Esad Çoşan, 2003)

HAKKINDA YAZILANLARDAN

Fuzuli hakkında yüzlerce makale yazılmış, yayınlanmış doktora ve yüksek lisans tezlerine konu edilerek, asırlardan asırlara nakledilen bir isim ve imza haline gelmiştir şairimiz.

1- Fuzuli zaman engelini aşarak, zirvedeki yerini koruyabilmiş sayılı şiir ustalarındandır. O'nun şiirleri özellikle şiirlerinden bazıları her dönemde sevilmiş, kuşaktan kuşağa aktararak günümüze kadar ulaşabilmişlerdir.

Fuzuli'nin şiirlerini, yüzyılları geride bırakarak kalıcı kılan acaba hangi özellikleridir? Değişen kültüre

ve topluma rağmen, sözkonusu şiirler nasıl olmuş da yaşayabilmişlerdir?

Konuşma dilinde tonlama ve vurgun önemlidir. Bu unsurların şiirde kullanımıyla, konuşma dilindeki doğal, rahat, zorlamadan uzak söyleyiş, şiirin daha etkileyici, dolayısıyla kalıcı olmasını sağlamaktadır (Mine Mengi, 500. Yılında Fuzuli Sempozyumu Bildirileri,1996)

2- Fuzuli hiç kuşkusuz en büyük şairlerimizden biridir. Yunus'u ayrı tutarak böyle bir ayırım gereklidir. Çünkü Yunus, altıyüz yıl öncesinden bugüne açılan kapıdır. Onunla ancak, şeyhi, Necati bey, Baki, Nedim, şeyh Galib gibi eski şiirin sıkı düzeni ve ortak dili içinde gerçekten bir çığır açabilen şairler boy ölçüşebilirler. Fakat Füzüli bir bakıma bu şairlere de üstündür. Çünkü eseri bize onlardan çok ayrılan, tümüyle kişisel diyebileceğimiz bir deneyim ile gelir.

Denebilir ki, Fuzuli'nin bize şiirleriyle verdiği kendi iç dünyası, bütün rindlik ve kalenderlik heveslerine, kimi zaman gerçekten sıkıcı sanat oyunlarına karşın, iki örneğin etrafında toplanır: Mecnun ve Kerbela şehidi Hüseyin... (Ahmet Hamdi Tanpınar, Edebiyat Üzerine Makaleler)

Fuzuli şiir yarışmasının şairlerinden:

Merkezi Ankara'da bulunan, kısa adı İLESAM olan, Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği'yle, merkezi Azerbaycan'da bulunan ve kısa adı DGTYB olan Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği'nin

2004 yılında ortaklaşa düzenlediği “2. Uluslararası Fuzuli Şiir Yarışması”nda dereceye giren şairlerin şiirlerinin mısraları arasında mini bir gezinti yapmak istiyorum efendim:

Dereceye giren ilk dört şair:

Orhan Seyfi Şirin: 1961 yılında Eskişehir'de doğdu. “Tuna Boylarında Alishimiz Var” adlı şiirinden:

Sorma buralarda ne işimiz var!,
Tuna boylarında Alishimiz var.
Yemen türküsüne ağlayışımız,
Nasrettin Hocaya gülüşümüz var.

Selami Yıldırım: 1959 yılında Sivas'ta doğdu. “Derdim parmak uçlarımda tuşlu” adlı şiirinden:

“Asanı göğe at,
Düşene kadar sultansın”,
Demiyorum,
Yalnızlığımı getirdim sana,
İnanmazsan tut ellerini
Ya da bak gözlerime
Hicretimi gör!..

Halil Gürkan: 1954 yılında Eskişehir'de doğdu. “Yiğitlerimiz” adlı şiirinden:

Türk'üz, anıldık “yağız” la, mertçe vuran yiğit bizde,

Birkaç obalık Oğuz'la, devlet kuran yiğit bizde.

Hakkı Şener: 1969 yılında Adana'da doğdu. “Şadırvan” adlı şiirinden:

Ben bir ulu cami şadırvanıyım,
Manâ âleminden izler bilirim.
Elden ele giden dost kervanıyım,
Nice kışlar, nice yazlar bilirim.

İkinci Uluslararası Fuzuli Şiir Yarışması'nda
mansiyon alan şairlerden şiir örnekleri:

Selami Şimşek: 1974 yılında Erzurum'da doğdu.
“Çocuklar hiç ölmesin anne” başlıklı şiirinden:

Dünya çocukları gözleri etrafında,
Ağlamak için dönüyor
Kırık bir çiçek,
Her gece rüyalarımı süslüyor
Hangi yangına kül olsam,
Hangi bahçeye gül olsam
Dünya çocukların gözleri etrafında
Dönüyor anne.

Zeynep Ayla Sütçü: 1956 yılında Isparta'da
doğdu. “Gel gönül gül olalım seninle” adlı şiirinden:

Gel gönül gel gül olalım seninle,
İster dost koklasın, isterse düşman,
Diken gibi batmayalım eline,
İster dost toplansın, isterse düşman.

Galip Kurdoğlu: 1955 yılında Arhavi'de doğdu.
“Ey Fuzuli” başlıklı şiirinden:

Ey Fuzuli
Ben seni fuzuli sevmedim ki
Sevginin yüceliğini, erdemli olmayı,

Hasretin acısını, mutlu yaşamayı
Leyla Mecnun'u,
Ve daha nicelerini senden öğrendim
O yüzden
Canıma can katıyorsun.

KAYNAKLAR:

1. Işık, İhsan; Resimli ve Metin Örnekli, Türkiye Edebiyatçıları ve Kültür Adamları Ansiklopedisi (2. Baskı, cilt 4, Pozitif Matbaacılık, 2007-Ankara)
2. Küzeci, Şemsettin: 2. Uluslararası Fuzuli Şiir Yarışması ve Türk Dünyası Şiir Şöleni. (İLESAM – DGTBYB-Ankara-2004)

NURDANE UZUN’UN ŞİİR DÜNYASI

Sanat ve edebiyat dünyamızın içinde yeralan, yıllardır, yazdıkları, yayınladıklarıyla dikkat çeken isim ve imzalardan biri: Nurdane Uzun.

Nurdane Uzun Bursa’da yaşıyor, buradan sesleniyor. Yayınladığı kitapları var. Değişik türlerde, genellikle şiir ağırlıklı bu kitaplar.

Yenilerde bana ulaşan bir demet şiiri, çocuk öykülerinden oluşan, Ağustos 2008’de günyüzü gören, okurlarıyla buluşan, buluşturulan “Mavi Kurdele” adlı çocuk öyküleri var masamda. Alp Yayınları arasında günyüzü görmüş 96 sayfalık “Mavi Kurdele” Nurdane hanımın 13 ncü kitabı.

Öykülerin adları; Mavi kurdele, çorapçı kadın, sakızcı çocuk, Doktor Ahmet, Kurban bayramı, Alabaş, Güvercin dede, Osmanlı kadını, Yavru güvercin, Kediler, Kiraz mevsimi. Nurdane uzun, şiirde olduğu gibi, öyküde, çocuk öykülerinde de anlatım zenginliği

ve konuların dağılmadan, toparlanış ustalığı içindeki görünümüyle takdir görüyor.

İlk öykünün girişinden: “Vakit ikindiye gerilerde bırakırken, sahildeki insanlar da birer ikişer ve gruplar halinde evlerine dönüyorlardı. Deniz dalgasız pırıl pırıldı” cümlesi söylemek istediklerimizin doğruluğunu ortaya koymuyor mu?.

ŞİİRLER

Nurdane Uzun’un şiirlerindeki konu seçimi, anlatım ve bütünlük içindeki genel görüntü, anlatılmak istenilenlerin özelliğini, güzelliğini ortaya koyar. Bu şiirlerin bazıları, güfte denebilecek durumdadır. Bestekarlarımızın gözden geçirmeleri halinde besteleyebilecekleri şiirlerin, güfte bütünlüğü içinde olanların bulunduğu görülecektir.

“Gülüm” adlı, başlıklı şiir vermek istediğimin örneklerden biri: Şöyle başlıyor bu şiir:

-Kaldırdın başımdan umut tacımı,
İçimde acılar dinmiyor gülüm.
Sardın bedenime gönül sancımı,
Yediğim içime sinmiyor gülüm.

Mor menekşem, Gönül ocağına koy tencereyi, O sahilde bekliyorum, Hasretin içimi yakıp yıksada, iklimler mi yoksa ben mi değiştim?, İkinci bahar, Yeşil gözlü yar, Aşk bahçemde bülbül diye, İlahi, Yaşamayı sevdiren gibi başlıklar verilen, yazılıp, sayfalara aktarılan Nurdane Uzun şiirleri. Bunlardan “İlahi” den:

—Hidayete erenlerden,
Cemalini görenlerden,
Kalbe şefkat verenlerden,
Eyle bizi, eyle Yarab!..

Ve Nurdane Uzun'un bendenize atfen yazdığı
“İsa Kayacan Hocam'a” başlıklı 7 dörtlükten oluşan bir
şiiri var. Bu şiirin girişi:

-Dolu, boynu eğik başağa benzer,
San'atın mimarı İsa Kayacan.
Gönlünün yanında hiç kalır anzer,
San'atın ustası İsa Kayacan.

Teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum
efendim.

YAZILANLARIN İÇİNDEN

İnsanoğlu, kendisinden söz edilince, hemde ‘olumlu’
söz edilince, biraz şımarır,
Gururlanır, bunların yenileri gelsin ister.
Bu satırların yazarı İsa Kayacan olarak, benim için
yazılanların sayısı arttıkça, seviniyor, mutlu oluyorum.
Samsun'dan Ozan Obalı (Mustafa Bilir) 16.07.2008
tarihinde benim için bir şiir yazmış. Hemde yüz yüze
gelmediğimiz halde. Kendisi “sizi kırk yıldır ismen
tanıyorum” diyor.. Bu tür anlatımların, şiirlerin karşı
karşıya gelmeden yazılması ayrı bir anlam getiriyor,
farklı bir düşünce ortaya koyuyor. Mustafa Bilir'in
(Ozan Obalı'nın) şiiri efendim:

İSA KAYACAN BEY'E

Dokuz yüz kırk üçte Burdur'da doğmuş
Şu dünyaya gelmiş İsa Kayacan.
Ne avuca sığmış ne kaba sığmış
Bir ırmak bir selmiş İsa Kayacan.

Güzel-iyi-doğru denilen üçlü
Onunla anlamlı onunla güçlü
Bu kadar sevecen bu kadar içli
Olmasını bilmiş İsa Kayacan.

Sanat ve basına kol kanat germiş
Yazıp tam yüz otuz kitaba ermiş
Herkes kalbinden bir parça vermiş
Saygı hürmet almış İsa Kayacan.

Yıllar akıp gitmiş, o hiç gitmemiş
Sevgiyi büyötmüş, aşkı bitmemiş
Namerdin dalında bir gün ötmemiş
Mert bağına dalmış İsa Kayacan.

Dostluk destanını yazan birisi
Ona hürmetlerin layık irisi
OBALI dünyanın boştur gerisi
Gönöllerde kalmış İsa Kayacan.

PTT'nin "İSA KAYACAN ÖZEL POSTA PULU"
Söke ilçemiz merkezinde yaşayan, eğitimci, şair,
araştırmacı, yazar Abdölkadir Güler, 01 Kasım 2008
tarihinde, açtığımız, Burdur-Tefenni Ece Köyü'ndeki
"İsa Kayacan Kütüphanesi" için yazdığı makalesinin
bir yerinde:

-“İnsan neyi ekerse onu biçecektir. Sayın Kayacan,
yıllardır bu kitap ve kütüphane uğruna emek veriyordu.
Çaba harcıyordu. Yaklaşık 52 yıldır durmadan yazıyor
ve yazdıklarını hem ili Burdur'a ve Anadolu'ya
gönderiyordu. Daha öncede söylemiştim. Sayın
Kayacan sadece sanat ve Kültür bağlamında PTT'ye
verdiği paraları bir yere toplansaydı, şimdi Ankara'nın
Çankaya'sında lüks bir dairesi olurdu. Ama o,

toplamadan ziyade dağıtmayı tercih etti. Halâ bu kültür
uğraşı içinde hizmet veriyor.

Aslında PTT Genel Müdürlüğü'nde bir yetkili
olsaydım, İsa Kayacan adına bir posta pulu basardım.
Bu hizmeti de PTT Genel Müdürlüğü yetkililerinden
bekliyoruz. Çünkü İsa Kayacan yayınladığı kitap,
gazete ve dergileri Anadolu'ya taşınması konusunda evi
ile PTT arasında mekik dokumuş ve binlerce TL
yatırmıştır. Bu hizmetler yadsınamaz” dedi.

BURDUR

Uzun süre Burdur'da görev yapan Fatma Uçarlar'ın
Burdur şiirlerinden biri, “Burdur” adıyla 12 dörtlükten
oluşuyor. Burdur Belediyesi Kültür Yayınları arasında
yayınladığımız “Şiirlerle Burdur” adlı kitabımın 26 ve
27 nci sayfalarında yeralan Fatma Uçarlar'ın “Burdur”
adlı şiirinden:

-Folklorü bir başka güzel,
Sipsinin sesi, yüreği ezer,
Zeybek oyunu dünyaya değer,
Baki Bey Konağı var Burdur'un.

Mehmet Akif vekilin olmuş,
Fakir'in sende doğmuş,
İsa Kayacan sesin olmuş,
İncir Han'ı var Burdur'un.

VAN'DAN ÜMİT KAYAÇELEBİ'NİN ŞİİR DÜNYASI

Şiirlerinin mısraları arasında gezerek, şiir dünyaları hakkında bilgiler vermeye çalıştıklarımın sayısı, yüzlerle ifade ediliyor. Hatta binlerle denebilir.

Van ilimiz merkezinden seslenen, şiir, yazı ve araştırmalarıyla, dikkat çeken hele TRT Radyolarının dinleme-izleme müdavimlerinden Ümit Kayaçelebi'nin şiirleri arasında, daha doğrusu mısraları arasında bir gezinti yapma isteğim hep ertelendi.

Elimde olmayan nedenlerle erteleyen, ertelemek zorunda kalan benim efendim.

Ümit Kayaçelebi, bir fotoğraf makinesi gibi. Çevresinde olup bitenler hakkındaki tesbitlerini sayfalara aktarıyor. Yumuşak bir anlatımı, anlaşılabilirlik oranı fazla olan bir sunuş biçimi var.

TSM-THM sanatçılarıyla arkadaş gibidir. Ümit Kayaçelebi. Onlar hakkında bilgiler verir, onlar için yazdıklarını gazete ve dergilerin sayfalarına aktarır, okurlarıyla paylaşır, bölüşür.

Şair,yazar ve gazeteci Ümit Kayaçelebi Sevim Süer'e ithaf ettiği 9 dörtlükten oluşan şiirinin ilk iki dörtlüğünde şöyle seslenmektedir:

-Yıllarca radyoda dinlediğimiz,
Unutmadık, unutulmaz o sesler.
Hepsine muhabbet beslediğimiz,
Unutmadık, unutulmaz o sesler.

Korolar yönetti Ahmet Yamacı,
Şemsi Yastıman'la Bayram Aracı,
Halâ hatırlarda Seyfettin Sucu,
Unutmadık, unutulmaz o sesler.

Gelin-Kaynana şikayetleri, gelin-kaynana atışmaları
Ümit Kayaçelebi'nin şiirlerinin konusudur,
anlatımlarının önemli boyutlarında yer alır, karşımıza
çıkarlar. Gelin-Kaynana atışmasında Gelin:

Sabun koydum legene
Bak başıma gelene,
Ben kadar taş düşe,
Kaynana senin tepene

Kaynana durur mu, hemen cevap verir. Hemde
böbürlenerek verilen bir cevaptır bu:

Kartal sinek avlamaz,
Köpek kuşa havlamaz,
Aklı olan gelin,
Kaynanaya hırlamaz.

Gelinden şikayeti anlatan şiiriyle, kaynanayı şikayetle anlatılanların imza sahibi oluşuyla Ümit Kayaçelebi, toplumsal sıkıntıların toparlanışını yapmakta, adeta çözüm yolları göstermektedir. Bir başka şiirinde de Van sebzelerinden söz etmektedir.

Bu şiirin ilk dördlüğü:

-Şimdi sorsam nedir şu gazayağı,
Sen görmedin bilemezsin evladım.
Bir de desem nedir guzu gulağı?,
Sen görmedin bilemezsin evladım..

Sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim...

YENİ YENİ YAZILANLARDAN

“Bana Yazılan Şiirler” adlı bir kitabın yayın hazırlığı içindeyim ya. Bana yazılan şiirlerden örnekler vermeye o yüzden devam ediyorum, biraz da sıklaştırıyorum sizin anlayacağınız. Bunlardan ikisi daha:

Vefalı, yani gönüllü, yiğit insan İsa bey: Gönlümde sizin için düşündüklerimi yazdım. Aslında siz benim yanımda daha çok değerli ve özel birisiniz. Lütfen hoşgörünüze sığınarak af buyurmanızı ve bununla yetinmenizi rica ediyorum.

Aslında ben hiç kimsenin arkasında methe-mazhar yazı yazmayı ve söylemeyi sevmem. Amma siz olunca bu niyetim aniden değişiverdi. O’da sizleri ne kadar sevip saydığımın nişanesidir. (Türkmen Ozanı, Süleyman Özçelik, İskenderun, 15.01.2009)

Prof.Dr. Sayın İsa Bey

Aslı Türktür Kayacan’ın soyundan,
Burdur ili güzel Ece köyünden,
Ayrı düşmüş aşretinden, beyinden,
Çarkı felek Seyranında biri var..

Can ile cananın Kayacanından,
Aşıklar, ozanlar, pirlar şanından,
Üç ile yediler, kırklar ceminden,
Çarkı felek devranında biri var.

Bir dem içmiş, ol aşıklar deminden,
Güneş dahi kıskanıyor şeminden,
Taşı sıksan can fişkırır canından,
Çarkı felek hayranında biri var.

Türkmen ozanırım övgü yazarım,
Nokta koyar, bir kalemle çizerim,
İsa beyi, çar köşede gezerim,
Çarkı felek bayramında biri var.

Isparta ilimiz merkezinden Melahat Ecevit
hocanım, “Bizim kız” başlığıyla yazdığı ve bendenize
ithaf ettiği 10 Ocak 2009 tarihli şiiri:

BİZİM GİZ

Hemşehrimiz, Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan’a
Pembe gül takınmış siyah saçına
Daha yeni değmiş ondört yaşına
İnce rastık çekmiş hilal kaşına
Kapı gıcirtısına oynar bizim kız

Hele bakın ürkek ceylan haline
Zilleri takınmış narin eline
Şal kuşak yakışmış ince beline
Kaşık şıkirtısına oynar bizim kız

İşvesi yerinde hava atıyor
Göz süzüp etrafa çalım satıyor
Kıvırıp kıvırıp göbek atıyor
Tabak tıkirtısına oynar bizim kız

Bir başka rakseder ritimde sazda
Baygın bakışı can yakar birazda
Çağlayıp coşuyor baharda yazda
Suyun şıkirtısına oynar bizim kız

Oyuna doymuyor elleri havada
Çalığışu gibi durmaz yuvada
Hamsi balık gibi oynar tavada
Sinek vıziltısına oynar bizim kız

Çıkar orta yerde saçın savurur
Edalı dönüşü içler kavurur
Davul zurna gümbür gümbür vurulur
Yürek gümbürtüsüne oynar bizim kız

ÜÇ ŞİİRLE ANLATILANLAR

Şiirlerin ortaya koyucuları, şairlerimiz, şairelerimiz. Melahat Ecevit, Isparta ilimiz merkezinden seslenmeye devam ediyor. Yenilerde üç yeni şiiri geldi. 18 Aralık 2008 ve 10 ve 11 Ocak 2009 tarihlerinin taşıyıcıları bu şiirler. Yani üçü de çiçeği burnunda şiirler. Bu şiirlerin mısraları arasına dönelim ve kısa kısa bir göz atalım. Buyurun:

BİR MİNDERLİK YER

18 Aralık 2008 tarihinde kaleme alınmış, daha doğrusu bu tarihte bitirilmiş, tamamlanmış. Beş ayrı bölümden meydana gelen bu şiirin girişinde; “Bir zamanlar seninle/Herşey daha güzel olacak derken/Bak, kapımızı güz yelleri çaliverdi erken” mısralarıyla başlanıyor.

O güzelim günlerin keyfinin sürülemediğinin altı çiziliyor, “hep mor çiçeklerini topladık/Umudu dökülmüş bahçelerin” diye devam ediliyor. Mor çiçekler, umudu dökülmüş bahçeler, anlatım zenginliğini sağlayanlar. Ve sonunda şöyle bağlanıyor şiir:

-Pencereden gün ışığı sızmalı derken,
Hani kapattığımız perdeler var ya,
Onları biraz olsun aralı bırakamadık.
Ne yazık ki, özlem çektiğimiz mutluluğa,
Bir minderlik yer ayıramadık..

Duygularının çorak kalacağını anlayamayan insanlar. Anlatma zorluğu içinde olan duygu sahipleri, kalem sahipleri.

HAIN RÜZGAR

Rüzgarın da haini oluyor demek ki. Vardır değil mi? Melahat Ecevit hocanım 11 Ocak 2009 tarihinde yazdığı veya tamamladığı “Hain Rüzgar” adıyla, başlığıyla yazdığı dört bölümlük şiirin ilk bölümünde şunlardan sözediyor:

Bu akşam başka esiyorsun,
Hain rüzgar!...
Bakışların sadece göz ucu,
Belli ki şeytana ters giydireceksin,
Papucu...

Melahat hocanım, “Pencere camlarını kırıp/Döküşün/Hiçbir şey olmamış gibi bir de dönüp/Öpüşün” lerden rahatsız oluyor.

BİZİM GIZ

Melahat hoca altı dörtlükten meydana gelen, Burdur, Isparta ve çevresine ait olan bir yakınlık deyiminden, kan bağı gösteriminden söz ediyor” Bizim gız” diyor. Ŗiirinin başlığı da bu. “Pembe gl takınmış siyah saçına,/Daha yeni değmiş ondört yaşına/İnce rastık çekmiş hilal kaşına/Kapı gıcırtısına oynar bizim gız” anlatımından sonra şöyle sesleniyor:

-ıkar orta yerde saçın savurur,
Edalı dönüşü iler kavurur,
Davul-zurna gümbür gümbür vurulur,
Yürek gmbrtsne oynar bizim gız..

Bizim gız, rkektir, ceylan gibidir. Zilleri takınca narin ellerine, döner, döner. İşvesi yerindedir, baygın bakışları çok canlar yakar, sinek vızıltısı karşısında oynar bizim gız.

BURDUR’DAN YOLA ÇIKARAK

Burdur’dan, Burdurludan yola çıkararak ortaya koyduklarımız. Burdur’dan bize yansıyanlar, Kitaplarda, gazetelerde yer alanlar.

BURDUR’UM SENİ

Burdur ilimize bağı Glhisar ilçemizde yaşayan, ağdaş halk ozanı, folklor derlemecisi Osman Akkoç’un “Burdur’um Benim” adlı, başlıklı şiiri, Burdur’u değişik yönleriyle ve yerleşim birimleriyle anlatıyor. Yedi dörtlükten meydana gelen şiirin girişi genellik içinde veriliyor. Ŗyle:

Burdur’umu anlatmakla açayım sözümü,
Aklıma gelir durur, salkım salkım zm.
Su deposuna çıkar doyururum gözümü,
Ŗirin, güzel, sevimli Burdur’um benim.

Sonra ilçeler teker teker dolaşılıyor. Yaşilova, Ağlasun, Altınyayla, avdır, eltiki, Bucak, bir bir

anlatılıyor. Bu şiirin bir başka dörtlüğünde de şöyle seslenilmekte:

-İlçeleri, Gölhisar, Bucak, Tefenni,
Her zaman görmek isterim, mest eder beni,
Karamanlı, Kemer ilçe olmuştur yeni,
Nerelere gitmek istersem, durdurun beni..

Osman Akkoç “Burdur ve İlçeleri”ni de bir başka şiirinde uzunca anlatıyor. 12 dörtlükten meydana gelen” Burdur ve ilçeleri” adlı, başlıklı şiirin ilk dörtlüğünde ki Osman Akkoç duyguları şöyle:

-O ceviz ezmesiyle, rengarenk gülünle,
O şeker fabrikaıyla, o masmavi gölünle,
Şen şakrak insanınla, baldan tatlı dilinle,
Mısralara sığmazsın, anlatsam Burdur seni...

Fatma Uçarlar’ın dört bölümden meydana gelen “Sende Burdur”u sevdim” adlı, başlıklı şiiri var yazımızın bu bölümünde:

SENDE BURDUR’U SEVDİM

Fatma Uçarlar, Burdur sevgisini, Burdur’a olan bağlılığını, Burdurluya olan yakınlığını, içtenliğini bu şiirde anlatıyor. Anılan şiirin ilk bölümü şöyle efendim:

-Ben sende Burdur’u gördüm!,
O yüzden sevdam sana değildi,
Ben Burdur’u sevdim..

Bakışlarında,
Salda’nın derinliğini,
İnsuyu’nun serinliğini gördüm.
Ben bu bakışları sevdim.
Bu bakışlarda,
Selda’yı sevdim, İnsuyu’nu sevdim...

Son bölümde, gazeteci Mesut Madan’ın Burdur’da günlük yayınlanan 19 Kasım 2008 tarihli Yenigün gazetesinde ki köşesinde” Hoş geldin usta” başlığıyla yazdığı makalesinin girişi:

HOŞ GELDİN USTA

Tefenni’nin Ece Köyü’den çıkıp yazdığı yazılarla Burdur’u tüm Türkiye’yi tanıttı o. O bir duayen. O bir Usta. O Anadolu Basını’nın yıldızı. Bitmek tükenmek bilmez bir hazine o. Yazılarıyla, şiirleriyle bütün Anadolu Basınının can suyu. O bir yazı fabrikatörü.

“Herkes beni Ankara’larda sanır / Burdur’da bir dam çökse içim parçalanır” diyen bir Burdur sevdalısı o. Ama Burdur o’nun kıymetini biliyor mu? İşte bu tartışılır...

Yüzlerce kitap yazdı. On binlerce yazısı gazete ve dergilerde yayınlandı. O mütevaziliğini hiç elden bırakmadı. Yazılarını aksatmadan mahalli gazetelere gönderdi. Kısa bir aradan sonra yazılarıyla tekrar aramızda. Hoş geldin büyük usta İsa Kayacan...

BAYRAM DURBİLMEZ HOCADAN: AŞIK EDEBİYATI ARAŞTIRMALARI

İnsanlar, kararlı, sabırlı ve bu iki nokta arasına, sürekliliği çalışma sürekliliğini yerleştirdi mi, yerleştirebildi mi, başarıya mutlaka ulaşıyor-ulaşıyorlar, zirveye bağdaş kurup oturabiliyorlar. Tıpkı, Yrd. Dç. Dr. Bayram Durbilmez hocada olduğu gibi.

AŞIK EDEBİYATI ARAŞTIRMALARI

Yrd. Doç. Dr. Bayram Durbilmez, “Aşık Edebiyatı Araştırmaları-Taşpınarlı Halk Şairleri” adlı kitabının 3. ncü baskısını yayınladı. Merkezi Ankara’da olan Ürün Yayınları arasında günyüzü gören 302 sayfalık kitap.

Bayram hocanın halk edebiyatımız alanında ciddi çalışmalarıyla, araştırma ve yayınlarıyla geniş bir kaynak bütünü içinde yeraldığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Elimizdeki tek bir kitap bile, görüşlerimizin doğruluğunu gösteriyor.

Bayram hoca, hazırlanan tezlerdeki, yüksek lisans tezlerindeki, ortaya konulan projelerdeki imzalarıyla dikkat çekerken, bu konudaki makaleleriyle de göz dolduruyor. Bildirileri var uzun uzadıya hazırlanmış, detaylandırılmış. Dinlendiklerimiz var, okuduklarımız var, izlediklerimiz var.

Kitabın içindekiler bölümüne şöyle bir göz atıyoruz:

- Aşık edebiyatı Nazım biçimleri ve türleri,
 - Aşıklık gelenekleri,
 - Taşpınarlı halk şairleri ve şiirlerinden örnekler, Bunlar kimler?. Kimlerden sözediliyor. Bakalım:
 - Aşık İkrâmı (1986-1954), Aşık Gariboğlu (1929-) Aşık Halis (1937-) Aşık Erdemli (1936-1968), Aşık Muttalıp (1941-1991), Aşık Türkmenoğlu (1944-1998),
 - Aşık Sadettin (1944-) Aşık Nurani (1951-2001), Aşık Çemeloğlu (1955-) Aşık Gülbahçe (1958-), Ozantürk (1969-)
- Önsözün girişinde; “Geleneği olanın geleceği de olur. Aşık edebiyatı da bir gelenek edebiyatıdır” deniyor. Önsöz Bayram Durbilmez hocanın efendim. Giriş bölümünde, ilk cümleler şöyle:
- “Aşık edebiyatının kökenlerini en eski halk şairleri olan Kam_Şamanlara kadar götürmek mümkündür. Kam, şaman, baskı, oyun, akın,ozan gibi adlar verilen gelenekli halk temsilcileri, halk şairliği yanında, yüzyıllar boyunca toplumun değişen sosyal

ihtiyaçlarına göre farklı işlevler de yüklenmişlerdir. Azerbaycan, Anadolu ve Rumeli sahasında ozanlıktan aşıklıa geçişte de toplumun değişen ihtiyaçları etkili olmuştur”.

Esas adı: Sami Sırakaya olan ve 10 Mayıs 1951 tarihinde Yozgat’ın Sorgun ilçesine bağlı Taşpınar köyünde doğan Aşık Nurani’nin (1951-2001) “Yozgat’ım” adlı uzunca bir şiiri var 217 nci sayfada.Buradan iki dörtlük nakledeyim:

-Bozok yaylasında mübarek belde,
Bellidir tarihte izi Yozgat’ın,
Hiç soranı yok ki, nedir, ne halde,
Onun için buruk z Yozgat’ın.

Nurani der, her kul seni görmeli,
Senle olup, senle kavil kılmalı,
Sazlar alar, diller söyler Sürmeli,
alar yanık yanık sazı Yozgat’ın.

Aşık edebiyatının kökenleri, oluşumu ve gelişimi, Yozgat ve yöresindeki aşıklık geleneklerini anlatan, dile getiren bu yayınından dolayı Bayram Durbilmez hocamızı kutluyor, sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

TÜRK DÜNYASI BAHTİYAR VAHAPZADE’Yİ SEVGİ VE SAYGIYLA UğURLADI

Azerbaycan’da söylenen çok güzel kelimelerden, cümlelerden biri: Vefat etti yerine, dünyasını değiştirdi.

Türk Dünyasının nl ve milli şairi Bahtiyar Vahapzade adını duymayan, şiirlerini okumayan, O’nun şiirlerindeki lezzeti almayan yoktur. Veya böyle biliyor, böyle olmasını istiyorum, bekliyorum.

BAHTİYAR VAHAPZADE

1925 yılında, Azerbaycan’ın şeki (Nuha) kentinde doğdu. 1934 yılında Bakü’ye gçeden Bahtiyar Vahapzade, Azerbaycan Devlet niversitesinin filoloji bölümünden 1947 yılında mezun oldu. Aynı bölümde asistan olarak çalışmaya başladı.

1964 yılında nl Azeri şair Samed Vurgun hakkında yazdığı tezle doktorasını verdi. Mezun olduğu niversitede Muasır Azeri edebiyatı profesörü olarak görev yaptı. Azerbaycan Parlemantosunda milletvekili olarak hizmet veren, Azerbaycan Halk Cephesinin önde gelen isimleri arasında yer alan Bahtiyar Vahapzade, Türkiye’de daha çok Varlık dergisinde yayımlanan ve

Fuzuli hakkındaki eleştirilere cevap niteliği taşıyan “Yel Kaya’dan Ne Aparır?” başlıklı yazısıyla tanındı.

Türk Edebiyatı dergisinde uzun yıllar yazı ve şiirleri yayınlanan, 1975 yılında Azerbaycan Devlet mükafatına layık görülen ve kendisine “Emekdar İnçesen’et Hadimi” unvanı verilen Bahtiyar Vahapzade, şiirin yanında uzun manzumeler veya manzum hikayeler (poema) ve tiyatro eserleri yazdı, çeşitli tercümeler yaptı. Uzun manzumeleri arasında Cezayir Milli Kurtuluş Hareketi’ne hasredilmiş “Yollar Oğullar” ve kompizatör Üzeyir Hacıbeyli’ye ithaf ettiği “Mugam” bunlardan iki tanesi olarak bilinir.

Şiirlerinin pek çoğu bestelendi. Ayrıca “İkinci Ses, Yağıştan sonra, Artık adam, Vicdan” gibi isimleriyle bilinen tiyatro eserleri de çalışmaları ve yayınları arasında yer aldı.

Lord Byron’ın “Abidon Felinisi”ni Azeri Türkçesine çeviren Batiyar Vahapzade’nin şiirleri Sovyetler Birliğindeki bir çok dile ve bu arada bir çok Türk lehçesine, ayrıca, Almanca’ya, Fransızca’ya, Farsça’ya çevrilerek kitap halinde yayınlandı. 2002 yılında “Benim Garibim” adlı şiir kitabıyla Romanya Kültür Bakanlığı tarafından Komodor Madalyası ödülüne layık görüldü.

Yayınladığı 22 şiir kitabından bazıları; Menim Dostlarım (1949), Sade Adamlar (1956), Şairin Kitaphanası (1961), Bindörtyüzonaltı (1970), Benim Garibim (2002) şeklinde sıralanırken, “Feryat”

(manzum-1991, günümüz Türkçesine Yavuz Bülent Bakiler tarafından çevrildi), Nereye gidiyor bu dünya? (1991), İkinci Ses (1991), Özümüzü kesen kılıç-Göktürkler (1998: oyn. DT. Şinasi Sahnesi 2000-2001) oyunları ile da dikkat çekti.

Hakkında, Türkiye’de Mehmet Nuri Yardım “Edebiyatımızın gülüyüzü” adlı yayını 2002 yılında gerçekleştirdi.

Uzun süredir rahatsız olan, her fırsatta “Türk halkını ve Türkiye’yi çok seviyorum” diyen Samet Vurgun’dan sonra Azerbaycan’ın ikinci büyük şairi kabul edilen, yaşamı boyunca Azerbaycan’ın bağımsızlığı için mücadele veren Bahtiyar Vahapzade 13 Şubat 2009 tarihinde vefat etti.

14 Şubat 2009 tarihinde, yıllarca ders verdiği Bakü Devlet Üniversitesinin salonunda, Cumhurbaşkanı İlham Aliyev başta olmak üzere, bakanlar ve üst düzey yöneticiler, Türkiye’nin Bakü Büyükelçi’si Hulusi Kılıç’ın da aralarında olduğu, çeşitli ülkelerin büyükelçileri, milletvekilleri, siyasetçiler ve kalabalık bir halk topluluğunun katıldığı törenin arkasından kılınan cenaze namazından sonar Bakü’de toprağa verildi.

GÜNÜN DÖRLÜĞÜ; Demek ki, seviyem men vetenimi / Çoh azdır “veteni seviyem” demek / Vetenin yolunda babalar kimi / Canını, ganını veresen gerek.. (B. Vahapzâde) .

SINIF ARKADAŞLARI NAZLI İÇİN DİYORLAR Kİ

İnsanların, yakınları, arkadaşları ve dostları için görüşlerini ortaya koymaları, ifade edip, yazmaları hatta yayınlamaları, kamuoyuyla paylaşmaları ne güzeldir.

Bu duygu ve düşünceler, ilköğretim öğrencileri arasında, sınıfları içinde, sınıf arkadaşları için olursa daha bir anlam kazanıyor, daha bir özellik ve güzellik taşıyor.

NAZLI'NIN SINIF ARKADAŞLARI

Nazlı önceki yazılarımda da belirttiğim gibi torunum. Ankara Özel Arı Okullarının, İlköğretim Okulunun 4-A sınıfında okuyor. Buz pateni sevgisi var. Bu konuda epey mesafe aldı. Hatta önümüzdeki yıllarda, önce Türkiye, sonra Dünya şampiyonluğu düşünceleri, hayalleri bile var.

Nazlı kayıtlarda torunum görünüyor. Ama o benim öncelikle arkadaşım. O'nunla her şeyi konuşuyor, tartışıyoruz... Kol kola girip, kaldırımlarda yürüyor, yürüyoruz. Nazlı'nın, Özel Arı İlköğretim Okulu 4-A sınıfındaki arkadaşları, Nazlı için düşüncelerini yazmışlar... Minik kağıtlara, minik ellerle, sevimli yazılarıyla. Nazlı için arkadaşlarının, 4-A sınıfı öğrencilerinin (bazılarının) görüşleri şöyle efendim:

1- Sevgili Nazlı; Seni çok seviyorum. Biliniyor ki, 1. sınıftan beri arkadaşız. Seni çok ama çok seviyorum. Ayrıca çok mutluyum. Seni seven kişi (Aleyna Elisıkı,05.01.2009)

2- Nazlı, seni çok seviyorum. Sen bence dünyanın en güzel buz kızıydın (Kraliçe olabilirsin). Bazen şımarabiliyorsun. Ama yinede biz bir arkadaş sayılırız (Elif Tüzün, 05.01.2009)

3- Bence Nazlı çok iyi bir kız.. Çok tatlı, canayakın, Paylaşımçı ve biraz da afacan. Arkadaşlarını seven, yardım eden, ne bileyim daha çok buna benzer şeyler. Onu çok seviyorum. Sevgiler (Duygu Naz)

4- Bence, sen Nazlı esprili bir kızsın. Şakacısın, komiksin, iyimisin. Ama bazenleri kızabiliyorsun. Ama içindeki iyilik bir çıkıyor, bir giriyor. Komiksin, hatta gülünce çok komik görünüyorsun. Duyguların ve hayallerin çok. Bu hayallerini gerçekleştirebilecek misin bilmiyorum? (Ece Toptaş)

5- Naime ablan burnunu ısırsın. Arkadaşım olursun. Nazlı zamanı iyi kullan. Lale gibi sınava hazırlan. İyi şanslar olsun Nazlı mutlu olursun inşallah. Seni çok seviyorum (Tomris Şilan Kurt, 05.01.2009)

6- Merhaba Nazlı. Nasılsın. Sen iyi birisin. Tabi kötü yanlarında var. Ama bunu sana söylersem kırılırsın. Saygılarımla. (İpek Tekiner)

7- Nazlı iyi bir arkadaş. Bazen kızıyorum. Ama çok seviyorum. Şeker düşünceli, ama yaramaz bir kız. (Selenay Çiftci).

ŞİMDİ BAKALIM

İlköğretimin 4 ncü sınıfında okuyan miniklerin, bir arkadaşı için görüşleri. Bunların içinde varolan, temellerinde bulunan sevgi. Nazlı için, arkadaşları için görüşlerini ortaya koyarlarken, sayfaya minik ellerindeki kalemlerle yazarlarken, aktarırlarken nezaket dolu dünyalarından aldıklarını toparlayıp aktarıyorlar. Kızgınlıkları yok denecek kadar az. Hatta, yer yer yok. Tertemiz dünyalarının, tertemiz duygularını anlatıyorlar, aktarıyorlar... Onların hepsini, bu satırların yazarı olarak ben de çok seviyor, sevgiyle kucaklıyorum efendim.

GÜNÜN HABERİ: Isparta'lı, Şair-Yazar Melâhat Ecevit'le Fatma Uçarlar, 21 Şubat 2009 cumartesi günü, Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi, Türkçe Topluluğu öğrencileriyle bir sohbet gerçekleştirdiler. Ecevit ve Uçarlar bu sohbetde, Türk dilinin Türkiye ve dünya üzerindeki hareketliliğinden, Atatürk ve Ziya Gökalp'ın dilimize verdikleri önemden, dil konusundaki yanlışlıklarımızdan, kentlerimizdeki tabelalarda yeralan yabancı hayranlığının fazlalığından söz ettiler.

TÜRKOLOJİ ALİMİ KİLİSLİ MUALLİM RİF'AT BİLGE

Ülkemizde öyle değerlerimiz var ki, bilmiyoruz, hatırlamıyoruz.

Merkezi Ankara'da bulunan ve kısa adı YOYAV olan (darda kalana dost, yolda kalana yoldaş ve aç kalana arkadaş olmayı ilke edinen iyiliksever insanların yer aldığı bir yardım kuruluşu) Yoksullara Yardım ve Eğitim Vakfı'nda, 21.02.2009 tarihinde;

- “Kilisli Muallim Rif'at Bilge” konulu bir panel vardı. Panel, Milli Eğitim Eski Bakanlarımızdan Hasan Celal Güzel tarafından yönetildi. Panele konuşmacı olarak; Dr. Uygur Tazebay, Prof. Dr. Adil Kılıç ve M.Yahya Efe katıldı.

Ertesi günü, yani 22.02.2009 tarihinde Kilis Yardımlaşma Derneği merkezinde, yine Kilisli Muallim Rif'at Bilge konulu ikinci bir anma, bilgilendirme toplantısı gerçekleştirildi.

İkinci günü yapılan toplantıya, konuşmacı olarak Dr. Uygur Tazebay, Mehmet Temel, Veli Kaya, Dr. İbrahim Ateş, H.Güner Özmen, İsa Kayacan ve M.Yahya Efe katıldı.

Her iki günde ortaya konulan, Kilisli Muallim Rif'at Bilge'yle ilgili araştırma ve değerlendirmeler gösteriyor ki;

Kilisli Muallim Rif'at Bilge; 1874 yılında Kilis'in Cadid mahallesinde doğdu. 22 Şubat 1953 tarihinde Ankara, Maltepedeki evinde geçirdiği kalp krizi sonucu vefat etti ve Ankara Cebeci Asri Mezarlığında toprağa verildi.

Kilisli Muallim Rif'at Bilge kimilerine göre 100 bin, kimilerine göre 3 bin kitap okudu.

Adının başına Kilis kelimesini ekleyerek, mesleği muallimliği de ilave ederek, Türkoloji dünyasının ünlü isimlerinin başında, ilk sıralarında yeralan Kilisli Muallim Rif'at Bilge, 1892 yılında Kilis Müftüsü Abdurrahman Efendi'den icazet-name aldı. 18 yaşında İstanbul'a geldi ve 1898 yılında İstanbul Darü'l Muallimin yüksek kısmından birincilikle Şahadetname alarak öğretmenlik mesleğine atıldı.

Muallim Rif'at Bey, önceleri Rüşdiye ve İ'dâdiler'de, sonraları liselerde Türkçe, Arapça, Farsça, Tarih ve Edebiyat öğretmenliği yaptı. Medresetü'i Kuzat'da Ceza Kanunu, İmam Hatip Mektebinde ise Felsefe dersleri verdi.

Ayrıca, İstanbul Üniversitesi İlahiyat ve Edebiyat Fakültesinde Arap Dil ve Edebiyat derslerini okuttu. Bu arada İstanbul Hukuk Mektebinden birincilikle mezun oldu.

Kilisli Muallim Rif'at'ın başlıca eserleri sıralamasında 17 rakamı var. Bunlardan:

1- Kitab-ı Dede Korkut (Alâ Lisan-ı Ta'ife-i Oğuzan, Dresden yazmasından 1914),

2- Divanu Lugati't Türk (3 cilt. 1 ve 2 cilt 1915, 3. cilt 1917, İstanbul, Matbaa-i Amire)

10- Evliya Çelebi Seyahatnamesinin 7. ve 8. ciltlerinin Türkçeye çevrilmesi (1928)

Bu arada ifade etmeliyim ki, Kilisli Muallim Rif'at Bilge, alanında yetişmiş Türkologların başında gelmektedir.

Bugün, Muallim Rif'at ilgili eğitim çevrelerinde bile, YÖK ve Milli Eğitim Bakanlığı camialarında bile ilk anda bilinmiyor, hatırlanamıyorsa bu ayıbın oralarda görev yapanlara ait olduğunu kaydetmeliyiz.

KİLİSLİ MUALLİM RİF'AT BİLGE'DEN

Okumaya kanmadım,
Geçen ömre yanmadım,
Kırk yıldır muallimim,
Çok şükür usanmadım.

MANSUR EKMEKÇİ’NİN YENİ ŞİİRLERİ

Mansur Ekmekçi Adana ilimiz merkezinden seslenen, şair, yazar ve araştırmacılarımızdan..

Bize ulaşan yeni şiirleri var, duygu ve anlam yüklülükleriyle karşımıza çıkan Mansur Ekmekçi, azim ve kararlılığı, mütevazılığı, şiirimiz üzerindeki, şiir yolumuzdaki yürüyüşüyle, dikkat çeken, göz dolduran isim ve imzalardan biridir. O samimi ve gerçekçi duyguların sahibidir.

Yazdıklarındaki başarı, gelecektekilerin bir ölçüde haber vericisi, garantisi olarak bize döner.

Benimle ilgili pek çok şiiri var Mansur Ekmekçi’nin. Hatta ilk şiiri, biraz mesafeli ve eleştiri yüklüydü. Bu şiir 30.06.2006 tarihinin taşıyıcısıdır. Bir toplantıda benden beklediği ilgiyi görememiş, konuşma sınırlılığımızı dayanamayarak “Şair İsa Kayacan’a” başlıklı uzunca şiirinde eleştirmiş, eleştirmişti. Sonra barıştık. Bu barışma kendiliğinden gelişti.

Mansur Ekmekçi’nin şiirlerinin başlıkları bile, mısraların içinde nelerin bulunduğunu anlatır:

-Ne olur geri dön bu acı yeter,
Boşalan kalbime dolsan olmaz mı?
Sensizlik acısı ölümden beter,
Gönlünde kayboldum, bulsan olmaz mı?

Görüyorsunuz, sevdiği insanın gönlünde kayboluyor, nerede olduğunun farkında olacak, olması gereken kişiyi göreve davet ediyor, sorular soruyor. Mansur Ekmekçi, toplumsal olayların tahlilinde bir uzmandır. Görülmeyenlerin tespitini iyi yapar: “Hele bir düş de gör, tanı dostunu/Başına geleni hal diyeceksin” mısraları söylemek istediklerimizin doğruluğunu ortaya koymaktadır. “Güvenme dünyanın süsüne dostum” hatırlatması da söylemek, işaret etmek istediklerimiz arasındadır.

-Yaratıldı Havva Adem’in eşi,
Yaratılan Hakkın kulu kadındır,
Dünyada türedi erkekle dişi,
İnsanlığın doğru yolu kadındır...

Bu anlatımı, ifadeleri tesbitlerinin, tahlillerinin sonunda gördükleri, karşılaştıkları gerçekler olarak ifade edilenlerdir. Mansur Ekmekçi, Azerbaycan’a tutkudur. “Azerbaycan, Azerbaycan-Can Azerbaycan” adlı, başlıklı şiirleri tutkunluğunun belirtileri olan mısralarıyla doludur:

-Güzel yurdumun kalesi,
Azerbaycan, Azerbaycan.
Bağında sümbül lalesi,
Azerbaycan, Azerbaycan..

-Her günüm, her anım seninle geçer,
Azerbaycan sana daim ağlarım.
Gönlüm seni sevdi, her yerde seçer,
Sensiz geçen günü kara bağlarım..

Mansur Ekmekçi'nin şiir dünyası öyle geniş, öyle uzunluk içindedir ki, tamamı üzerinde yorum yapmak, gezinti tamamlamak adeta mümkün değildir. Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim...

Mansur Ekmekçi'nin şiir tahlilleri ve denemeleri de dikkat çeker boyutlarda karşımıza çıkmaktadır.

ŞAİRLERİMİZDEN

Bendenizle ilgili duygularını şiirleştiren, bana gönderen dostlarımın sayısının artışı, beni sevindiriyor. Hattâ, zaman zaman sütunlarımdan bu şiirleri sizlerle paylaşıyorum. Ankara'dan Davut Cömert'in "İsa Kayacan'a başlıklı şiiri efendim:

İSA KAYACAN'A (Davut Cömert)

"Gıcık bir adamdır" öyle sanırdım,
Burdur, Tefenni'den, Eceli biri.
Profesör olmuş, böyle tanıdım,
Yazar, çizer, gündüz, geceli biri.

Sonra anladım ki, adamın hası,
Arkasından atan, madamın pası,
Unvanı var diye, çekenler yası,
Şerefsiz, arsızlar elinin kiri.

Yüz elli kitabı, nasıl gelde yaz!..
Kalemle, tırnakla, dişle, elle kaz,
Şiir güfte, beste, şarkılarda saz,
Köşe yazısında, örneğin miri..

Benim, bir kitaplık yazım olmadı,
Serbestte, hecede, azım olmadı,
Şairim, şirde, nazım solmadı,
Tarzıyla yazıda, şairin piri.

Üşenmeden yüzkırk basamak çıkar,
Şiirlerim alır, çantaya tıkar,
Başkası olsa “of-puf” der bıkar,
İnsanda lisan, olmaza çiri.

Yüzünden bellidir, acılar çekmiş,
Gördüğüm teminat, insanlık ekmiş,
Eşini kaybetmiş, sevgide tekmiş,
Yaşatır öldürmez, kalbinde diri.

Hazret-i Davut’um, Cömertlik böyle,
Gerçekler acıtır, söz ile söyle,
İsa Kayacan’dan, yandıkça öyle,
Közünde açılır, yarası iri.

ELİNDE TUTARSIN

İsa Kayacan, dendiğinde Türkiye’de,
Edirne’den Van’a kadar tanırılar seni.
Yurdumuzu basın yoluyla dolaşırsın,
Yeni Evliya Çelebi sanırlar seni.

O güzel duyguların, düşüncelerinle,
Gazetelerde, dergilerde, hep sen varsın.
Binlerce yazı, yüzü aşan kitabına,
Kırılmayan rekoru elinde tutarsın.

Özkan GÖNLÜM (Temmuz 2003)

KİLİS’İN KÜLTÜREL ZENGİNLİĞİ

İllerimizin, ilçelerimizin, yerleşim birimlerimizin kültürel zenginlikleriyle ilgili yapılan araştırmalar, ortaya çıkarılanlar, bu bilgi ve belgelerin dışa yansıtılması için gösterilen çabalar.

Kilis ilimiz (İl) Kültür ve Turizm Müdürü Raif Tokel, kültürel ağırlıklı bilgi ve haberlerle zaman zaman bizimle birlikte oluyor. Yani değerlendirmelerinin sonuçlarını bize aktarıyor...

Geçtiğimiz yılın son ayının ortalarında, bir basın açıklaması geldi Kilis Kültür ve Turizm Müdürlüğünden. Burada, Kilis Tekke mevlevihanesinden (Tekye mevlevihanesinden) sözediliyor, bilgi veriliyordu. Birde görüntü cd.si eklenmişti basın açıklamasına. Verilen bilgilerden:

Tekke Mahallesi, Cumhuriyet Alanı’nda olan bu yapı Adliye Sarayı (eski Hükümet Konağı) ile karşı karşıya olup, ülkemizde (XIX. Yüzyılda ülkemiz topraklarında “90” tane Mevlevihane vardı) ayakta kalabilen “32” Mevlevihane’den biridir.

Evliya Çelebi'nin "Asithane-i Hazret-i Mevlana" sözüyle belirttiği "Mevlevihane" şeyh ve derviş yetiştiren büyük bir tekkedir.

Günümüze sadece mescit ve semahanesi kalan Mevlevihane'nin, Hurufat Defterleri'ndeki adı "Kilis Mevlevihane Mescididir"

Düzgün, beyaz sarı/ sarımtırak renkli kesme taşlardan yapıldığı için yöre halkı arasında "Ak Tekke/Ak Tekye" olarak bilinir.

Kare planlı olan yapı, "L" biçimli dört ayağın üzerine oturan bir merkezi kubbe ile köşelerdeki köşe kubbelerinden oluşmuştur. Dört yığma ayağa binen merkezi kubbenin ayak tablaları mukarnaslıdır. Onikigen bir kasnağa oturan bu kubbe, dışarıdan payandalarla desteklenmekte olup kurşun kaplıdır.

Semahanenin doğu ve batı cepheleri diğer cephelere göre daha farklıdır. Örneğin batı cephesinde kapı, kapı üstünde bir tane yuvarlak pencere yanında, altı üstlü sıralanmış toplam sekiz pencere vardır. Altıları düz atkılı, üstleri sivri kemerli olan bu pencereler ile kapı, yüzeysel bir niş içinde ve düz mukarnas kornişle sonlanmaktadır. Yapının güney cephesinde de aynı özellikleri taşıyan altı üstlü sıralanmış dörder pencere; doğu cephesinde niş içinde olmayan altı pencere bulunmaktadır. Kuzey cephesi ise süssüz ve penceresizdir.

Yapıda sivri, at nalı kemerli mihrap nişi yanında doğudaki duvarda iki, kuzeydeki duvarda dört adet dolap nişi vardır.

Mukarnaslarla doldurulmuş olan mihrap nişinde çeşitli boyutlarda bitki motifleri ile süslenmiştir. Ayrıca mihrap kemerinin yan dolgularında kandil koymaya yarayan konsollar, kaval, silme, silme ile mihrap arasındaki yüzey de, bitkisel ve geometrik desenlerle süslüdür.

Günümüzde cami/mescit olarak kullanılan Mevlevihane Mescidi iki yan duvarındaki nişler, üstlerindeki mukarnaslar-yapının batı ve güney tarafındaki nişlerden düz saçağa geçişte kullanılan mukarnaslar- ve mihrabındaki desenli kalem işçiliği, iki dönemin özelliklerini yansıtan güzelliklerdir.

ZAMANIN İÇİNDEN

Zamanın içinden bize gelenler, sütun, sayfalarımızda yer alanlar. Burdur'dan şiir annemiz Müzeyyen Döök el yazılı, bilgisayar çıktılı şiirleriyle dikkat çekiyor. Müzeyyen annemizin şiirlerinden:

ATAM BU TOPRAKLAR SENİN

Beş ayrı bölümden meydana gelen “Bu topraklar senin” adlı şiirlerinin bir bölümünde şöyle sesleniyor Müzeyyen Döök annemiz:

- Bastığımız topraklar, senin eserin,
Büyüyen evlatlar, senin eserin,
Yoktan var ettin Türkiye'yi,
Açtın okulları, kurdun fabrikaları,
Senin eserlerini, seni unutmayız Atam.

Müzeyyen annemiz, samimi, içten gelen duygularının bütünlüğü içinde şekillendirdiğı ve bana gönderdiği şiirlerinde, kaderden, yalan dünyadan bahseden mısralarıyla karşımıza çıkıyor.

YALAN DÜNYANIN

Bizi yaşatan hayaller
Gece gündüz hayal kurarız,
Bazen tatlı hayaller,
Bazen de hiç olmayacak hayaller.

Kabuslu hayaller bizi üzer,
Tatlı hayallerde bizi mutlu eder.

Müzeyyen Döök annemizin şiirlerinde kaderden, kabuslu gecelerin karanlığından da söz edilir.

Kaderime küstüm,
Kimseye küsmedim,
Kader beni ağılattı,
Karlı dağ ardına attı,
Kader sana küstüm..

Kırgınlıklar, sıkıntıların getirdikleri. Bir bir Müzeyyen Döök mısralarında şekillenir, karşımıza çıkar.

DÖRTLÜKLER

Müzeyyen Döök annemizden sonra; Burdur'da uzun süre görev yapan, sonra Isparta'ya naklen geçen şaire Fatma Uçarlar'dan iki dörtlük sunarak, zamanın içindenin noktasını koymak istiyorum efendim:

YAĞAN ÇİĞ GİBİSİN

Kuruyan dallarıma yağan bir çiğ gibisin
Bırak ruhum, tertemiz aşkın ile erisin,
Bil ki sen artık, elin değil yalnız benimsin,
Bırak ruhum tertemiz aşkın ile erisin..

YOKSUN

Ufuk karardı yoksun, baharda yazda yoksun,
Yıllardır seven kalbim, güzelliğinden yoksun,
Bir kerecik ara da özlediğim o sesin,
Kanayan yüreğimin yarası şifa bulsun.

SEVGİ YOLU’NUN DÖRT ŞAİRİNDEN

Dergilerimiz, gazetelerimiz. Getirdikleriyle beğenilen, alkışlanan veya aksi bir değerlendirme içinde tutulanlar, görülenler, değerlendirilenler.

Sevgi Yolu Dergisi, Manisa ilimize bağlı Salıhlı ilçemizde yayınlanıyor. Kurucusu merhum Mustafa Aydın. Ay Yayınları adına sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü: Gündüz Aydın.

Kültür ve sanat dergisi “Sevgi Yolu”nun Eylül-Ekim 2008 aylarına ait 73. sayısı bize ulaştı. Dergi içinde, araştırma-denemeler vardı. Ama ağırlıklı olarak şiirleriyle, şairlerimiz dikkat çekiyor. Sayfa düzenlemesi, zemin ve çerçeve renklendirmesi, bir profesyonellik görüntüsünü beraberinde getiriyor. “Sevgi Yolu”nun anılan sayısından, dört ayrı şairimizin şiirlerinden kısa kısa bölümler nakletmek istiyorum efendim:

1- Gündüz Aydın’ın “Gülüm” adlı uzunca şiirinden bir bölümle işe, söze başlayalım:

Gülüm,
Unuttum seni,
Bayrağımın dalgalandığı gözlerini,
İdeallerini,
Sevgini, sesini,
Seni
Unuttum gülüm, unuttum..

2- Isparta ilimiz merkezinden Melahat Ecevit'in
“Aşkı sende buldum” adlı, başlıklı şiirinden bir dördlük
var sırada:

Aşk denilen duygu söze yazılmaz,
Sevdanın mektubu gözle okunmaz,
Yürek yanar ama, öze dokunmaz,
Yakacaksan sen yak duygularımı...

3- Yine Isparta ilimiz merkezinden Fatma
Uçarlar'ın “Bayrağım” adlı şiiri var Sevgi Yolu
dergisinin 30. sayfasında. Bu şiirin bir dördlüğü, şöyle:

Doğan güneş sana verir selamı,
Gözlerden başka yer sana reva mı?
Hasta olsam, ilaç bana deva mı?
Şifam ol, al bayrağım öpünce..

4- Muğla ilimize bağlı, Dalaman ilçemizden
Birdal Can Tüfekçi'nin “Kime gidem rabbim” adlı,

başlıklı şiirinden bir dördlük naklederek, notamızı
koyalım efendim. Buyurun:

Peygamber aşkına, senin aşkına,
Merhamet et, affet, garip düşküne,
Bir günahkar kulum, döndüm şaşkına,
Kime gidem rabbim, ben sana geldim.

Sevgi yolu Dergisinin sayfalarında yeralan
şiirleriyle, daha doğrusu şiirlerinin birer bölümleriyle
sütunumuzun konukları olan şairlerimize teşekkür
ediyorum.

HAYRETTİN İVGİN'DEN GELENLER

Kültür camiamızın içinde oldunuz mu, bu alandaki duayenlerle sık sık karşılaşır, onların dünyalarından, onların ellerinden aldığınız kitap, dergi, bülten diğer dokümanlarla dünyanız genişler, güzelleşir.

Hayrettin İvgin, kültür dünyamızın önde gelen isim ve imzalarından. Prof. Dr. Hayrettin İvgin'den sıklıkla kitap, dergi vb. yayın gelir bana. Bu yayınlar elden ulaşır. 2008'in son günlerinde gelenlerden:

ÖMER LÜTFİ DİVANI

Balkan Türkoloji Araştırmaları Merkezi yayınlarının 15 ncisi olarak, Prof. Dr. Tacida Zubçeviç-Hafız imzasıyla, Prizren'de geçen yıl 480 sayfayla Günyüzü görmüş, yayınlanmış.

Ömer Lütfi'nin fotoğrafının altında (13.01.1870 – 25.10.1928) tarihleri gösteriliyor.

Önsözün altındaki imza BAL-TAM Yayınları kuruluna ait. Bu önsözün bir yerinde;

“Ömer Lütfi'nin başlıca ve en büyük eseri Divanı'dır. İçinde lirik şiirlerini topladığı ve asıl gücünü gazel tarzında ispatladığı bu eserini, Osmanlı alfabesinden günümüz Türk alfabesine

transkripsiyonunu ve edebi tahlilini yapıp, BAL-TAM'ın Ömer Lütfi'nin tüm eserlerinin Yayınlanması Projesinin ikinci eseri olarak okurlarımıza sunmaktayız” deniliyor.

TÜRKLÜK BİLGİSİ

BAL-TAM Türklük Bilgisi, derginin tam adı Prizren'de yayınlanıyor. Eylül 2008 ayına ait 9 ncü sayısı bu derginin. 328 sayfalık bir kitap görünümü var. Balkan Türkoloji Araştırmaları Merkezi yayınlarından biri, önde geleni bu dergi.

Yayınlanışını sağlayan: BAL-TAM, Balkan Türkolojisi Araştırmaları Merkezi adına, Prof. Dr. Tacida Zubçeviç-Hafız. Sorumlu yazar: Prof. Dr. Nimetullah Hafız. Danışma kurulu var ayrıca. İçindekilerin; tarih, dil, edebiyat, halk bilimi, yayınlar-olaylar şeklinde bölüm başlıkları olarak verildiği, ayrıldığı görülüyor. Bu bölümlerde imzaları bulunanlardan bazıları: Tuncer Gülensoy, Nail Tan, Hayrettin İvgin, Deniz Ünver, Yaşar Kalafat, Taner Güçlütürk vd.

İKİYE BÖLMEYELİM GECEYİ

Günay Öztürk Özdemir'in yeni şiir kitabının adı ara başlığımız. Şiir dünyamızdaki yola çıkışı, yürüyüşü, mesafe alışı dikkat çekmeye başlamıştır Günay Hanım'ın. Yazdıkları, yayınladıkları ve bu noktadan hareketle, sayfa ve sütunlara aktarılanlar teşhisimizin doğruluğunu göstermektedir.

Hedef olarak seçilen, varılmak istenen noktanın netleştirilmesi ve şiir yolculuğundaki adımlar, şiirimiz için ümit veren görüntülerdir, Günay Öztürk Özdemir görüntüleridir bunlar.

128 sayfalık “İkiye Bölmeyelim Geceyi” adlı kitaptan, Hayrettin İvgin’in sunuş yazdığı kitaptan türkülerin düğümüne kulak verelim bir dörtlükte:

Yalnızlığımın türkülerini söylerim,
Bir yanık, bir güzel türkülerim,
Nerede hani, dost denilen canlar?
Can dost arar, artar hüznlerim

OSMAN TEKERCİ ŞİİRDE GİDEREK GÜÇLENİYOR

Şairler, yazarlar, araştırmacılar. Kalem erbabı düşünürler. Başlangıç yıllarından itibaren gelişme kaydederler, sanat ve edebiyat alanımızdaki aldıkları mesafenin oranıyla ölçülür ve değerlendirilirler.

Osman Tekerci, Burdur ilimize bağlı Bucak ilçemizde çalışan, eğitim camiamızın yüzlerce isminden, imzasından biri. Ama şiirleri var göz dolduran, mısraları var öz dolduran.

2007 yılında yayınladığı “Allıca Turnam” adlı şiir kitabıyla, şiirimizin meşakkatli yolculuğuna çıktı. Yürüdü,yürüdü. yürüyüş devam ediyor.

Özellikle Burdur ve çevresindeki şairlerimizin, yaşayan şairlerimizin yan yana getirilişi ve yazıp yayınladıklarının değerlendirilişiyle ortaya çıktı ki, Osman Tekerci, yaşayan Burdurlu şairlerin ilk beş rakamı içinde yer alıyor.

Bu tarafsız ve genel değerlendirmemiz, O’nun için bir onur, bir gurur olmakla birlikte, hiçbir zaman “kendini yeterli bulma” gibi eksik, yanlış bir düşüncenin içine girip, kasılıp, bağdaş kurup oturması

anlamına gelmedi. Böyle bir yanlışlığı, böyle bir eksikliği görmedik, görmedim.

İnsanın mütavazılığı, yükselmesi için önemli bir merdivendir gerçeğini Osman Tekerci hep yaşadı, bu gerçeği hep çevresindekilerle paylaştı.

2009 yılına geldiğimizde,yeni bir şiir kitabından, “Sürmeli Güzel” adlı şiir kitabından söz etmeye başladı. Dosyalar dolusu şiirlerini gönderdi bana. Bu şiirlerin, yeni yayınlanacağı “Sürmeli Güzel” adlı şiir kitabında yer alacağını söyledi, hatırlattı.

Hani, Yozgat’ın sürmelisi var ya.. Birde Burdur’un sürmelisi olsun diyerek yola çıkan Osman Tekerci, Sürmeli gözden, sürmeli turnadan, gözlerin sürmelisinden, söz ediyor uzun uzun. Sürmeli göz’den söz ederken şöyle söze başlıyor:

Dokunur sözlerin, yaralar beni,
Sürmeli gözüne kurban olduğum.
Karadır benlerin, paralar beni,
Sürmeli gözüne kurban olduğum,
Gözlerin sürmesin sevdiğim dilber.

Osman Tekerci, sürmeli gözlerin içinde olan sevgilisinden söz edecekken, sevgilisinin gözlerindeki sürmeden söz ediyor. Farklı bir anlatım, tamamlayıcı bir ifade biçimi. Hocanın anlatımda getirmek istediği yenilik.

Bu kez gözler sürmelidir. Yer değişimiyle karşımıza çıkar. Yakınlık isteyen bir beklentisi vardır.

Zaman geçirilsin istemez. “Uzak durma” diye söze başlar, uyarılarıyla seslenir, sakın, samimi, arzu dolu, beklenti dolu.

Uzak durma hallerimi sor benim,
İnsafa gel, yaralarım sar benim,
Hayalimi, düşlerimi yor benim,
Gözlerin sürmeli, sürmeli güzel.

Osman Tekerci’nin ilk kitabının adı “Allıca Turnam”dı ya. Sürmeli Turnam, başlığıyla yazdığı şiiri de vardır:” İki turnam gelmiş bizim ellere/Selam götür yare sürmeli turnam” mısralarıyla zenginleşen bir anlatım biçimiyle de dikkatimizi çeker Osman Tekerci hoca.

Geçen yıllarla birlikte, güçlenerek sanat ve edebiyat dünyamızdaki yürüyüşüyle alkışlamaya devam edeceğimiz Osman Tekerci’nin, “Sürmeli Güzel” kitabıyla karşımıza çıkışından dolayı kutluyor, sevgi ve saygılarımla tebriklerimi yineliyorum efendim.

KAZIM POYRAZ'IN ŞİİR DÜNYASI

Şairlerimizden, yazarlarımızdan kucak dolusu mektup, mesaj, telefon görüşmesi almaya devam ediyorum.

Manisa ilimiz merkezinden, gönül zenginliğiyle, sanat ve edebiyat dünyamızın “ağabeyi” Kazım Poyraz’dan yeni şiirler aldım. 03 Mart 2009 tarihinin taşıyıcısıydı bunlar.

“Gönül dolusu sevgi ve saygılarını” da ilave ederek gönderdiği şiirlerinde Kazım Poyraz, Hakk’a giden yollardan söz ediyor, örnekler veriyor, Ne zaman? Diye soruyor, uzun süren yolculukların ardından; “kapandı o kapım” diye kestirip atıyor.

Masamda bulunan Kazım Poyraz şiirleri, 2009 yılının ilk aylarında kaleme alınmışlar. Çiçeği burnunda şiirler diyebiliriz, böyle kabul edebiliriz. “Yollarım” adlı, başlıklı şiirinin ilk dördlüğüne kulak verelim:

Yaram derin, yürekte umutla yaşıyorum,
Sevdan öyle ağır ki, özümde taşıyorum,
Dolanıp geçiyorum, tuzak dolu yıllarım.
Yalnızım bir viranda gece baykuş sırdaşım.

Ne zaman?. Bir soruyla gelen duygular.
Cevaplarının varlığı inancıyla gerçekleştirilen arayışlar.
Aylar geçmesine rağmen, beklenilenin aksine,
üzüntülerin sıralanışı şairimizi üzüyor. Bu şiirin bir dördlüğündeki duygular:

Bir tek çiçek bari sal, saklarım ömür boyu,
Soldurmaz onu inan, akan gözyaşım suyu,
Bu acımı dindirir, sarar derin yarayı,
Kalmadı artık gücüm ne zaman biter nazın?

Sorular, sorular..Birbiri ardına gelenler,
sıralananlar. İyimserlikle yola çıkan, çıkmak isteyen
şairimiz Kazım Poyraz. Ard niyetli olanlarla yola
çıkmak istemediğini hemen söyler, belirtir, dikkat
çeker. “Hoş dedim” başlıklı, adlı şiirinden bir dördükle
karşılaştırma yapalım, söylediklerimiz doğru mu:

Şu riyakar kimseyle dostluk kurmak istemem,
Eşkin atım yokuşa, sürüp yormak istemem,
Yüze gelen fesadı, özden görmek istemem,
Yetim başı okşamak, öyle güzel hoş dedim.

Ve arkasından, Kapandı o kapım”dan;

Gökte katar olmuş, uçuyor Turna
Bahçem ıssız kaldı gel yalnız durma
Zalim vurdu geçti birde sen vurma
Kapandı o kapım, şimdi dardayım...

Hakk’a çıkan yollar. Hakk’a gidenler, ruhlara dönenler. Mısralar arasına yerleşip bize ulaşanlar, ulaştırılanlar. Kazım Poyraz mısralarından efendim:

Kazım der, gönlüm yoruldu,
Deryada dümen kırıldı,
Dünyadan hesap soruldu,
Bütün canlar Hakk’a gider..

Kazım Poyraz’ın şiir dünyasındaki yolculuğunda sağlıklar, başarılar diliyor sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

TEFENNİ NAMIK KEMAL İLKÖĞRETİM OKULU ÖĞRENCİLERİNİN ŞİİRLERİ

Çocuklarımızın dünyalarında olup-bitenler, gelip-geçenler şöyle bir sıralansa, sıralanma imkanı olsa, ne güzel ve anlamlı görüntüler ortaya çıkar kim bilir!...

20 Mart 2009 tarihinde, Burdur ilimize bağlı Tefenni ilçemizdeki Namık Kemal İlköğretim okulu öğrencileriyle bir sohbet toplantım gerçekleşti. Onların karşısına geçtim sohbet üstüne sohbet ettim, sohbet ettik. Onların sorularıyla karşılaştım, cevaplamaya gayret ettim.

Tefenni Namık Kemal İlköğretim Okulu, müdürleri Faden Okatan yönetiminde, öğretmen ve öğrencileriyle kaynaşmışlar, büyük bir aile görünümünde eğitim ve öğretimlerini başarıyla sürdürüyorlar.

Öğrenciler arasında, şiir yazarlar varsa, hazırlanması ricasında bulunmuştum. Gittiğimde bir dosya dolusu şiir, sayfalarındaki minik ellerin yazdığı

sevimli yazılar, mısralar, bazılarının fotoğrafları bana verildi. Şimdi bu konuda bir değerlendirme yapmak istiyorum:

2-A sınıfından Hatice Topçuoğlu, 3-A sınıfından Murat Uysal, Armağan Arslan, Zehra Öcal, 4-A sınıfından; Bayram Yıldırım, İbrahim Bayraktar, Ahmet Erkan, Yüksel Nur Koyuncu, Makbule Şakır, Halide Türker, Rahime Gül Arslan, Mehmet Uysal, 6-B sınıfından Duygu Esra Ersoy, 8-A sınıfından; Yıldırım Üzümcü (Sabira-Ayşin'in yazdıkları şiir) şiirleriyle bana ulaşanlardı.

Görülüyor ki, en çok şiir denemesi bulunan öğrenciler 4-A sınıfından sesleniyorlar. Bu bir sonuç mu, tesadüf mü, yoksa diğer sınıflardakiler bize ulaşmadı, ulaştırılmadı mı?. Öğrencilerimizin mısralarına dönelim, birlikte bazı mısraları üzerine bir göz atalım efendim:

1- Hatice Topçuoğlu: 8 yaşında 2-A sınıfında okuyor. “İnsanlık” başlıklı şiirinden: İnsanlık bitti baştan aşağıya/Artık kimseye güvenilmiyor/Hırsız dolandırıcı kaynıyor/Eskiden ne güzeldi/Dolaş, gez..

2- Murat Uysal: 3-A sınıfı öğrencilerinden “Tsunami” adlı şiiri var. Bir dördlüğünde şöyle diyor: Tsunami gelince/Her şeyi alıp çeker/Tsunami gelince/Hayatı felç eder.

3- Armağan Arslan: 3-A sınıfında okuyor. “Mustafa Kemal Paşa” adlı şiirinin bir dördlüğünde şöyle diyor: Düşman yurda girmişken/Ümitler kesilmişken/Sen geldin/Mustafa Kemal Paşa.

4- Zehra Öcal: 3-A sınıfında okuyor. “Sevimli öğretmenim” adlı şiirinin bir dördlüğünde şöyle diyor: Ay parlatır günleri/Sevgi dolu çiçekleri/Öğretmenler üzülmesin/Sevgi dolu kalpleri.

5- Bayram Yıldırım: 4-A sınıfında okuyor. “Öğretmen mesleği” adlı şiirinin bir dördlüğünde şöyle diyor: Bizi okutup yazdıran kim?/Okutup büyük iş sahibi yapan kim?/İşte bu öğretmenlerin mesleği/Onlar okurken bu koşullar var mıydı?.

6- İbrahim Bayraktar: 4-A sınıfında okuyor. “Doğa” adlı şiirinin ilk dördlüğünde şöyle diyor: Şırıl şırıl ırmak/Balıklar yüzüyor bak/Yemyeşil kokuyor çiçekler/İnanmazsan gelde bak..

7- Ahmet Erkan: 4-A sınıfında okuyor. “Cumhuriyetin ilanı” adlı şiirinin girişinde şöyle diyor: Temizlenince vatan/Düşmanların hepsinden/Cumhuriyet ilanı/Geldi hemen peşinden.

8- Yüksel Nur Koyuncu: 4-A sınıfında okuyor. “Uyuşturucu” başlıklı şiirinin bir dördlüğünde şöyle diyor: Uyuşturucu kullanmamalı/Kullananları uyarmalı/Eğer kullanırsan/Olursun bir bağımlı.

9- Rahime Gül Arslan: 4-A sınıfında okuyor. “Sevgi, dostluk ve kardeşlik” başlıklı şiirinin girişinde şöyle diyor: Sevgi dünyamızda/Bizi mutlu etmek için/Dostluk kurmamız için/Bulunuyor.

10- Makbule Şakır: 4-A sınıfında okuyor. “Sevgi” adlı şiirinin bir dördlüğünde şöyle diyor: Sevgi dünyaları aşar/Kardeşlik bizleri aşar/Sevgi, dostluk kardeşlik/Gelmiş bize böyle duygu.

11- Halide Türker: 4-A sınıfında okuyor. “Annem benim” adlı şiirinin sonunda şöyle diyor: O güzel kalbini/Bir gün bende kazanıcam/Sana bakmak için/Her şeyi yapıcam.

12- Mehmet Uysal: 4-A sınıfında okuyor. “Türkiyem uyanıyor” adlı şiirinin girişinde şöyle diyor: Türkiye uyanıyor/Toprağıyla, taşıyla/Yemyeşil otuyla/Türkiyem uyanıyor.

13- Duygu Esra Ersoy: 6-B sınıfında okuyor. “İsa Kayacan” başlıklı şiirinin bir dördlüğünde şöyle diyor: Burdur’un Tefenni ilçesinde/Ece Köyü denilen, gül

bahçesinde/Bir sonbahar gecesinde/Doğdu duayen İsa Kayacan.

14- Yıldırım Üzümcü: 8-A sınıfında okuyor. Sebira-Ayşin’in yazdıkları “Duygular” adlı ortak şiirle bize ulaştı. Bu şiirin bir dördlüğü: Mutluluk insanı çocuklaştırır/Üzüntü ise olgunlaştırır/Elbette kimse istemez üzülme/Duygular, hayatın oyunu, senin elinde değil.

MEHMET AKİF ERSOY SEMPOZYUMU BİLDİRİLERİ KİTAPLAŞTIRILDI

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi sanki üç yıllık üniversite değil derken, hizmet ve gelişme grafiğinin yüksekliğiyle takdir edip alkışladığımız, bu üniversiteye doğru bakışlarımızı yoğunlaştırdığımızda, gördüklerimizin önemliliği ve gelişmişlik çizgisi bizi hem sevindirdi, hem de düşündürdü.

Gelişmeler güzel. Sevindiriciliği beraberinde getiriyor. Düşündürüşü ise, daha bir gurur verici.

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, birbiri ardına yayınlandığı kalıcı ve geniş kapsamlı kitaplarla göz dolduruyor.

Bunlardan bir yenisi; Uluslararası Mehmet Akif Ersoy Sempozyumu Bildiriler Kitabı adının taşıyıcısı, iki ciltlik geniş kapsamlı yayın karşısında şapka çıkardık. Kutladık, alkışladık.

19, 20, 21 Kasım 2008 tarihlerinde Mehmet Akif Ersoy Üniversitesince düzenlenen Mehmet Akif Ersoy Sempozyumu'na sunulan bildiriler iki cilt halinde pırıl pırıl bir baskıyla kitaplaştırılmış.

Birinci cilt 488 büyük sayfa. İkinci cilt 489 da başlayan 994 de sona eren bir sayfa düzenlemesiyle karşımıza çıkıyor. Editörler: Prof. Gökay Yıldız, Prof.Dr. M.Zeki Yıldırım, Yrd.Doç.Dr. Şevkiye Kazan, Yrd.Doç.Dr.Hülya Yazıcı Okuyan. Sempozyumun Başkanı, Düzenleme Kurulu ve Sekreteryası var. Buralarda görev yapan değerli bilim adamlarımız-isimlerimiz, imzalarımız var.

Birinci ciltte yeralan bildirileriyle katkıda bulunanların sayısı 56. İkinci ciltte bildirileriyle yeralanların sayısı ise 46 olarak görülüyor. Yani toplam 102 bildiri sunulmuş Mehmet Akif Ersoy Sempozyumuna.

Sempozyum açılış konuşmaları çerçevesinde, Rektör Prof.Gökay Yıldız'ın konuşmasında yer lanlardan bir cümle:

-Ulusal birliğimizi güçlendiren, ulusal duygularımızı coşturan İstiklal Marşı'mız, büyük yurt sevgimizi, paylaştığımız ortak değerlerimizi, ortak ülkümüzü anlatan dizeleriyle Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığının en önemli simgelerindendir.

Azerbaycan Milli İlimler Akademisi Nahçıvan Bölümü öğretim üyelerinden Doç. Dr. Lutfiye Asgerzade ‘;Mehmet Akif Ersoy ve Azerbaycan Şairleri başlıklı, adlı bildirisinin bir yerinde:

-Medeniyetin beşiğini İslam dünyası sayan, medeniyetine ve prensiplerine bağlı kalmakla

yükselmenin mümkünlüğüne inanan Mehmet Akif milli ahlakı, milli ruh telakki eder, onun iflasını en büyük ölüm sanırdı. diyor.

Süleyman Demirel Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi öğretim üyelerinden Prof.Dr.Menderes Coşkun'un bildirisinden: "Her ne kadar kendi şairliğini kısmen sanat, kısmen tevazu, kısmen de mükemmeliyetçi tavrı gereği bazı manzumelerinde eleştirse de Akif büyük bir şairdir ve güzel şiirleri vardır."

Uluslararası Mehmet Akif Ersoy Sempozyumu sonunda, iki 'Mehmet Akif Denizi ortaya çıkarılmış. Bildirilenlerin getirdikleri ciddi araştırma ve değerlendirmeler sonucu ortaya konulmuş.

Gururumuz Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur'un, Burdurlu'nun geleceğinde önemli bir eğitim-öğretim anıtı olarak yükselmeye devam edecektir. Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

DÜNYASINI DEĞİŞTİREN YÜKSEL BAŞARAN İÇİN İKİ ŞİİR

Vefatla aramızdan ayrılanların ardından ortaya koyduklarımız, duygularımız, sayfalara, sütunlara döktüklerimiz, aktardıklarımız oluyor.

Merkezi Isparta'da bulunan Göller Bölgesi, Yazar ve Şairler Derneği üyelerinden Yüksel Başaran 14 Nisan 2009 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı. Azerilerin deyimiyle dünyasını değiştirdi. Allahtan rahmet diliyor, yakınlarına sevenlerine başsağlığı dileklerimi sunuyorum efendim.

Isparta'da yaşayan iki şairimiz, şairimiz Melahat Ecevit ve Fatma Uçarlar, Yüksel Hanımın vefatı üzerine duygularını şiirleştirmişler. Anılan iki şiir imzalarıyla şöyle! Buyurun birlikte okuyalım:

YÜKSEL'İM (Melahat Ecevit)

Ne acılar çektin, iyiyim dedin

Ekmek aş yerine zehiri yedin

Melahat abla helal et dedin

Hakkım sana helal olsun Yüksel'im.

Gül benzin vakitsiz soldu sarardı
Söndü ışıkların dünyan karardı
On dört nisan günü ölecek ne vardı
Hakkım sana helal olsun Yüksel'im.

Aşılmaz dağları koydun araya
Sen gittin kor düştü işte şuraya
Yenik düştün çare bulmaz yaraya
Hakkım sana helal olsun Yüksel'im.

Birgün demiştin ya bu dertten yana
Ölecek demişler öyle mi bana
İnanma şakadır demiştim sana
Hakkım sana helal olsun Yüksel'im

Düşlerime girdin yine dün gece
Şiir yazdım dedin bak hece hece
Engel çekilmiyor ölümlü güce
Hakkım sana helal olsun Yüksel'im.

YÜKSEL'E (Fatma Uçarlar)
Önceleri,
Hazan mevsiminde
Ölünür sanırdım.
Baharda da ölürmüş insan,

Hatta, hayata doymadan..
Bahara, hiç yakıştıramadım
Çünkü bahar;
Doğuştur,
Diriliştir,
Belki de bahar,
Yeniden doğurtmak
Yeniden diriltmek,
Yeniden var etmek için
Yumuşacık pamuk gibi
Kabaran toprağıyla kucaklıyor
Yeniden yeşertmek için,
Nisan yağmuruyla yıkıyor
Günahsız bedenleri
Seni de baharda,
Nisan yağmuruyla verdik
Toprak ananın kucağına..
Zemzem oldu Nisan yağmuru,
Kuruyan dudağına
Daralan sinene,
Nefes olan ılık rüzgar,
Bindirdi seni kır atına,
Adın gibi yükseltti
Arşın en güzel katına..

ŞEMSETTİN KÜZECİ'DEN: IRAK BASIN TARİHİ

Araştırmaya yönelik çalışmalar, inceleme ve değerlendirme sonucu yayınlananlar, gün yüzü görenler daha bir önem taşıyorlar. Bu yayınların kalıcılıkları bir başka biçimde karşımıza çıkıyor.

Kerküklü Şemsettin Küzeci'nin 1869-2009 yılları arasındaki, Irak Basını üzerine yaptığı araştırma Irak Basın Tarihi adıyla 270 sayfa ile kitaplaştırıldı. Kitap, Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin 40 ncı yılı kitapları arasında, Başbakanlık Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nün katkılarıyla, bu iki kuruluşun logolarının ön kapakta yer almasıyla yayımlandı.

Bence, gerek İletişim Fakültesi, gerekse Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü çok önemli ve kalıcı bir yayın çalışmasını daha gerçekleştirmiş oldular.

Kutluyorum efendim.

Şemsettin Küzeci'nin değişik kişilere yönelik bir teşekkürü var ilk sayfalardan birinde. Sonra,

Küzeci'nin kısa biyografisi yer alıyor. Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Korkmaz Alemdar'ın önsözü dikkat çekici. Hoca bir yerinde:

- Şemsettin Küzeci Irak'taki gelişmelerin iletişim boyutunu başarıyla incelemiştir. Irak'ta var olan Arap, Kürt, Türkmen ve Süryanilerin 140 yıllık yazılı, görsel, işitsel ve elektronik basın tarihini kapsayan bu kitap aynı zamanda Irak'ın zenginliğini ortaya koyacak nitelikte bir çalışmadır. Diyor.

Irak Basın Tarihi adlı, Şemsettin Küzeci imzalı kitabın içindekiler bölümüne bakıyoruz: Üç bölüm karşımıza çıkıyor. Bu bölümler içinde yer alanlardan;

- Irak'ta Kraliyet döneminde iletişim politikaları (1921-1958),
- Cumhuriyet ve Baas Partisi döneminde kitle iletişimi (1958-2003)
- İşgal sonrası kitle iletişimi ve basın özgürlüğü (2003-2007)

Ekler ara başlığıyla da verilen değişik bilgiler, belgeler dikkat çekmekte kitap içerisinde. Uzunca bir giriş yapılmış. Buradan öğrendiklerimizden; Irak'ta Basın Kanunu 1908 yılında Osmanlı'nın Meşrutiyet Kanunu'ndan sonra 16 Temmuz 1909'da oluşmuştur. Mart 1954'te çıkan 24 nolu kararla 163 gazete ve derginin imtiyaz hakkı iptal edilmiştir denişi de dikkat çeken cümleler arasında yer alıyor.

Yer yer zengin görüntüler karşımıza çıkarken, yer yer de istatistikî bilgilerle karşılaşırız.

Gazeteler, öteki iletişim araçları hakkında bilgi verilirken, mümkün olduğunca detaylandırılarak bilgiler sıralanıyor. Bir örnek sayfa 85'den:

-Türkmeneli Dergisi: ITC Enformasyon; Dairesi tarafından üç ayda bir Türkçe olarak çıkarılan siyasi ve kültürel konuları kapsayan bir dergidir. 2003'den sonra yayını durduruldu. 2007'de yeni kadroyla tekrar yayına başladı. Radyolar, televizyonlar, özel gazete ve dergiler genel bir değerlendirme düzeni içinde sayfalara aktarılan bilgilerle okurların, araştırmacıların karşısına çıkarılıyor.

Şemsettin Küzeci'yle, GÜ. İletişim Fakültesi Dekanlığı ve Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü yetkililerini kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

Not: Irak'ta Arapça, Türkçe, Süryanice, Kürtçe yayınlanan gazetelerin ilk sayfalarının görüntülerinden oluşan serginin açılışıyla, Irak Basın Tarihi adlı kitabın tanıtımı, Basın-Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü sergi salonunda 11.06.2009 tarihinde gerçekleştirildi.

YENİ BURDUR ŞİİRLERİ (4)

17- 2006 yılında Burdur, Hüsnü Bayer İlköğretim okulu öğrencilerinden olan Derya Özsoy'un "Uyuyan güzel uyandı" başlıklı şiiri 7 dörtlükten meydana geliyor. Bu şiirin bir dörtlüğü:

UYUYAN GÜZEL UYANDI
(Derya Özsoy-2006)

Folklorun kalbi Burdur,
Bizde her çeşit oyun var.
Serenler, Dirmil, Kezban yenge,
Türkülerin en güzeli bizde.

18- Burdur'da uzun süre çalışan, şimdi Isparta ilimiz merkezinde görev yapan Fatma Uçarlar'ın "Sende Burdur'u sevdim" başlıklı şiiri dört ayrı bölümden meydana geliyor. Bu şiirin bir bölümü şöyle:

SENDE BURDUR'U SEVDİM
(Fatma Uçarlar-2007)

Ben sende Burdur'u gördüm,
O yüzden sevdam sana değildi,
Başında, dağlarını gördüm Burdur'un,
İçinde mermer yatakları olan,
Hazine dolu dağlarını,
Bu yüzdendi başını göğsüme yaslamam,
Ben sende Burdur'u sevdim.

19- Burdur'un gelini olan

AŞIK ALİ ANBARCI'DAN

Halk ozanlarımız, şairlerimiz, yazarlarımız, kısacası sanat ve edebiyatımızın içinde yer alanlardan gelenler hiç azalmıyor maşallah..Bir ara yorulduğum, kırıldığım için “azalma olsun Allah’ım diye” dua etmiştim..Ama duamın kabul olmadığı yönünde ciddi belirtiler var.

AŞIK ALİ ANBARCI

Adana ilimiz merkezinden sesleniyor. Benimle ilgili yazdıkları, yayınladıkları var. Bunlardan birisi, bir yenisi şöyle:(Adana-13.10.2008)

ÜSTAT Dr. İSA KAYACAN

Gönüller dostu, kültür aşığı
Edebiyat yolu parlak ışığı
Sevginin yumağı, muhabbet beşiği
Üstadlar üstadı Dr. İsa Kayacan

Yarını düşünür, yönü ileri
Canı tende iken kesilmez ferî
Düşmana aslandır, sevenin yarı
Üstadlar üstadı Dr. İsa Kayacan

Kaynağı özünde, çağlar sellerle
İkrardır kelimî, tatlı dillerle
Barıştadır ilkesi, bütün ellerle
Üstadlar üstadı Dr. İsa Kayacan

Umudu yarına gelen yıllara
Ayrım gayrım yapmaz çağdaş kullara
Azim bayrağıyla çıkmış yollara
Üstadlar üstadı Dr. İsa Kayacan

Benliği hiç sevmez, gerçektir sözü
Soğan ekmek yese istemez kazı
Karacaoğlan soyu çok sever sazı
Üstadlar üstadı Dr. İsa Kayacan

Gelecek nesile miras kalemi
Dert edinmez, gam-gasevet elemi
Aşık alim onda sözün sağlamı
Üstadlar üstadı Dr. İsa Kayacan

Çukurovalı halk ozanı, Aşık Ali ANBARCI (Adana-13.10.2008)

Sonra efendim, Aşık Ali Anbarcı'nın "Ankara" adlı, başlıklı bir şiiri var elimizde. Dört dörtlükten meydana gelen bu şiirin, iki dörtlüğü:

-Yıllardır ayakta koca kalesi
Goncadır gülleri, güzel lalesi
Yüreklerde yanar aşk meş'alesi
Sevginin, saygının seli Ankara...

Aşık Ali söyler güzel ecdadım
Cihanda sulh ister her dem feryadım
Dadaloğlu, Karacaoğlan üstadım
Sazımın mızrabı, teli Ankara...

HİKAYELERİYLE TEKE YÖRESİNİN BAŞKENTİ BURDUR TÜRKÜLERİNDEN BİR DEMET ÇEŞİTLEME

Teke Yöresinin Başkenti; efelerin harman olduğu yer olarak bilinen Burdur'da en ağırından, en hızlısına zeybek türleri, oyun havaları ve oyunlar dikkat çeker. Burdur'da türkülerle oyunlar iç içedir. Her türkünün, her havanın bir oyunu vardır. Bunun en özgün örneği Teke yöresi türkülerini ve oyunlarıdır. Teke havasının çoğunluğu oyunlardır. Yörenin en tipik oyunu zeybektir.

Hikâyeleri bugün de dilden dile dolaşan ünlü türkülerin sayısı oldukça fazladır. Bunlardan, "Beyköylü Ali Bey" "Tefennili Ali Bey" ve "Kemerli Gaz Amat" Hamit Çine'nin 1989 yılında yayınladığı "Burdurdan Damlalar" adlı kitabıyla, İsa Kayacan'ın Ocak 1991'de genişletilmiş 2. baskısını yayınladığı "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabıyla yine İsa Kayacan'ın Ağustos 2005'de yayınladığı "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitaplarında uzunca bir yer tutmaktadırlar.

a) Halk müziği. Burdur halk müziğinde Ege Bölgesi özellikleri ağır basmaktadır. Teke havaları yörede geniş bir alan meydana getirmektedir.

b) Ünlü Türküler: Burdur'un köylerinde yakımlar, düğün havaları, eşkıya havaları, Afşar Beyleri, uygulamalı havalar (Varyantlar) ve teke havaları çalınır ve söylenir.

c) Yakımlar: Çoğu kez kimlikleri bilinmeyenlerce söylenir. Kaza, su baskını, öldürme, anasız-babasız kalma, zorla evlendirme, kız kaçırma, kızın sevdiğine kaçması, oğlanın sevdiğinin başkasına kaçması, sıra ve askere gitme gibi olaylar üstüne yapılan ezgilerdir. Arvallı köyünden "Hatça" Türküsü bu türün en güzel örneklerindendir:*Denizin dibinde Hatçam demirden evler,

Ak gerdanın altında da çiftedir benler,
O kınalı parmaklarda o beyaz eller,
Yolcuyum yolumda eyleme dilber.

Ovalara duman çökmüş görmedin mi?
A kız kendi saçını örmedin mi?
Alçaklara karlar yağmış, yükseklerle buz,
Gel sarılalım yatalım ince belli kız.

Dalga dalga dalga dalga dalgalanıyor,
Hatçayı görenler sevdalanıyor.

d) Düğün Havaları: Yörede çokça rastlanılan gelin okşama, gelin alma, gelin karşılama, kına havaları bu türdendir.

e) Eşkıya Havaları: Günümüzde ya da önceki yıllarda şakilik, zaptiye ve öldürme olaylarını konu alan havalardır. Milli Kurtuluş Savaşına katılmayan efelerce benimsenmiş, Bucak türküleri bunlara örnek olarak gösterilebilir;

Asarın alçakları,
Poçumun saçakları,
Gene nereye basmış,
Bucak'ın kaçakları?

Hükümetin kapıları burmalı
Kel Mahmut'u kurşun ile vurmali...

Bunun dışında Tefenni'nin "Şu Çavdırın hanları", Kemer'in "Kaz Ahmet, Gaz Amat" türküleri, eşkıya türkülerinin örneklerindendir.

f) Afşar Beyleri: Oğuz Türklerinin yirmi dört boyundan biri olan Afşarlarından gelen (Avşar) gurbet havalarımızın şahı, tarihsel bir yiğitliği, heybetliği aşkı ve güzelliği geçmiş asırların derinliklerinden tüm tazeliği ile günümüze kadar getiren, duygulandıran ve doyuran bir ezgidir.

Bunlar uzun hava türü olup, Afşar beyleri üstüne yakılmıştır. Acıpayam ve çevre köyleriyle tüm Burdur köylerinde söylenir. Afşar düzeniyle ve özel çırpma (tezene) mızrapla çalınıp söylenmektedir. Bu türe verilebilecek en iyi örneklerden:

Adını da sevdiğim Afşar Beyleri,
Sizede bir vezirlik yakışıp duru.
Topla dizgini tanı kendini,
Karşıda düşmanların, bakışıp duru.

Kar mı yağmış şu Afşar'ın düzüne,
Sızılar mı inmiş kıratımın dizine,
Selam söyleyin Afşar beyin kızına,
Kendi güler, beni cıglatıp duru.

g) Oyun Havaları: Teke oyunları ağır ve kıvrak zeybekler, kırık havlar, uygulamalı oyun havları ve teke oyunlarının tümüdür. Kırık ve Teke havalarını kadınlar güzel oynar. Oynadıkları Teke Zortlaması, tepsi tencere kapağı, leğen darı ve dümbelek gibi sazlarla çalınıyorsa buna “Dımıdan” denir.

ğ) Gurbet Havaları: Ölçüsüz ve özgür dizinde, ağıt duygusu uyandıran ezgilerdir. Genellikle Teke oyunları ve Teke zortlamalarından önce çalınır. Ali Bey, Güllük dağı, Sürmelim, Gurbet, Yol Havası, Haydülen, Ümmü, bu havalara örnek gösterilebilir. Burdur ve Teke yöresinin müzik folklorunda karakteristik bir yeri olan gurbet havaları, yöre halkının çeşitli sosyal olaylara karşı fazla duyarlılığını ortaya koymaktadır. Eğer olaylar, aşkı, yiğitliği, ayrılığı ve ölümü dile getiriyorsa, yakımlar, yaslar, zamanın akışı içinde dilden dile kulaktan kulağa türküleşir.

h) Tekelioğlu (Haydulen): Klasik gurbet havalarımızdan biri olup, Teke beylerinden birinin

yiğitliğini ve korkusuzluğunu anlatır. Tekelioğlunun düşmanlarından birisi, yörenin güzel kızlarından birini kaçıtır. Kızı aramaya Tekelioğlu'da katılır. Kızın ölüsü bulunur. Olaya çok üzülen Tekelioğlu, kır atına binerek kaçıranı yakalar ve öldürür. Beş bölümden meydana gelen gurbet havasının ilk bölümü şöyledir; Haydulen:

Alt yanımdeniz de üst yanımden balkan,
Kır atın boynunda yaldızlı kalkan,
Üstüme de gelmesin ölümden korkan.

Tekelioğlu deye ünüm (namım) var benim,
Alabıçak üstünde şanımden var benim,
Çekerim bıçağı zorumdun var benim.

ı) Güllük Dağı: Asırlar öncesinin millet birliğini, yurt bütünlüğünü ve sevgisini, geçmişin temiz duygularını dile getiren bu ezgi, gurbet havalarımızın klasik türkülerinden biridir. İki bölümden meydana gelmekte olup, birinci bölümünde şöyle denilmektedir:

Güllük dağındadır bizim yurdumuz,
Bir dağılır, bir toplanır ordumuz,
Bir orduya bedel gelir dördümüz,
Arkam Allah, kalem sensin Bey dağı
Seyre geldim Güllük dağı, Bey dağı.

İSA KAYACAN'IN BURDUR'U, BURDUR'UN İSA KAYACAN'I İÇİN (Burdur çıkışlı) YAZILANLARDAN:

CAN DİREKÇİ: Sayın Dr. İsa Kayacan Burdur'umuzun yetiştirmiş olduğu ender şahsiyetlerden biridir. Kendisiyle Burdur'da görev yapan Burdur Valisi olarak gurur duyuyoruz. Bu güne kadar Türk Edebiyatına Türk Kültür hayatına, Türk basınına yapmış olduğu katkıların yanı sıra, Burdur'un dışında geçirdiği zamanlarda bile Burdur'u asla hafızasından bir nebze olsun uzaklaştırmamış hep Burdur'u düşünmüş, Burdur'un iyiliği için güzelliği için, bu güne kadar 50 yıla ulaşan süredir kavga vermiştir. Biz İsa Kayacan'a sevgiyle, saygıyla ve bundan sonraki tüm yaşamı boyunca mutlulukla sağlıklı geçirmelerini ve Burdur'a olan katkılarının devamını diliyoruz.

Bütün Burdurlu hemşerilerimizden İsa Kayacan'a olan görevlerini de yerine getirmelerini rica ediyorum. Bizler İsa Kayacan'ı hatırladıkça onun için Burdur'a yapmış olduklarının karşılığını bir nebze olsun verdikçe daha nice İsa Kayacanların Burdur için çok daha fazlasını yapmasını sağlayacağız. 3 binin üzerinde

Anadolu basınında Anadolu gazetesinde 40 binin üzerinde makalesiyle sadece Burdur'un değil ama tüm Anadolu'nun Basın hayatına bu güne kadar verdiklerinin yanı sıra yazdıkları önemli edebi eserlerle şiirlerle de Türk kültürüne önemli katkılar sağlamıştır.

Bunun yanı sıra özellikle Azerbaycan Türkiye dostluk köprüsünün kurulmasında önemli görevler üstlenmiştir. İsa Kayacan aynı zamanda çok önemli bir kültür elçisidir. Kamu hayatına yıllarca önemli katkılar sağlamıştır emek vermiştir. Özellikle bugün hemen hemen üst düzeyde görev yapan kamu kurumlarımızdaki Basın ve Halkla ilişkiler Müdürlüklerinin oluşmasında önemli katkıları olmuştur. Yeni nesle bu anlamda önemli dersler vermiştir.

Kısacası İsa Kayacan 50 yıldır her alanda hem ülkemize hem Burdur'umuza çok güzel katkılar sağladı. Onu seviyoruz onunla gurur duyuyoruz. Ve bundan sonraki yaşamını sağlıklı mutluluklar diliyoruz. Nice 50 yıllar diliyoruz. (Burdur Valisi, 13.05.2006)

İBRAHİM ÖZÇİMEN: Vefa kaybolan bir duygu. Ama İsa Kayacan'da bu vefayı görüyoruz. Sanki bende İsa Kayacan ismini, daha Vali olmadan duymuş gibiyim. Şırnaklı bir çocuktan bir mektup almıştık. Kitap istemişti bizden. Sevgili İsa Kayacan. hemen o mektubu aldı “ve ben bunu çözerim” dedi.

Çözdü de. Böyle sorun çözenlerin olması büyük güç kaynağı. Kitaplar okundukça çiçekler sevildikçe yaşar. Ben Eceli'lerin, Tefennili'lerin bu büyük insanın hediye ettiği kitapları öksüz koymayacağı inancındayım (Burdur Valisi 01.11.2008)

SEBAHATTİN AKKAYA: Sayın Dr. İsa Kayacan Burdur'umuzun yetiştirdiği çok mümtaz simalardan, çok sevdiğimiz, çok saydığımız bir değerimizdir. Kendisi Anadolu basınına büyük hizmetler yapmış. Anadolu'nun her yerinde çıkan gazetelerle, dergilere yazılarını göndermiş. Özellikle Burdur'umuzu anlatmış. Bir edebiyatçımız, şairimiz, gazetecimiz. Böyle değerler çok az yetişiyor. Özellikle hiçbir şey beklemeden tamamen kendisini bu işe adanmış memleketine Burdur'a Azerbaycan'a Azerbaycan'ın tanıtılmasına tanıtımına büyük önem vermiş bir değerimiz. Biz bir Burdurlu olarak sayın İsa Kayacan'la kıvanç duyuyoruz. Onun gibi değere sahip olduğumuz için çok mutlu oluyoruz. Bizim Burdur İnsuyu kültür sanat ve spor etkinliklerine çok büyük katkısı oldu. Gerek 2004 yılında gerek 2005 yılında özellikle 2005 yılında yapmış olduğumuz etkinliklere kendileri 30'a aşkın edebiyatçıyı, şairi davet ettiler. İnsuyu'nda "İnsuyu şiir akşamları" diye bir programı yönettiler, şairler birer şiir okudular. Kendilerini Burdur da misafir ettik ve onlar memleketlerine döndükten sonra Anadolu basınında gazetelerde

Burdur'dan söz edildi. Dolayısıyla İsa Kayacan bir hemşehrimiz olarak bir değerimiz olarak bu yönüyle de Burdu'un özellikle İnsuyu'nun tanıtımına çok büyük katkıda bulundu bu yönüyle kendisine teşekkür ediyoruz.

Onun sanat yılının 50 yılı bu sene, daha biz ona nice yıllar diliyoruz. Daha çok eserler vermesini inşallah Guinness rekorlar kitabına geçmesini de buradan temenni ediyoruz. Kendisine uzun ömürler diliyorum. Başarılar diliyor saygılar sunuyorum.

OSMAN OKTAY: (Burdur Belediye Başkanı, 13.05.2006) İsa Kayacan adını duymayan var mı bilmiyorum? Bir soru edası da taşıyan bu kanaatim yalnız Burdurlular için değil, Edirne'den Kars'a, Karadeniz'den Akdeniz'e kadar yurdumuzun her köşesinde yaşayanlar için geçerlidir. Çünkü İsa Kayacan, Anadolu Basınının fahri yazarı olarak çoğu illerimizde, ilçelerinde çıkan mahalli gazetelerde, yüzlerce, binlerce, yazı yazdı halâ da yazıyor.

Akıp giden zaman ve bu yoğun çalışma içerisinde de 98. kitabına imza atıyor: "Burdur Hatırlamaları" 98 kitap dedim. Dile kolay, insan o kitapların satırlarını bir yerden bir yere kopya etse baş edemez. Yazan eller yorulur, daktilo tuşlarına basan parmaklar yıpranır. Ama, İsa Kayacan bir derviş adam işte.

"Burdur Hatırlamaları", tarihi, coğrafyası, siyasi ve sosyal yapısı folklor unsurlarıyla Burdur'u anlatıyor.

Burdur ve ilçeleri konusunda araştırma yapacak olanlar, ilk ve ortaokul öğrencileri için bir başvuru, bir kaynak kitap. Hemşehrimiz İsa Kayacan'ı tebrik ediyor, çalışmalarının devamını diliyorum. (Burdur Gazetesi 02.12.1989)

AHMET TUFAN ŞENTÜRK: Ne mutlu o Burdur'a ki bağrından İsa Kayacan'ı yetiştirmiş. Her köy, her kent il gibi Burdur'da çok değerli insanlar yetiştirmiş. Bir Ece Köylü İsa Kayacan'ın alinteri, göz nuru, kişisel çalışmalarıyla ürettiği, yarattığı ürünleri, eserleri de “Burdur Hatırlamaları” adını verdiği 234 sayfalık şahane inceleme ve araştırma eseri, tamamen kamu yararına yönelik ölmez bir kaynak, eser olarak soydan soya, boydan boya, elden ele, dilden dile devredip gidecektir.

Onun için “Ne Mutlu o Burdur'a ki, bağrından bir İsa Kayacan yetiştirmiştir” diyorum. Ece Köyünün ve Burdur'un İsa Kayacan'a ne verdiğini bilmiyorum. Öyle sanıyorum ki, İsa Kayacan Ece Köyünden ve Burdur'dan yokluk, yoksulluk, dert acı ve tasadan başka bir şey almamış, görmemiştir. O yörelerin o köylerin, o kentlerin sefası başkasına, cefası İsa Kayacan'a düşmüştür. Böyle söylediğim, böyle yazdığım için beni bağışlasınlar. İsa Kayacan bugünkü bulunduğu yere, ana, baba koltuğunda, bol para harcayarak atla, arabayla zevk-ü sefayla gelmemiştir.

Etiyle, tırnağıyla, didinerek, çırpınarak, gece gündüz demeden, durmadan çalışarak gelmiştir.

Onu az veya çok tanıyorum ve bunu biliyorum. Bunu bildiğim için de kendisine saygı duyuyorum. Fazileti “karşılık beklemeksizin verebilme” diye tanımlarlar. İşte İsa Kayacan budur. Ece Köyü için, Burdur için bıkmadan usanmadan hep çalışmış, hep üretmiştir. Kayacan'ın “Burdur Hatırlatmaları” kitabı, bu şahane eser, öyle çalakalem yazılıveren bir eser değil, aylarca, yıllarca araştırılıp, incelenip meydana getirilmiş bir eserdir. Kayacan 97 ayrı eserini oluştururken, kimsenin gölgesine sığınmamış, hiçbir koltuk değneğine dayanmamış, hiç kimseden yardım görmemiş, kendi beyninin ürünlerini ortaya koymuştur. İçtenlikle kutluyorum dost ve kardeş İsa Kayacan'ı. “Kadrini senki masallada bilip ey Bâki!.. Durup el bağlayanlar karşında yâran saf saf.” Dilerim ki, Burdurlular İsa Kayacan'ın kadrini kıymetini bilirler!. (Ortadoğu Gazetesi 12.11.1989 Yenigün Gazetesi Burdur, 20 ve 21.02.1990)

MUSTAFA CEYLAN: İsa Kayacan'ın Burdur sevdası, dağlardan yüce, denizlerden ve okyanuslardan engindir. O, Burdur'a aşiktir, tutkudur. O'nun Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyüktür (Şair, yazar – araştırmacı- Antalya)

Abdülkadir Güler: Burdurlu İsa Kayacan'ın “İşte Hayatım” kitabını okuduktan sonra anladım ve karar

verdim ki; Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olsaydım, Kızılay meydanına; Burdur Belediye Başkanı olsaydım, şehrin güzel bir yerine Dr. İsa Kayacan'ın heykelini mutlaka dikerdim. (Şair, yazar – araştırmacı- Söke)

M. ERCAN TARAŞLI: İsa Kayacan, kağıdı – kalemi sevdiği kadar, hatta ondan daha fazla memleketini seviyor. Burdur'u seviyor. Gazeteci, Yazar Kayacan, çalışmaları ile aldığı ödülleriyle Burdur'un adını her ortamda duyurarak, Burdur'a vefa borcunu ödedi. Şimdi sıra bizlerde. İsa Kayacan'a biz de borcumuzu ödeyelim. Nasıl mı? O'na ve yazdığı eserlere sahip çıkarak (Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı)

Yenigün Gazetesi: Hemşehrimiz, Gazeteci – yazar ve aynı zamanda gazetemiz yazı ailesinden olan İsa Kayacan'ın adı Burdur'da bir caddeye verildi. İsa Kayacan, Ankara'da Burdur'un ve Burdurluların sorunlarıyla yakından ilgilenmekte çözüme kavuşturmak için canla başla çalışmaktadır. Belediye Meclisinin İsa Kayacan'la ilgili kararı Burdur'da büyük bir memnunluk yarattı. (04.07.2000)

M. ERCAN TARAŞLI: İsa Kayacan'ı tam 27 yıldır tanırım. Gazetecilikte örnek insanlardan biridir. Mesleğe başladığım ilk yıllarda gazetemizde köşe yazıları yazardı. Ankara'da oturduğu halde bıkmadan,

usanmadan sürekli bize yazılar gönderirdi. Sonra baktım ki sadece Burdur Gazetesi'nde değil, Anadolu'da yüzlerce gazetede yazıları yayınlanıyor. İsa Ağabeyin enerjisine, özverisine, yazarlık ruhuna halâ gıpta ederim. O'na “Anadolu Basını'nın Fahri Hemşehrisi” sıfatı boşuna verilmedi. Basın- Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü'nde çalışırken tüm gazetecilerin, gazete sahiplerinin dertlerine çare olmaya çalışırdı. Sanki Anadolu Gazeteleri'nin tümünün Ankara Temsilcisi gibiydi.

Gazeteciliğin yanı sıra şair ve yazardır İsa Kayacan. Tam 108 kitaba imzasını koymuştur. Burdur Hatırlamaları 1-2, Basınımızın Anadolu Cephesi, Türk Basınında Unutamadıklarımız, isimli eserleri halâ belleğimizde.

MUSTAFA CEYLAN: Araştırmacı – Yazar, “Destanlaşan Köylü” diyor İsa Kayacan için.:Yıllar önce bir yazı yazmış, Hamit Çine, İsa Kayacan gibi sanat ve edebiyat alanlarında Burdur'un adını duyurmuş insanlarımıza sahip çıkalım, onların isimlerini yaşatalım demiştim. Bir vefa duygusu idi bizimki. Türk folklörünün ünlü siması Hamit Çine'den sonra gazetecilik ve yazarlıkta bir dolu ödülün sahibi İsa Kayacan'ın da adı bir caddeye verildi. Bir gönül dileğimizin gerçekleşmesinden mutluluk duyuyoruz. Belediye Meclisi'ni ve Belediye Başkanı A. Nejdet

İlgün'ü de bu vefalı yaklaşımlarından dolayı kutluyoruz. (Burdur Gazetesi, 06.07.2000)

A. NEJDET İLGÜN: Bir büyüğümüz, ağabeyimiz olarak İsa Kayacan'ı sürekli izliyorum. Eski adı Burdur'un sesi, yeni adı Burdur ve Yenigün Gazetelerinde resim – yazılarıyla, devamlı beraber olduğumuz, Burdur'umuzun yetiştirdiği ve Burdur'umuzun dışında bizleri temsil eden, kalem emekçisi ağabeyimiz İsa Kayacan'ın ismini, bu caddenin ismini verdik. Onu unutmadık, unutmayacağız da. (Belediye Başkanı, Burdur, 30.08.2000)

İSMAİL KARA: Ne zaman “Burdur” denilse, aklıma hep oranın yetiştirdiği mümtaz insan, İsa Kayacan gelmiştir. Burdur'da bir caddeye, Tefenni'de bir sokağa “İsa Kayacan” adının verilmesine o'nun kadar, sevinenlerden birisi de benim.

29 Ağustos günü Kayacan'ın davetiyle 30 Ağustos'ta yapılacak törene katılmak üzere şair ve yazar Ahmet Tufan Şentürk, ben, İsa Kayacan ve değerli eşi Sabahat hanımla yola çıktık.

Burdur'a vardığımızda Kayacan'ın yakın akrabalarından bazıları bizi otobüs terminalinde karşıladı. Yeğeni eski gazeteci ve bilgisayar operatörü Hüseyin Kayacan, ağabeyi Bekir Kayacan ve tüm

yakınlarından büyük bir ilgi gördük. Bizleri misafir ettiler, samimi ve çok sıcak insanlardı. 30 Ağustos günü Burdur'un Belediye Başkanı Ahmet Necdet İlgün'ü Kayacan'la birlikte ziyaret ettik. “Destanlaşan Köylü İsa Kayacan” adlı eserini yazan, manevi kardeşim Mustafa Ceylan da bizimleydi. Saat: 14:00'de yeni ve genç Vali Kadir Koçdemir sıcak bir ilgiyle bizleri makamına kabul etti.

Aynı günün akşamı saat 18:00 sularında yeni açılan iki caddeye “Uğur Mumcu” ve “Ahmet Taner Kışlalı” adları verildiğinden, tabelâları törenle bizzat Başkan A. Nejdett İlgün tarafından açıldı. Ardından yapılan bir konuşma ile Fevzi Çakmak Mahallesinde bulunan “Kooperatifler Caddesi”nin adına ait tabela ise “İsa Kayacan Caddesi” tabelasıyla değiştirildi. Bu sırada İsa Kayacan'da kısa bir konuşma ile mutluluğunu ve şükranlarını belirtti. Bütün dostları, yakınları İsa Kayacan'ı tek tek kutladılar.

Bu gün, ben de en az O'nun kadar mutluyum. Kayacan dostum, çok daha değerli davranışlara lâyıktır. O'nu yürekten kutluyor ve başarılarının devamını diliyorum. (Van Postası Gazetesi, 05.10.2000)

MUSTAFA CEYLAN: Burdur tarihinin en önemli yazarlarından birisine Burdurlular muhteşem bir kadirşinaslık göstererek, adına unutulmazlar arasına kaydettiler... Burdur Vali'sini ve Burdur Belediye

Başkanı'nı, Burdur Belediye Meclis üyelerini tebrik ediyorum...

Türk yazı dünyasında, edebiyat sahasında, Burdur ve çevresini gündemin birinci sırasında tutmasını bilen, gazeteci, şair, yazar halkla ilişkiler uzmanı, son yüzyılın en çok yazı yazan kalemi, yazı fabrikatörü Kayacan'ın adı, Burdur'da güzel bir caddeye isim olarak verildi. Bir iki veya en fazla üç katlı, bahçe içinde binalardan oluşan, eski "Kooperatifler Caddesi"nin adı büyük yazar, üstad Kayacan'ın adıyla şenlendi, dillendi... Bahçelerden sarkan ağaç dallarındaki güzelim yapraklar, dış kapıdan evin kapısına kadar uzanan yolların kenarındaki rengârenk çiçekler, pencerelerdeki ak – pamuk tüller, üstadımızın adıyla baharın müjdesini yakaladılar...

İsa Kayacan Caddesi'nin açılışı tam istediğim, beklediğim ve özlediğim şekilde cereyan etti. Kayacan, ailesiyle, akraba ve yakınlarıyla ve şair – yazar dostlarıyla açılışa hazırды. İnce, uzun, es çizen Kooperatifler Caddesi, tarihi bir an'ı yaşıyor ve adını değiştiriyordu. Tam köşe başındaki bahçe duvarına dikilmiş direğin üstüne yazılan yazı, lacivert bir örtü ile örtülmüştü. Uç kısmından kurdele ile bağlanmış direk boyunca, bir gelinlik gibi süslenmişti.

Veciz, kalıcı konuşmalar yapıldı. Kayacan üstadım gözleri dolu dolu olmuş, söyleyecekleri titreyen dudaklarında donup kalmış, yüreğinin gümbürtüsünü döküyordu. İlk okula yeni başlayan

çocuklar misali heyecanlıydı. Aynen eşi Sahabat'da o'nun gibi heyecan küpüne dönmüştü. Hele hele manevi babam, Türk şiirinin babası Ahmet Tufan Şentürk'ün çillenmiş yüzünde ısıltılar vals yapıyordu.

Özellikle Burdur'a ait yerel basın- yayın organları ve TV'ler oradaydı. Ben oradaydım. Es çizerek evlerin, bahçelerin arasında giden Kayacan Caddesi'nin tam ortasında, bahçelerden sarkan çiçeklerle gülüp oynuyordum. Çiçekler bana, ben çiçeklere, Kayacan müjdesini fısıldıyorduk...

"Herkes beni, Ankara'lar da sanır. / Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır..." diyen Kayacan'ın adı nihayet hak ettiği şekilde değerini buluyor, unutulmazlar arasına giriyordu.

Şükür Rabbim sana!... Teşekkürler Burdur'un Valisi, Belediye Başkanı, Belediye Meclisi... Teşekkürler güzel ülkemin, güzel Burdur'luları... Teşekkürler Burdur'umun yerel basını (Yenigün Gazetesi, Burdur, 12, 13, 14, 15, Aralık 2000),

Hüseyin Kayacan: Amcam İsa Kayacan, sayfa ve sütunlar arasında bir ömür harcasada, halen bıkmadan usanmadan devam etmektedir.

Siz onu sadece Burdur ve Yenigün gazetelerindeki köşesinden tanırırsınız. Halbuki İsa Kayacan, neredeyse Türkiye'nin tüm Anadolu gazetelerine günlük yazı göndermektedir. Iğdır'dan Keşan'a Muğla'dan Kilis'e Ankara'dan hergün sayfalar uçar gider. Bıkmadan usanmadan. Çok titiz bir

editördür kendisi. Yazınızda bir hata, yada Türkçeyi kötü kullanma varsa en kısa zamanda da altı kırmızı çizilmiş bir fotokopisini önünüzde bulursunuz.

İsa Kayacan benim için bir idoldur. Bana hayranlık uyandıran en belirgin özelliği ise çalışma kişiliğinin üst seviyelerde olmasıdır. Hergün makaleler arasında boğulmadan seçmeler yapıp bunların derlenmesi ve ilgili kişilere postalanması her babayiğidin harcı olmasa gerek!... Hepimizin içinden yazmak, çizmek gelir, ancak başlayınca da iki satırdan ileriye götüremez bir çoğumuz. Fakat İsa Kayacan'ın kitapları arasında yolculuk yaparsanız, işte o zaman kendisinde bulunan mega enerjiyi daha yakından görürsünüz. İsa Kayacan bir bilgisayar gibi çalışıyor sanki.

Burdur'dan yetişen bürokrat eksikliğine bakarsak, aynı zamanda Başkent ile Burdur arasında bir köprü olmuş İsa Kayacan.

Yazılarında her zaman Ece Köyü'nü, Tefenni'yi ve Burdur'u işleyerek, buraların tanıtımını yapan fahri bir turizm elçisidir İsa Kayacan. Basın şeref kartı sahibi olarak Anadolu Basınının her zaman yanında olarak, gazeteci ve çalışanlarının dert babasıdır İsa Kayacan. Araştırmaları ile bir tarihçi, şiirleri ile de ince ruhlu bir sanatçıdır İsa Kayacan. Kütüphanelere onbinlerce kitap bağışlayarak süper bir kitap kurdu'dur İsa Kayacan. Özellik ve güzelliklerin saymaya devam etsek, sayfalar sütunlar dolar taşar. Buradan Burdur ve Tefenni

Belediye Başkanlarımıza teşekkür etmek istiyorum. Zira hem Burdur'umuzda, hemde Tefenni'mizde birer "İsa Kayacan Caddesi" var. Gelecek nesile taşınan bir zaman nişantaşı olarak görüyor ve mutluluk duyuyoruz. Yeterli mi? Elbette hayır. Bu deha insandan daha fazla faydalanabiliriz. Yaz günleri düzenlediğimiz şenlik günlerinde bize şiirlerini tattırabilir. Bize (Basının güzide mensuplarına) deneyimlerini aktarabilir. Ankara'dan Burdur ve Burdurlu nasıl görünüyor? O bize bunları anlatabilir. Hem de çok fazlasını. Davet etmeye değer.

Engin düşünce ve ince işleyişi / Sanki sayfalar çiçek bahçesi / Hayat yolunda tek kanat çırpın

Benim amcam, İsa Kayacan. / (Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, Burdur, 30.04.2002)

Kürşat Tuncel: Geçtiğimiz hafta Burdur'un tanıtıldığı TRT -1 kanalında canlı olarak yayınlanan "Gün Ortası" programı dolayısıyla İstanbul'da hemşehrimiz, basın camiasının üstadı Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'la dolu dolu bir günü birlikte değerlendirme fırsatı buldum.

Yıllardan beri bıkmadan, usanmadan yerel gazetelere gönderdiği yazılarından tanıdığım; müthiş tecrübesi, mütevazı kişiliği, ince espri ve dokunduruşlarıyla gerçekten de bir duayen olan İsa Kayacan'la İstanbul'da doyasıya sohbet imkanı yakaladım.

Ankara'dan çektiği Burdur fotoğrafı ile Burdur'un dinamiklerini adeta Burdur'da yaşayanlardan daha iyi

gördüğüne tanık olduğum İsa Kayacan'ın, Burdur'un ekonomik, sosyal ve kültürel gelişimine ilişkin ilginç tespitleri beni derinden etkiledi. Hele hele hepimizin malumu olan "Burdur'da neden bir türlü birlik ve beraberlik ortamı sağlanamıyor?", sorusuna verdiği örnek gerçekten düşündürücü bir değerlendirme idi; "Burdur'un oyunlarında bile ferdiyetçilik var" görüşüyle bu sosyal yapının geçmişten günümüze kadar süzülerek geldiğine, dikkat çeken üstad; "bakın Avşar Zeybeği, Serenler hep kişisel seyre dayalı oyunlardır" diyerek Burdur'da niçin birlik ve bütünlük ortamı yakalanamıyor? sorusuna değişik bir bakış açısıyla yaklaşıyordu. Ankara'da da, Burdur'lular arasında güçlü bir iletişim ortamının da tesis edilemediğini, bunun sıkıntısını yıllardır çektiklerini, ilgisizlik yüzünden Ankara'da, Burdur'un sahipsiz bırakıldığına işaret eden Kayacan, "Sayfa ve Sütunlarda Kırkbeş Yıl" adlı son kitabından birçok Anadolu gazetesinde ilgiyle söz edilmişken, Burdur gazetelerinde tek satır bile bahsedilmeyişi (Gazetemiz Yenigün'de dahil) eleştirisi bu konuda ne kadar haklı olduğunu ortaya koyuyordu...

Fakat Üstad, buna rağmen ümidini kaybetmemişti. Yaklaşık iki ay önce çok sevdiği hayat arkadaşı, eşi Sabahat Hanım'ı kaybetmesine rağmen, Burdur için bir şeyler yapmaya, çalışmaya, üretmeye devam ediyordu. Çalışarak, derin üzüntüsünü atlatacağını, İstanbul'daki programa da bu heyecan ve

şevkle katıldığını söyledi. Keşke bizler de onun kadar çalışkan, onun kadar duyarlı olabilsek, diye düşündüm içimden!...

Yazımı İsa Kayacan'ın artık Burdur özdeyişine dönüşen dizeleriyle noktalamak istiyorum:

"Herkes beni Ankara'larda sanır, / Burdur'da bir dam çökse, içim parçalanır... (Yenigün Gazetesi, Burdur, 15.05.2002)

CENGİZ HÜRMERİÇ: Dr. İsa Kayacan'ın Ece Haber Ajansı, Burdur Haber Ajansı gibidir. Bu güne kadar kullandığı ve Türkiye'nin 4 bir yanına dağıttığı Burdur kaynaklı haber sayısı 1892'ye, yine Burdur çıkışlı konulardan hareketle yazıp yayınladığı makale sayısı 3445'e ulaşmıştır. Her üç makalesinden 2'si Burdur çıkışlı olan İsa Kayacan, Burdur'un tanıtımında başaktördür. O, her zaman ve her yerde, "Gözüm, kulağım Burdur'da; Herkes beni Ankaralarda sanır / Burdur da bir dam çökse içim parçalanır" sloganlarıyla hareket etmektedir. (2003- Ankara)

Taceddin Akbaş : Yıllardır Burdur'un Ankara'daki gözü, kulağı, sesi ve nefesi durumunda bulunan Ağabeyimiz- büyüğümüz ve üstadımız Prof. Dr. İsa Kayacan Beyefendi; şimdiye kadar Anadolu Basınının hem anası, hem de babası durumunda olurken; taş gibi yapısıyla, yani dim dik duruşuyla ve Burdur sevdasıyla da Burdur basınının hem kayası, hem canı - cananı, hem de gülü olmuştur!

İsa Kayacan'ı Burdur'da tanımayan ve O'nun Burdur Sevdasıyla yanıp tutuştuğunu bilmeyen kişi yok gibidir.

“Herkes beni Ankaralarda sanır / Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır...” şeklindeki şiir veya yazılarıyla cismaniyetinin Ankara'da olsa bile, ruhaniyetinin Burdur'da olduğuna vurgu yapan İsa Kayacan Beyefendi, Anadolu'nun en ücra köşesinde, hatta Orta Asya'da yayınlanan gazetelere bile Burdur'dan haber yaparak veya köşe yazısı yazarak Burdur'un “Fahri Türkiye Elçisi” gibi çalışmıştır! Yani her yazısı ve her konuşmasında sözü hep BURadaDUR'a getirmiş ve herkese, “burada durun, çünkü burada durulur! Çünkü burası her şeyiyle özel güzel ve durulacak / ikamet edilecek çok güzel bir mekan... ve kenttir!” demek istemiştir...

O nedenle ben de bu köşemden, kadirşinas bir insan, vefalı bir dost ve melankoli mesabesinde bir Burdur sevdalısı olan Sayın Kayacan'a teşekkür ediyor, hayırlı işlerinde kendilerine başarılar temenni ediyor; sağlıklı, hayırlı ve uzun ömürler diliyorum. (Yenigün Gazetesi, Burdur, 10.10.2006)

KAYA UYAR: Sayın İsa Kayacan; İlimiz Halk Kütüphanesine yapmış olduğunuz kitap ve dergi bağışıyla koleksiyonumuzun zenginleşmesine katkınızdan dolayı teşekkür ederim (Burdur Valisi, 47-06.06.2000)

Plaket: Sayın İsa Kayacan; Bilgi hazinenizin kaynağını teşkil eden özel kütüphanenizi bağışınızdan dolayı şükranlarımızı sunarız. (Türk Kütüphaneciler Derneği Burdur Şubesi 2000)

KADİR KOÇDEMİR: Sayın İsa Kayacan; Çeşitli gazetelerde yayınlanan köşe yazılarınızla, ilimizin tanıtımına ve Valiliğimizin çalışmalarına göstermiş olduğunuz yakın ilgi ve desteğe teşekkür ederim. Bu ilgi ve desteğe layık olmaya çalışacağım. (Burdur Valisi, 15.02.2001)

CAN DİREKÇİ: Sayın İsa Kayacan; Türk dünyasına yönelik araştırma ve yayınlarınızdan dolayı VEKTOR Uluslararası İlim Merkezi'nce “Türk dünyasına hizmet diploması” verildiğini öğrendim. Sizi tebrik eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim. (Burdur Valisi, Şubat 2004)

M. RASİH ÖZBEK: Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Burdur kültürünü ve her yönüyle Burdur'u yüceltmenin yanı sıra, kamuoyuna benimsetme ve tanıtmaya çaba ve gayretlerinize ve görev süremiz boyunca bize verdiğiniz özendirici desteğe ailece teşekkür ederiz. (M.R. Özbek ve Eşi – Vali- Burdur, 07.05.2008)

Teklif hazırlandı: Şehrimizin yetiştirdiği değerlerden, Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'ın adının,

Burdur ve Tefenni'deki halk kütüphaneleri ile bir ilköğretim okuluna verilmesi için hazırlanan teklife, 9 gazete, ajans ve kurum başkanı imza koydu. (Burdur Gazetesi, 22.03.2001)

1.Ülkemiz-Burdur kültür ve eğitimine yaptığı hizmetleri nedeniyle; İsa Kayacan adının Burdur Merkez ve Tefenni ilçesindeki İl ve ilçe kütüphaneleriyle, ilköğretim ve öteki eğitim kurumlarına verilmesi teklifi, İLESAM Başkanı Prof. Dr. Naci Kınacıoğlu ve 7 kuruluş Başkanının imzalarıyla, 12.03.2001 tarihinde, Milli Eğitim ve Kültür Bakanlıklarıyla Burdur Valiliğine, 13.03.2001 tarihinde de Burdur Milli Eğitim ve Kültür Müdürlükleriyle, Tefenni Kaymakamlığına gönderildi.

2. Teklifler, Burdur Valiliğine değişik kuruluş Başkanlarının toplu imzalarıyla; 01.03.2005- 379 imzalı (Mv.var) ekle 19.04.2005'den sonra 08.02.2006 tarihinden de tekrarlandı.

3. Adanalı Halk Ozanı, Araştırmacı-Yazar Mansur Ekmekçi 26.12.2006 tarihinde Burdur (Merkez) ve Tefenni Belediye Başkanlıklarına; "İsa Kayacan, Burdurluların geleceği ve gelecek nesillerinde geleceğidir" diyerek "İsa Kayacan'ın heykelinin dikilmesi" teklifinde bulundu.

4. Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyük olan İsa Kayacan'ın heykelinin Burdur'un simgesi olacağı düşüncesinden hareketle, "Eli kalemli İsa Kayacan

heykeli"nin dikilmesine ilişkin 129 imzalı teklif, üç ayrı kuruluş başkanının imzasıyla, 12.12.2007 tarihinde, Burdur merkez ve Tefenni Belediye Başkanlıklarına gönderildi.

Sebahattin Akkaya: İsa Kayacan, her şeyden önemlisi, Burdurluyu, Burdur'u Türkiye'ye tanıtmış, hemen her yazısında Burdur'dan bahsetmiş, bizim övüncümüz, değerimiz, güvencemiz. Kendisini her zaman takdir ediyor, seviyoruz. O'nun kıymeti ölmeden biliniyor. O'nun bir yazısı bir gazetede çıkmaz, tüm gazetelerde Burdur'u görmeniz mümkündür. Bu o'nun gücünü, enerjisini ortaya koyuyor. (Burdur Belediye Başkanı, 01.11.2008, Ece Köyü)

EYÜP FIRAT: Yaptığı hizmetlerden dolayı sayın İsa Kayacan'a, her platformda Tefenni'den ve Tefenniliden bahsetmesinden dolayı, bir ayağının ve gönlünün burada olmasından dolayı ilçe Kaymakamı olarak teşekkür ediyorum (Tefenni Kaymakamı, 01.11..2008 Ece Köyü)

M. ERCAN TARAŞLI: İsa Kayacan ağabeyimiz Burdur'u Türkiye'de en iyi tanıtan, en iyi reklamını yapan, kendini yazmaya adanmış, çok değerli bir büyüğümüzdür. İsa Kayacan adını, Edirne'de, Keşan'da Rize'de Adıyaman'da, Van'da Türkiye'nin her yerinedeki gazetelerde bulunan köşelerinde rastlayabilirsiniz. Her yazısında mutlaka bir Burdur

vardır. Burdur sevdasını, sevgisini gönlünde yaşatan İsa Kayacan'ın Anadolu Basının da da ayrı bir yeri vardır. (Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı, 01.11.2008- Ece Köyü)

ÜNAL ŞÖHRET DİRLİK: İsa Kayacan, sadece Burdur'un değil, Türkiye'nin hemşehrisidir. O'nunla kırk yıldır tanışıyorum, çalışıyorum. Yazdıkları, yayınladıklarının büyük bölümü Burdur'la Burdurluyla ilgilidir. (01.11.2008, Ece Köyü)
Sebahat Gümüüş: İsa Kayacan, Türk edebiyatının güneşidir. O, daktilosunu, kalemini arkadaş edinen Burdur ve Türkiye için kullanan, büyük bir kişiliktir. Yazısının yayınlanmadığı gazete kalmamıştır. (01.11.2008- Ece Köyü)

OSMAN TEKERCİ: İsa Kayacan, Burdur'un Ankara'daki temsilcisidir. O, Burdur'un neresinde ne denli bir güzellik varsa, onları başka illere de aktarmaktadır. İsa Kayacan, Burdur'un Türkiye elçisidir. (01.11.2008- Ece Köyü)

KERİMOVA-PERVANE NAMIKGIZI: Ben İsa Kayacan'ın "İşte Hayatım" adlı kitabını okudum. O'nun çok çok namlı bir hayat yolu olduğunu öğrendim. Böyle de demek olur – ben İsa Kayacan'ın doğum yeri, Türkiye'nin en güzel mekanı Burdur'u

bağrıma bastım. Eğilip toprağından öptüm.
(Azerbaycan-Bakü, 1992 doğumlu öğrenci)

MESUT MADAN: Tefenni'nin Ece Köyü'nden çıkıp, yazdığı yazılarıyla Burdur'u tüm Türkiye'ye tanıttı İsa Kayacan. O, bir duayen. O, bir usta. O Anadolu Basınının yıldızı. Bitmek, tükenmek bilmez bir hazine o. Yazılarıyla, şiirleriyle bütün Anadolu Basınının can suyu. O İsa Kayacan, ki, bir yazı fabrikatörü.
-“Herkes beni Ankara’larda sanır/Burdur’da bir dam çökse içim parçalanır” diyen bir Burdur sevdalısı o. Ama Burdur O’nun kıymetini biliyor mu? İşte bu tartışılır!. (Yenigün Gazetesi, Burdur, 19.11.2008)

ÜÇ KALEMDEN, ÜÇ AYRI ŞİİR

Bana yazılan şiirlerin kitap halinde yayınlanması çalışmalarımızın sonuna doğru gelindi

Aşağıda bana yazılan üç şiir var efendim. Bunlar sırayla;

ANADOLU’NUN SESİ
(Sevgi Eser-Ankara, 2009)

*Prof.Dr. İsa Kayacan hocama ithaftır.
Anadolu’nun sesi, devrilmez koca bir çınarı,
Gücünü katan, teşvik eden, sevgi, selam ocağı.
Araştırma, yazılar elli iki yıllık süvari,
Sayısız kitabın kurdu, vaktinin gönül mekânı.

Bir uyanıştır, bir sedadır, titreyiştir gönülde,
Ruhu asla ölmeyen, eşine duyduğu sevgide,
Bütün bir olgu, meşgale durağı, kutsal bir seyir,
Yılların ayak sesini seriyor gözler önünde.

İSA KAYACAN-Akrostiş
(Melahat Ecevit, Isparta, 2007)
İnsanlar içinde, nadir olansın,
Seni yazmak, onur olur üstadım,
Aşına yanında, koca deryasın.

Kibir nedir, gurur nedir bilmezsın,

Ağzından çıkanlar, sözün incisi.
Yâren hanesine yazar, silmezsın,
Ak kağıda düşer gönül sancısı.
Canâna can telef eden tek cansın,
Acıda, sevinçte, hep arayansın,
Ne yazılrsa azdır, bir Kaya-can’sın.

İSA KAYACAN
(Birdal Can Tüfekçi, Dalaman, 2007)
İlim çeşmesinin suyu ondadır,
Gürül gürül akar İsa Kayacan.
Dünya’nın en güzel huyu ondadır,
Örnektir bizlere, İsa Kayacan.

Bunca yıl çalışmış örnek bir lider,
Bir deryadır bilgin, ummana gider,
Burdur seninle hep, iftihar eder,
Bulunmaz bir eşin, İsa Kayacan.

Dostluk yolunda ki, sen meşalesin.
Sevgide rehbersin, ayda halesin,
Şiir ormanında, bir şelalesin,.
Çağlayıp akarsın, İsa Kayacan.

Her zaman her yerde, hep bizimlesin,.
Kocaman yüreğinle, koşar gelirsın,
Yurdun her yerinde basında sensin,
Saygılar sunarım, İsa Kayacan.

URDURLU GAZİ, AĞIR TOPÇU KADEMLİOĞLU İSMAİL BAŞÇAVUŞ

(Yarası sarıldktan sonra, sedye üzerinde ateşe devam eden, “Vatana parayla hizmet edilmez” diyerek, ikramiye ve şeref aylığını almayan, Çanakkale ve İstiklâl Savaşı kahramanlarımızdan;)

Burdur’un Yenice Mahallesinden Kademlioğullarından Hasan oğlu 1303 doğumlu ağır Topçu Başçavuşu İsmail Doğaner, Çanakkale ve İstiklal Savaşlarında yararlılıklar, kahramanlıklar göstererek “gazilik” mertebesine yükseldi. Dört madalya aldı, adına destanlar yazıldı.

Duygularını zaman zaman şiirle anlatan İsmail Doğaner 90 yaşında 04.04.1972 tarihinde Burdur’da vefat etti. 05.04.1972 tarihinde askeri törenle, Burdur mezarlığındaki 248 parseldeki aile mezarlığında toprağa verildi.

Bazı makale ve destanlarda “Kademlioğlu İsmail Başçavuş” olarak kaydedilmekte olup “Kademlioğlu” doğrusudur. Esas adı ve soyadı ise: İsmail Doğaner’dir.

Seddülbahir mıntıkasına topları yerleştirenlerden biri olan, yarası sarıldktan sonra sedye üzerinde ateşe devam eden, düşman gemilerinin üzerine top yağmuru yağdıran, Çanakkale Savaşlarının bilinmeyen yönlerine ışık tutan kahramanlarımızdan biridir Kademlioğlu İsmail Başçavuş.

Bu satırların yazarı İsa Kayacan’ın Ocak 1991’de genişletilmiş 2 nci baskısını yayınladığı “Burdur Hatırlamaları” adlı kitabın 173-188 nci sayfalarında yeralan Kademlioğlu İsmail Başçavuş’un, tespit edebildiğimiz aşağıdaki görüşleri, önemlilik ve ilginçlikle karşımıza çıkmaktadır:

- Çanakkale Boğazı’ndan geçip, Haydarpaşa’da şekerli kahvelerini içeceğini hükümetine rapor edenler, denizin dibinde tuzlu kahvelerini içmişlerdir.

- Türk vatanına göz dikenlerin gözleri kılıcımızın ucu ile oyulmuştur.

- Nâra Burnu’na askeriye tarafından bir sefer noktası tertip edilseydi Dumlupınar Denizaltı Gemimizden 70-80 arkadaşımızı kaybetmezdik. Bunlar masum katarında şehitlerdir.

- Çanakkale’de aldığım yarada kalan bir mermi parçası, İstiklal Harbinde Köşk Cephesinde geceleri düşman üzerine keşif kolu giderken iltihap edip, geriye sevkedildim. 36 senesinde mermi parçası hak tarafından dışarı atıldı.

- Alman Batarya Kumandanına “ateş altında kaldık, siz ateş edin” diye haber verdik ise de ateş açmadılar. Ateş açmadıklarını Alman Grup Kumandanına şikayet ettim.

- Yaşım yetmiş, vücudumda er kuvveti mevcuttur. Elan askerliğe devam etmekteyim. Ordumuz harbe lüzum gösterdiğinde, yüz yaşıma girsem harbe iştirak ederim. ORDUMUZA AŞK OLA: Kademlioğlu İsmail Doğaner’in yakınlarından elde edebildiğimiz ve başlığını koyduğumuz “Ordumuza Aşk Ola” adlı “Burdur’un Yenice Mahallesinde, No: 29’da” kaydı bulunan şiiri aşağıda sunuyoruz:

ORDUMUZA AŞK OLA...

Subh-u mesahlarda top başında olanlar

Hatt-ı âlisinden düşmanları bulanlar

Ve (Ulül emri minküm) ayetini tutanlar

Medet Allah, Türk ordumuza aşk ola.

Hakkın divanında olur mu hatır

Nice marifetler kalblerde yatır

Var ise eksiği Hüdam sen yetir

Medet Allah, Türk ordumuza aşk ola.

Bin dokuz yüz ellialtıyı görenler

Hak ile bâtlı tefrik edenler

Doğan erin hakikatini bilenler

Medet Allah, Türk ordumuza aşk ola.

AZILARIMIN YER ALDIĞI GAZETE VE DERGİLERDEN YILLAR İTİBARIYLA ÖRNEKLEME SIRALAMASI

Her şeyin bir başlangıcı, devamı ve sonucu var. İsa Kayacan'ında, basın-yayın hayatında yer almaya başlayışı, gazete ve dergilerde imzasının görünmeye başlaması Nisan 1956'ya rastlıyor. Daha doğrusu gazete sütunlarında ilk şiirinin görüldüğü tarih, İsa Kayacan'ın yayın başlangıcıdır Nisan 1956. Sonra yıllar hızla geçerken, İsa Kayacan'ın imzasının görüldüğü yayın organı sayısında artışlar gözleniyor. Bunlardan bazılarının sıralanışı üzerine bir göz atalım:

1956 – Tefenni, Yeşil Eşeler Gazetesi,
1957 – Demokrat Burdur ve Tefenni Yeşil Eşeler Gazeteleri,
1958 – Burdur'un Sesi ve Demokrat Burdur Gazeteleri,
1959 – Burdur Lisesinin “Sesimiz” Gazetesi,
1960 – Burdur Yeni Turan ve Andımız Gazeteleri,
1961 – Bucak Işık, Burdur Son Çağ, Elbistan'ın Sesi Gazeteleri
1962 – Serhad Artvin ve Bartın Gazeteleri,

1963 – Serhad Artvin ve Elbistan'ın Sesi Gazeteleri,
1964 – Burdur Yeni Turan, Bartın, Bilecik, Serhad Artvin Gazeteleri,
1965 – Zümrüt Rize ve Serhad Artvin Gazeteleri,
1966 – Bolu Sesimiz Gazetesi, Ankara Ece, Eskişehir Emre, Ferhat Dergileri,
1967 – Bolu Sesimiz, Adapazarı Akşam Haberleri Gazeteleri, Ankara Çele, Akın, Ulusca Uyanış, Şanlıurfa Nabi ve Balıklıgöl Yozgat Bozok Dergileri,
1968 – Adapazarı Anadolu, Ankara Yeni Tanin, Seziş Şiir Gazeteleri, Akın, Bakış, Bahçe, İstanbul Sanat Dünyası, Eskişehir Emre Dergileri,
1969 – Ankara Yenigün, Adana Hürses, Düzce Ferman, Uşşak Postası, Aydın Ses, Yeni Kastamonu Gazeteleri, Eskişehir Çağdaş, Emre, İstanbul Evelek, Özlem Dergileri,
1970 – Ankara Tasvir, Yeni Tanin, Babaeski Postası, Çorum Ekspres, Zonguldak Şafak, Hür Bartın, Tokat Topçam, Turhal, Yeni Tokat, Bartın Devrim, Karabük Doğuş, Manisa Işık, Düzce Ferman, Gaziantep Güney Postası, Zonguldak Haber, Menemen Haber, Van Sesi, Bursa Yenişehir, Kdz. Ereğli Memleket, Şirin Ereğli, Gazeteleri, Ankara Çocuk-Yuva, Adımlar, Eskişehir Emre, İstanbul Sanat Dünyası Dergileri,
1971 – Bursa Yenişehir, Elazığ, Düzce Ferman Gazeteleri, Adana Hürses Dergisi.
1972 – Son Havadis, Başkent, Hür Anadolu ve Yeni Tanin Gazeteleri,

1973 – Ankara Tasvir, Hür Anadolu, Adapazarı Son Haber, Bandırma Ufuk, Kayseri Emel, Sivas Kızılırmak Gazeteleri,
1974 – Ankara Tasvir, Düzce Ferman Gazeteleri,
1975 – Ankara Tasvir, Diyanet, Keşan Önder, Erzurum Milletın Sesi, Gazeteleri, Ankara Ajans-Türk, Kemalist Ülkü, Hız, Mersin Lider Dergileri,
1976 – Tercüman, Son Havadis, Tasvir, Gündem, Kayseri Hâkimiyet, Trabzon Türksesi, Van Serhat, Samsun Medeniyet Gazeteleri, Ankara Ajans-Türk, Kemalist Ülkü, İstanbul Türk Basın Birliği Dergileri.
1977 – Ankara Zafer, Adalet, Tasvir, Gündem, İzmit Hürsöz Gazeteleri,
1978 – Ankara Adalet, Zafer, Gündem, Tasvir, İstanbul Hergün, Isparta Demokrat, İzmir Hüryol, Kozan Postası, Van iki Nisan, Bucak Oğuzhan, Muğla Hamle, Bolu Sesimiz Gazeteleri, İstanbul Pos-Tel Dergisi.
1979 – Ankara Adalet, İstanbul Ortadoğu, Erzurum Doğu Ekspres, Muş Şark Telgraf, Bursa'nın Sesi, Mersin Savaş, Siirt, Trabzon Hizmet, Isparta Demokrat, Devrek Postası, Demokrat Gümüşhane, Niğde'nin Sesi, Ankara Kazan, Bitlis Birlik, İzmit Hürsöz, Antalya Şelale, Yeni Alanya, Yeni Erbaa, Yeni Şarkışla Gazeteleri, Ankara Hız Dergisi.
1980 – Ankara Zafer, Bugün, Adalet, Kastamonu, Karamürsel Ekspres, Erzurum Doğu Ekspes, Elazığ Nurhak, Bitlis Birlik, Acıpayam Postası, İzmit Hürsöz, Bolu Sesimiz, Amasya Sabah, Isparta Demokrat,

Demokrat Gümüşhane, Eskişehir Milli İrade, Muğla Hamle, Gazeteleri, İstanbul Bizim Güneş, Yozgat Bozok Dergileri,
1981 – Ankara Zafer, Tasvir, 24 Saat, İpsala Mücadele, Keşan Önder, Gazeteleri, Ankara Kooperatifçilik, Yeşil Türkiye, İstanbul Bakış Dergileri,
1982 – Ankara Adalet, Tasvir, Adapazarı Anadolu, Keşan Önder, Muğla Hamle, Yozgat, Tokat Tozanlı, Erzurum Doğu Ekspres, Van iki Nisan, Giresun İleri, Lüleburgaz Hürfikir, İzmit Hürsöz Kdz. Ereğli'nin Sesi, Tekirdağ Yeni inan, Erzincan Birlik, İstanbul Olay Haber, Denizli Ticaret ve Ekonomi, Nazilli Batı, Devrek Postası Gazeteleri, İstanbul Türkiye, Bakış, Köy Tarım ve Orman, Ankara Gülpınar Dergileri.
1983 – Ankara Adalet 24 Saat, Kars Postası, Ankara Mesaj, Zile Postası, Eskişehir İstiklal, İzmit Hürsöz Gazeteleri,
1984 – Ankara Adalet, 24 Saat, Aydın Yeni Kıroba, Samsun Türkkani, Devrek Postası Gazeteleri,
1985 – Tercüman, Adalet, Burdur, Ankara Ticaret, Bitlis Birlik, Ankara 24 Saat, Keşan Önder, Serhad Artvin, Bingöl, Antalya Ekspres, Konya Anadolu Bugün Gazeteleri,
1986 – Son Havadis, Adalet, 24 Saat, Hüryurt, Haber, İzmir Ocak, Sivas Anadolu, Konya Yeni Meram, Burdur Yenigün, Eskişehir Milli İrade, Nazilli Anadolu, Antalya Ekspres Anadolunun Sesi, Türk

Haber Ankara, Burdur, İstanbul Olay Haber Gazeteleri,
Tokat Birikim Dergisi,
1987 – Tercüman, Son Havadis, Ankara Ticaret,
Hüryurt, Türk-koop, Tefenni'nin Sesi, Konya Yeni
Meram, Balıkesir Yeni Haber, Elazığ Fırat, Yeni
Karabük, Yalova Haberci, İzmit Hürsöz, Bucak
Oğuzhan, Erzurum Milletin Sesi, Burdur, Mardin
Öncü, Kayseri Ülker, Yeşil Iğdır Gazeteleri.
1988 – Ankara Ticaret, Burdur, Yeşil Iğdır, Alaşehir
Toptepe, Malatya Gayret Gazeteleri.
1989 – Ankara Meydan, Burdur, Alaşehir Toptepe,
Yozgat Gazeteleri, Ankara Burdur'a Hasret, Eskişehir
Çağdaş Dergileri.
1990 – İstanbul Ortadoğu, Konya Yeni Meram,
Yozgat, Muğla Hamle, Burdur, Keşan Önder, İzmit
Hürsöz Gazeteleri,
1991 – Ankara Ticaret, Keşan Önder, Konya Yeni
Meram, Yozgat Gazeteleri, Edirne Damla, Ankara
Standard Dergileri,
1992 – Ankara Türkiye Bayram, İzmir Dobra, Van İki
Nisan, Burdur Gazeteleri. Ankara Standard Dergisi.
1993 – Antalya, Silifke, Yeni Adana, Yozgat, Tatvan
Sesi, Polatlı Postası, Batman Çağdaş, Denizli Ticaret
ve Ekonomi, Elazığ Uluova, Van Serhat Gazeteleri,
Ankara Standard Dergisi,
1994 – Konya Yeni Meram, Burdur Gazeteleri. Ankara
Gülpınar ve Standard Dergileri,

1995 – Burdur, Van Postası Gazeteleri, Ankara
Gülpınar, Standard Dergileri,
1996- Burdur, Burdur Yenigün, Türkiye, Yeni Meram
Gazeteleri, Ankara Karınca ve Standard Dergileri,
MPM Bülteni.
1997 – Burdur, Van Postası, Burdur Yenigün
Gazeteleri, Ankara Gülpınar Dergisi.
1998 – Ankara Hergün, İzmit Hürsöz, Nazilli Şafak,
Van Postası, Burdur, Burdur Yenigün Gazetesi.
1999- Gaziantep Olay, Keşan Önder, Zümrüt Rize, Van
Postası, Fethiye, İzmit Hürsöz Gazeteleri,
2000 – Ankara Vakit, Zümrüt Rize, Gaziantep Olay,
Tekirdağ Yeni İnan, Muğla Hamle, Keşan Önder,
Fethiye, Bandırma Gerçek, Van Postası, Silifke, Konya
Yeni Meram, Yeni Söke, Yeşil Iğdır Gazeteleri,
Ankara Gülpınar Dergisi,
2001 – Ankara MPM Anahtar, Burdur, Zümrüt Rize,
Bandırma Gerçek, Konya Yeni Meram Gazeteleri,
İstanbul Gülşen ve Size Dergileri,
2002 – Konya Yeni Meram, Burdur, Devrek Postası,
Van Postası, Ankara 24 Saat, Olay, Keşan Önder
Gazeteleri, Ankara Gülpınar, Çağrı, İstanbul Size
Dergileri,
2003 – Ankara Anayurt, Olay, Devrek Postası, Konya
Yeni Meram, Vangölü Ekspres, Sorgun Postası,
Zümrüt Rize Gazeteleri, Ankara Av Doğa, Bulgaristan
Tuna Boyu Dergileri.

2004 – Ankara Anayurt, Belde, Olay, Tasvir, Sonsöz, 24 Saat, Tekirdağ Yeni İnan, Burdur Fethiye, Vangölü Ekspres, Van Postası, Burdur Yenigün, Gaziantep'te Zafer, Denizli Meydan, Keşan Önder, Saygın Malkara Gazeteleri, Ankara Çağrı, Gülpınar, İstanbul Size, Antalya Güllük Dergileri,

2005 – Ankara Anayurt, Belde, Olay, Tasvir, 24 Saat, Sonsöz, Mersin Tercüman, Burdur, Burdur Yenigün, Serhad Artvin, Devrek Postası, Kilis Kent, Bucak Ses-15, Oğuzeli, Van Postası, Tekirdağ Yeni inan, Gaziantep'te Zafer Gazeteleri, Ankara Çağrı, Gülpınar, Salihli Sevgi Yolu, Kosova Bay, Azerbaycan Bayatı Dergileri.

2006 – Ankara Belde, Anayurt, Tasvir, Olay, Sonsöz, 24 Saat, Zümrüt Rize, Lüleburgaz Hürfikir, Aydın Şafak, Burdur, Burdur Yenigün, Saygın Malkara, Isparta İlke, Sorgun Postası, Serhad Artvin, Gazeteleri, Ankara Gülpınar, Folklor-Edebiyat, Tokat Kümbet, Mersin Maki Dergileri,

2007 – Ankara Anayurt, Belde, Tasvir, Olay, Gündem, Sonsöz, 24 Saat, Burdur, Burdurlu'nun Sesi, Burdur Yenigün, Tefenni'nin Sesi, Kilis Kent, Gaziantep'te Zafer, Keşan Önder, Yeni Söke, Zümrüt Rize Gazeteleri, Bulgaristan Tuna Boyu, Ankara Sürmelim Dergileri,

2008 – Ankara Anayurt, Belde, Tasvir, Olay, Sonsöz, Gündem, 24 Saat, Burdur, Burdur Yenigün, Bucak Ses-15, Gölhisar Pınar, Tefenni'nin Sesi, Gümüşhane

Kuşakkaya, Burdurlu'nun Sesi, Babaeski Söz, Bayburt Çoruh'un Doğduğu Yer, Fethiye, İstanbul Özden, Yeni Söke Gazeteleri, Niğde Akpınar, Söke Sarızeybek, Pamukkale Güneşi, İstanbul Yeni Size Dergileri.

2009 – Ankara Anayurt, Belde, Yarın, Olay, Sonsöz, Gündem, 24 Saat, Eğitim Dünyası, Burdur, Burdur Yenigün, Burdurlu'nun Sesi, Tefenni'nin Sesi, Bucak Ses-15, Oğuzeli, Gölhisar Pınar, Zümrüt Rize, Söke Ekspres, Yeni Söke, Sorgun Postası, Van Postası, Fethiye Gazeteleri, Dikili Ekin, Ankara Çağrı Dergileri.
Not: İsa Kayacan'ın yıllar itibariyle yazılarının yer aldığı gazete ve dergiler sıralaması bir örnekleme olarak hazırlanmıştır.

SEN BENİM

İlkbaharda, tomurcuklanan dalımsın,
Yaz mevsiminde, güneşim, sığağımsın,
Sonbaharda, sararmayan, yaprağımsın,
Kış mevsiminde, sarıp ısıtanımsın,
Dizlerinde, uyuyup kalsam yıllarca,
Uyanmazsam; mezarımda toprağımsın.
(Çandarlı-Dikili-İzmir, 15.07.2007)

YOU ARE MY...

Budding branch in spring.
In summer, my, sun, warmness,
Unreturned yellow leaf in fall
In winter you make me heat
By Surroundings,
I wish I slept on your knees by years,
If I don't sleep, you'll be soul in my grave...

Poem: İsa KAYACAN

Original Name: "Sen Benim"

Translated From Turkish by: Nilüfer DURSUN

KALBİME TALİMAT VERECEĞİM

Sen, bana el değil, sıcak el'sin,
Sen, bana, hem ağız, hem de dilsin,
Sen, daim gülen ve güldürensın,
Kalbime talimat vereceğim;
Önünde hep, saygıyla eğilsin...

Sen, hem ışığım, hem güneşimsin,
Sen dualarımda, dileğimsin,
Sen, güzelim, canım, meleğimsin,
Kalbime Talimat vereceğim,
Önünde hep, saygıyla eğilsin...
(Ankara: Temmuz - Ağustos 2007)

I'LL INSTRUCT

You're not a stranger to me, a warm hand,
Not only mouth but also tongue to me,
You're smiling and and funny,
I'll instruct my heart; as to how it is to bend
With respect always in front of you.

You're both my light and sun,
In my prayings my desire,
You're my darling, life angel,
I'll instruct my heart; to how it is to bend
With respect always in front of you.

Poem: İsa KAYACAN

Original Name: "Kalbime Talimat Vereceğim"

Translated From Turkish by: Nilüfer DURSUN

ARTIK

Istampa dudakların
Mühür gözlerin
Ağzımı
Açamıyorum artık.

Sere serpe yatışların
Demir parmaklık bakışların
Uzaklara
Kaçamıyorum artık.

Alıp verdiğim nefessin
Kışın yatağında ateşsin
Sensiz yatamıyorum artık.

Anladım her yerde benimlesin
Söküp, atamıyorum artık.

ANY MORE

Your lips look like stamp
Your eyes remind me seal
To upon my mount
I'm not able, any more.

Your yingo downs freely
Iron railed glances
To the four
I'm not able to escape, any more.

You are my breath I take
Fire in my bed in winter
I'm not able to sleep, any more
I understood you're with me every where
I'm not able to pull up you, any more.
Poem: İsa KAYACAN
Original Name: "Artık"

YAZAR MISIN?

Yıllarca Ankara’da üst düzey bürokrat olarak çalışan, emekliliğinden sona İzmir’e gidip yerleşen Milli duyguların harman olduğu kalemlerimizden T. Turan Atasever, 12 bölümünden oluşacak “Sesim” adlı şiir kitabının yayın hazırlığı içinde. Heyecan içinde görünüyor. Bu kitabının önsözünün yazılması için ortaya koyduğu duygularını şiirleştirmiş. Bu şiir şöyle (Ocak 2009),

YAZAR MISIN?

Aziz İsa Kayacan,
Sesimi duyar mısın?,
Bende sonsuz heyecan,
Önsözü yazar mısın?.

Sesimde, hayat çile,
Sizinle gelsin dile,
Güzel görüşün ile,
Önsözü yazar mısın?.

Millet içindir ağrım,
İyileredir çağrım,
Bağrım yanıyor, bağrım,
Önsözü yazar mısın?.

Yıllardır beraberiz,

Bizlerden kalsın iz
En değerli dostum, siz,
Önsözü yazar mısın?

Gözümün ferri söndü,
Bahar, yaz-kışa döndü,
Ömrümün sonu göründü,
Sen Öz’ü yazar mısın?.

Arkasından, Ankara’dan Ali Bozkurt’un yine bendenize yazdığı bir dörtlük var. Anılan dörtlük. (İsa Kayacan hocama):

Atan’dan mı aldın güzel yapını,
Ömer’den mi aldın hukuk tapunu,
Heybemde şiirim çalsam kapını,
Umarım hayır demezsin hocam...

BURDUR’DAN

1-Sosyal hayatımızın her alanında bir yabancılaşmadır sürüyor. Yurdun dört bucağında adı lügâtımızda geçmeyen türlü mağaza adları. Migros-Bauhaus-Continentam Armada-Outlet vs. Buna paralel “Süper-hiper-mega” ile başlayan hiçbir iş yeri yok ki orada yabancı müzik çalmasın. Birinin olsun beni yanıltmasını umuyorum tez zamanda. Elin türküsü çağırılıyor alenen, Türk’ün mahallesinde anlayacağınız. (Osman Erenalp, Yenigün Gazetesi, Burdur, 25.12.2008)

2-Şair ve Yazar Fatma Uçarlar, Isparta’da bir inşaatta yazılı, “Satılık lüks daire” ilanı görür. İlanın altındaki telefonu arayıp, “ilandaki yazılı lüks kelimesindeki (x) harfinin alfabemizde olmadığı için (x) yerine (ks) harflerinin konulmasını rica eder, hatırlatır.

Bu ilan – ilandaki yabancı hayranlığını ifade eden yanlışlık 15–20 gün düzeltilmez. Fatma Uçarlar yeniden telefon eder Lüks kelimesinin, lüks şeklinde neden değiştirilmediğini sorar. Sonra görülür ki Lüks kelimesi, Lüks kelimesiyle yer değişmiş ilan “Satılık Lüks daire” şekline dönüştürülmüştür. Burada ısrarlı izleniş olmasaydı, acaba bu ilandaki yabancı kelime, Türkçe kelimeyle yer değişebilir miydi?. (Makale: Yenigün Gazetesi, Burdur, 26.12.2008)

TÜRKÜ SAVAŞÇISI

Her alanda bir mücadeleci, savaşçı olur.. Çoban Hüseyin Çemrek, öz yaşam öykülerinden, Türküleşen şiirlerinden oluşan sayfalar bütünü 208 sayfayla kitaplaştırmış.

Adı: Türkü Savaşçısı.

Bir giriş var, Türkünün savaşçısı, başlıklı şiir dikkat çekiyor. İbrahim Sartaş, Yahya Aksoy imzalı değerlendirmeler dikkat çekmekte ilk sayfalarda. Sonra değişik isim ve imzaların özlü sözleri-değerli sözleri bir araya getirilmiş. Bunlardan ikisi:

- Gönül Aydın bir kişiye kul olmak, Padişahların başına taç olmaktan iyidir (Gazi Mustafa Kemal Atatürk),
- Haksızlık önünde eğilmeyiniz. Çünkü hakkınızla birlikte şerefınızı de kaybedersiniz (Hz. Ali).

Türkünün savaşçısı başlıklı şiirin son dördlüğü:

-Aşık Veysel tutkundur, doğa vardır özünde,
Mahzuni, Ertaşlar var, bu Çoban’ın sözünde,
Türküler çiçek açmış, Atatürk’ün izinde,
Türkünün savaşçısı budur halkın ozanı.

Av. Sema Aksoy'un da Çoban Hüseyin Çemrek'le ilgili değerlendirmesi var 10 ucu sayfada. Rehber edinilen üstadların cümlelerinden alıntılar yapılmış.

Kalıcı bir araştırma, inceleme eseri olarak gördüm “Türkü Savaşçısı” adlı kitapla kendi alanında kalıcılığın sağlandığı bir yayın karşımıza çıkarılmış. Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim. Bazı fotoğraflarla da zenginleştirilen kitap sayfalarında, Çemrek'in aile efradı da görüntü olarak sayfalara aktarılmış, bilgiler verilmiş.

Çoban Hüseyin Çemrek'in bazı bitirme tezlerine konu oluşunu da öğreniyoruz ki, seviniyor, mutlu oluyoruz. Bir ölçüde bu kitap, Çoban Hüseyin Çemrek'in hayatında, şiirlerinin bir araya getirilen anlatım bütünlüğü olarak bizimle selamlaşıyor. Arka kapakta “İnsandır” başlıklı 7 dörtlükten meydana gelen bir şiir dikkat çekiyor. İlk dörtlüğü bu şiirin:

-Beş duyuya hakim canlı yaratık,
İlk önce ateşi bulan insandır.
Göçebe yaşantı paylaşan toplum,
İnsanla, barışık kalan insandır.

Çoban Hüseyin Çemrek: 1951 yılında Amasya ili, Hamamözü ilçesi Yukarı Ovacık köyünde doğdu. 500 dolayında eseri, kaset, sesli ve görüntülü cd'ler olarak biraya getirdi kitap olarak yayınlanmasını sağladı. Kısa adı AŞ-DER olan Ankara Halk Aşıkları Kültür ve

Araştırma Derneği'nin başkanlığını yapan Çemrek Kültür Bakanlığından emekli oldu. Halk aşıklarıyla ilgili çalışmalarını sürdürüyor.

GÜNÜN YORUMLARI:

1- İsa Kayacan, çalışkan, özverili, fedekar olduğu kadar, vefa duygularını en iyi bilenlerimizden biri. O, karşılık beklemez, hep verir. O'nun vermesi ve insani vasıflarıyla, bu ülkeye nice değerler kattığını da biliyoruz (Şükrü Tekin Kaptan)

2- Bitmez tükenmez kalemi ile pek çok “rekorun” sahibi ve mesleğine aşıklığı ile bilinen çok yönlü araştırmacı, yazar ve şairliğiyle Türkiye'nin her köşesinde alkışlanmakta olan İsa Kayacan, aynı zamanda “bir dünya İnsanı”dır (Melahat Ecevit)

3- İsa Kayacan, daha önceki yıllarda onbir ayrı bakanın Basın Danışmanlığı'nı yaparak, yoğun bir tempoda çalışmış ve bu yoğunluk içinde dahi kalemi elinden bırakmamış, edebiyat dünyamızın duayenlerindendir. Sayın Kayacan, ektiğini biçen ve çalışmalarının karşılığını da yaşarken gören, nadir edebiyatçılarımızdan biridir (Fatma Uçarlar)

GÜNÜN SÖZÜ: Sen Ankaradasın/Ben Ankaradayım/Biz Ankaradayız/Biz Ankaralıyız. 25 Ocak 2009)

BIYOGRAFİ ZENGİNLİĞİNDEN KÜLTÜR ZENGİNLİĞİNE

Araştırma ve incelemeler sonucu, ortaya konulanların önem ve anlamı ortaya çıkmalı, kalıcılığı, kalıcılıkları konuşulmalı, gözlenmeli.

İHSAN IŞIK

Bir biyografi zengini, bir kültür zengini olan İhsan Işık, 1952 yılında Diyarbakır'da doğdu. Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesini bitirdikten sonra, İstanbul liselerinde edebiyat öğretmenliği yaptı. İstanbul Büyükşehir Belediyesinde ve Başbakanlıkta Danışman olarak çalıştı. Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü olarak görev yaptı. Yazarlar Sözlüğü, Türkiye Yazarlar Ansiklopedisi (3 cilt), Türkiye Edebiyatçılar Ansiklopedisi (10 cilt), Encyclopaedia of Turkish Authors (3 cilt) adlı eserleriyle Türkiye'nin önde gelen biyografi ve ansiklopedi yazarları arasına girdi. Yayınlanan değişik kitapları da bulunan İhsan Işık, Elvan Yayınlarının yöneticiliğini sürdürüyor.

10 CİLT LİK BİYOGRAFİ ZENGİNLİĞİ

İhsan Işık 10 ciltlik “Türkiye Edebiyatçılar ve Kültür Adamları Ansiklopedi”sini yayınladı. 2. baskılı bu ciltler içinde toplam 10 bin 366 yazar hakkında geniş bilgiler yer aldı. Bu serinin 11. cildi bin yeni edebiyatçıyla Nisan 2009'da günyüzü görecek.

İhsan Işık, zor bir çalışmayı sürdürüyor ve sonuçlandırıyor. Bunca isim ve imzalı bilgileri toplayacaksınız, genel bir plan içerisinde biyografilerini şekillendireceksiniz, fotoğraflarıyla sayfalardaki yerinden, okurlarıyla-araştırmacılarla buluşması, raflardaki yerini almaları için gayret gösterip, nefes almadan çalışacaksınız. İhsan Işık'ın yaptığı iş zor ve sorumluluk isteyen bir hizmet alanıdır. Bu yüzden O'nu kutlamalı, alkışlamalı ve ne kadar yapabiliyorsak, desteklemeliyiz. Şimdi, 10 ciltlik ansiklopedilerde yer alan, binlerce isim ve imzalardan, ciltler itibariyle bazı isimler, cilt ve sayfa numaralarını vermek istiyorum:

- Rıza Akdemir (cilt 1,s.157-158)
- Aysel Al (cilt 1, f. 228)
- Fakir Baykurt (cilt 2,s.616,17,18,619)
- Mustafa Ceylan (cilt 2,s.835,836)
- Zeki Çelik (cilt 3,s.918)
- H.Rıdvan Congur (cilt 3,s.963,964)
- Melahat Ecevit (cilt 3,s.1138,1139)
- Abdülkadir Güler (cilt 4, s.1515,1516)
- Ayhan İnal (cilt 5, s.1816,17,18,19)
- Hayrettin İvgin (cilt 5,s.1867,1868)

- İsmail Kara (cilt 5, s. 1959)
- İsa Kayacan (cilt 5, s.2102,2103)
- Rasim Köroğlu (cilt 6,s.2278,2279)
- Kaya Özdemir (cilt 7, s.2847)
- Ahmet Tufan Şentürk (cilt 8,s,3339,3341)
- Nail Tan (cilt 8,s.3392,3394)
- Fatma Uçarlar (cilt 9,s.3646,3647)
- Celil Garipoğlu (cilt 10, s.4047)
- Elçin İskenderzade (Bkz. Türk Dünyası

Yazarları)

ÜÇ AYRI KİTAP

İhsan Işık aracılığıyla bana ulaşan kitaplar:

- 1- İhsan Işık (şiirler–1968–2008, önce söz ettiğim 88 sayfalık, İhsan Işık şiirlerinden oluşan kitap.
- 2- Denizin Estiği Nehir: Güzin Balpetek’in 88 sayfalık şiir kitabı. Elvan Yayınları arasında günyüzü görmüş.
- 3- Bir Yürek İnsan: Zübeyde Gökbulut Sunguroğlu’nun 184 sayfalık şiir kitabı. Elvan Yayınları arasında, okurlarıyla buluşum, buluşturulmuş.

HANIM AKÇAY’IN KALEMİNDEKİLERDEN

Şairlerimizin, yazarlarımızın, araştırmacılarımızın, kısacası eli kalem tutanların yazdıkları, yayınladıklarından seçtiklerimiz, değerlendirmelerimiz arasında yer vererek mısra ve satırları arasındaki gezintilerimiz gündemdeki, gündemimizdeki yerini koruyor.

Konu, Burdur ve Burdurlu olunca, gündemlerimde değişiklik yapmaktan çekinmediğimi, sakınca görmediğimi herkes biliyor, cümle-alem bunun farkında

HANIM AKÇAY

Burdurlu hemşehrilerimizden. Burdur’da Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde çalışan bu hemşehrimin şiir ve denemelerinin bulunduğunu, önceki yıllarda kulak misafiri olmuş, duymuştum. Isparta’da Ocak 2008’in ikinci haftasının ortalarında Fatma Uçarlar arkadaşımızın imza gününde, pardon şiir şöleninde yüzyüze geldiğimiz Hanım Akçay kardeşimizden rica ettim.. “şu şiir ve denemelerinden, çalışmalarından gönder” dedim.

21.01.2009 tarihli mektubuyla şiirlerinden ve hikaye denemesinin bazı sayfalarından örnekler gönderdi.

Hanım Akçay kardeşimiz çok mütevazı. Sanki kendisinden başka, ilk yazdıklarını yayınlanmak üzere sağa sola gönderen yok... Yazdıklarını elinden adeta "zorla" alıyorsunuz...

GERÇEK ÖYLE DEĞİL

Hanım Akçay kardeşimizin şiirleri, öyle elde tutulacak, defter aralarında saklanacak ölçüde zayıf değil.. Şiirin gerçek yolculuğuna çıkan herkes gibi başlangıç duyguları var, şiirin geniş dünyası içinde yer yer görünmeye başlayanlar olarak karşımıza çıkanlar var.

Sen, sessiz sevgi, bekliyorum, sen ve ben, anlamadım seni, tek başıma, dorum gözlüm, canım canım öğretmenim, adını sen koy, içim yanıyor, öyle sevgi başlıklarıyla bize ulaşanlara bakıyoruz.. Hepsi pırıl pırıl duygularla yazılmış. Önemli mesajların getiricisi bu şiirler. Bir örnek bunlardan:

Severim akşamları görünmez günahlarla,
Akla gelmedik sevgililer akıllarda,
Eve giderken parkelerin üzerinde tek tek,
Çılgılık, çılgılık yüreğim duymayan kulaklarda.

Üç şiirinin başlığı yok Hanım Akçay'ın. Hani isimsiz insan olmaz ya, başlıksız da şiir olmaz demek yanlış olur mu acaba?. Hanım Akçay'ın öteki şiirlerinden bazı mısraları:

-Anne mutlu olmak istiyorum/Gitme, açılma güzelim/Ölüm içimde, çok yakınımdasın/Bir sessizlik kapladı yüreğimi/Sığınmak istedim limana/Paylaşmayı öğrendim canım öğretmenim senden/Bir kapı açtım/Tek başıma darmadağın olmuşum vd. Bu şiirlerinden aldığımız tek mısralar bile gösteriyor ve bunlardan anlıyoruz ki, Hanım Akçay şiirin ortalarında... Yani başlangıcında değil Tebriklerimizi sunuyoruz efendim. Devam Hanım Akçay kardeşim, hemşehrim devam.

BİR KÖY HİKAYESİ

Hanım Akçay'ın bir hikâye denemesi var. Adının ne olduğunu henüz bilmediğimiz bu hikâye denemesindeki anlatım da, şiirlerindeki anlatım gibi, gelecek için ümit veriyor.

-“Amma ninenin misafirleri gelmişti. Ayaküstü hoş geldin deyip, azda olsa sohbet edip düğüne gittiler”,

-“Kızından evvel şalvarını giydi. Dastarını sıkıca bağladı, elini yüzünü sabunladı. Hem söyleniyor, hem de bir taraftan eğri olan şalvarını düzeltiyordu”. Gelecek düşünülerek, varılmak istenilen hedeflerin tesbitiyle mümkün olacağına göre, Hanım Akçay'ın düşünüp, plânladıkları var. Bu plânlama çerçevesinde yazdıkları, ortaya koydukları var...Şiir konusunda olduğu gibi, hikâye konusunda da devam bizim gız, Hanım Akçay.

TASAVVUF EDEBİYATIMIZIN İLK BÜYÜK ŞAİRİ YUNUS EMRE

Yunus Emre'nin şiirleriyle karşılaşmayanımız yok gibidir. O, Tasavvuf edebiyatımızın ilk büyük şairidir. Hayatı hakkında kesin bilgilere sahip olmadığımızı biliyoruz. Yunus Emre'yle ilgili bildiklerimiz, din ve tasavvuf büyüklerinin rivayetlerinden oluşan menkıbelere dayanmaktadır.

Risaletü'n-Nushiye adlı mesnevisini 1307–1308 yıllarında yazmış olmasından yola çıkarak yaptığımız değerlendirmelere göre; XIV. Yüzyılın başlarına kadar yaşadığı kabul edilmektedir.

Son araştırmalara bakarsak; Yunus Emre'nin 1240–1241 yıllarında, muhtemelen Eskişehir'de doğduğu, seksen iki yıl yaşayarak 1320–1321 yıllarında vefat ettiği tahmin edilmektedir.

Yunus Emre'nin iki defa evlendiği, bu evliliklerinden iki çocuğunun olduğu, Konya, Şam ve Azerbaycan'ı dolaştığı bilinmektedir. Aşık Çelebi, Rıza Tevfik, Bursalı Mehmet Tahir, Hüseyin Vassaf gibi araştırmacılar, şairin okuma-yazma bilmediğini, medrese eğitiminden geçmediğini; İsmail Hakkı Bursevi, Abdülbaki Gölpınarlı, Faruk Kadri Timurtaş

gibi araştırmacılar ise, medrese eğitimi almış olduğunu ileri sürmüşlerdir. Yunus'un ümmiliğini Hz. Peygamber'den kinaye bir ümmilik kabul edenler de vardır. Aslında Yunus, ümmi olmadığını düşündürecek kadar ilim sahibidir.

O'nun ilmi, ilahi aşk ve güzel ahlakla elde edilmiş ledünni (ilham yoluyla elde edilmiş) bir ilimdir. Menkıbeleri ve şiirlerinden anlaşıldığına göre; Yunus Emre, tasavvuf yoluna girmeden önce, güçlü bir medrese öğrenimi görerek yetişmiştir. Yunus Emre'nin menkbevi hayatı daha çok Hacı Bektaş-ı Veli “Velâyetname”sine dayanmaktadır.

Rivayetlerden birine göre; Yunus Emre, Hacı Bektaş-ı Veli'nin huzuruna çıkar ve, “Ben bir fakir kişiyim. Bu yıl ekinimden nasip alamadım. Ümittir ki bu yemişi alıp buğday verirsiniz” der. Birkaç gün bekledikten sonra ayrılacağı Hacı Bektaş'a haber verilir.

Hacı Bektaş; “sorun bakalım, buğday mı ister, nefes mi?” der. Yunus'un “buğday” cevabı bildirilince, Hacı Bektaş-ı Veli; “Varın söyleyin, alıcın her tanesi için bir (iki) nefes verelim” buyurur.

Cevaben Yunus Emre; “Ehlim var, nefes karın doyurmaz. Lütuf ederse buğday versinler. Kıfâf edelim” der. Hacı Bektaş-ı Veli bu defa; “Alıcın çekirdeğine on nefes verelim” dese de o kabul etmez. Kendisine istediği kadar buğday verilir. Yunus Emre yolda buğdayıyla giderken, “Vilayet eri bana nasip

sundu, alıcın her çekirdeğine karşı on nefes verdi. Ne olmayacak iş ettim. Buğday sayılı günde tükenir, nefes bir ömür yeter. Ola ki himmet eder, nasibi verir” diye düşünür.

Yunus Emre Dergâha varıp halini arzeder. Hacı Bektaş’a istediği haber verilince, “O şimdiden sonra olmaz, biz onun kilidini Tapduk Emre’ye verdik”der. Yunus Emre bunun üzerine Tapduk Emre’ye gider. Tapduk Emre, “hoş geldin” halin bize arzolundu. Hizmet et, emek yetir, nasibini al” buyurur. Bunun üzerine Yunus emre, Tapduk dergâhına kırk yıl odun taşır. Bu kırk yıl boyunca Yunus Emre’deki istidat, tasavvufi eğitim yoluyla işlenir. Teslimiyeti, samimi hizmetleri sonucu olgunluk mertebesine erer. Daha sonra şiirleriyle halkı irşat etmek üzere yeniden gurbete çıkar.

Yunus Emre, Konya, Şam ve Azerbaycan dahil geniş sayılabilecek bir coğrafyayı dolaşmıştır. Çağdaşı büyük mutasavvıf Mevlâna Celâleddin’le görüşerek, yolculuğunu doğduğu yer olan Porsuk çayının Sakarya’ya döküldüğü Sarıköy’e dönerek tamamlamıştır. Eskişehir’in Mihalıççık ilçesine bağlı Sarıköy’de gömüldüğü yere, 1970 yılında yeni bir mezar yapılmıştır. Anadolu’nun birçok bölgesinde, Ona ait mezarın bulunması şaire duyulan büyük sevginin göstergesi olarak kabul edilmektedir.

Kendisinden sonra gelen binlerce düşünce ve sanat adamını derinden etkileyen, şiirleri bugün de en

az aydınlar kadar halk arasında dillerden düşmeyen Yunus Emre’nin, Türkçe edebiyatın en büyük şairi olduğunu söylemek yanlış sayılmaz. Yunus emre, şiirlerinde kullandığı süsten, gösterişten uzak temiz bir Türkçe ile şiirimizin en temiz ve berrak kaynaklarından birini oluşturmuştur. Allah ve insan sevgisini, dostluğu, kardeşliği, merhamet ve yardımlaşmayı esas alan, öğütleyen İslâm tasavvufundan kaynaklanan ve güçlü bir lirizmle beslediği şiirlerinin yüzyılları aşip gelmesi tesadüfi değildir.

Bazı şiirlerinde aruzu, büyük çoğunlukla hece ölçüsünü kullanan Yunus Emre’nin Divan’da üçyüz altmış kadar ilâhi ve nefes topladığı görülmektedir. Şiirinin temel birimi beyit, biçmi ilâhidir. Müstezat ilâhiyi sever. Aruzla yazar, Türkçe hece ölçüsüne uygun olan “hezec” ve “recez” bahrlarını kullanır genellikle. Kusursuz bir kafiye yapısına sahip Yunus Emre, Türk tasavvuf edebiyatının ilk büyük şairi olarak kabul edilmektedir. Yunus Emre, bir ozan, yahut bir saz şairi değil, dini-tasavvufî Türk edebiyatı alanında kendine özgü bir tarzın temsilcisidir.

Kur’an ve sünnet esaslarından hareketle, bütün insanlığı Allah’ı zikre ve kardeşliğe davet eden Yunus Emre, şiirlerinde, ölüm, fanilik, gurbet ve dervişlik konularını işlemiştir. Yine de onun şiirlerinde en çok işlediği konu ilahi aşktır. O’na göre “aşk makamı” yüce bir makamdır.

Yunus Emre, ne dünya, nede ahiret hesabındadır. O, hasret ile doludur. İlâhi aşktan sonra, Yunus Emre'nin düşüncesinde, en köklü yere sahip olan fikir, ölüm fikridir. Şaire göre ölüm “sevgiliyle buluşmaktan” başka bir şey değildir.

Beylikler döneminin karışık Anadolu'sunda yaşamış olan Yunus Emre, dünya ile tümüyle bağlarını koparmamıştır. Bu nedenle de gündelik olaylar şu dörtlüğünde olduğu gibi karşımıza çıkar:

Bu dünyada bir nesneye,
Yanar içim, göynür özüm,
Yiğit iken ölenlere,
Gök ekini biçmiş gibi..

Yunus Emre'nin dili, ortak İslâm medeniyeti içinde öteden beri gelişmeye başlamış ve ortak medeniyet dillerinden Türkçeleştirilmiş kelimelerle zengin bir İslâmi Türk dilidir. Orta Asya'da Ahmet Yesevi ile başlayan tasavvuf şiirinin doruk noktasına Yunus Emre ile çıktığı, Anadolu erenlerinin en büyüğünün Yunus Emre olduğu kabul gören gerçeklerin başında gelmektedir.

Yunus Emre'nin üçbin şiir söylediği, fakat bu şiirlerin Molla Kasım adlı bir zahid tarafından şeraite aykırı bulunduğu için tahrip edildiği, yılların gerisinden gönümüze akıp gelen değerlendirmelerdendir. Molla Kasım, Yunus'un şiirlerini ele geçirip, bir su kenarına oturur. Bin tanesini yakar, bin tanesini de suya verir.

Üçüncü bindeki şiirleri okumaya başlayınca, şu dizelerle karşılaşır:

Derviş Yunus bu söze eğri büğrü söyleme,
Seni sığaya çeken bir Molla Kasım gelir..

Bu beyti okuyan Molla Kasım şaşırır, tövbeye gelir ve Yunus Emre'nin ermiş bir kişi olduğuna inanır. Ne var ki iş işten geçmiştir. Elde sadece bin tane şiir kalmıştır.

ESERLERİ:

Yunus Emre'nin iki eseri vardır. Bunlardan Risaletü'n Nushiyye olarak bilineni 1307 yılında mesnevi şeklinde yazılmış, tasavvufi bir nasihatnamedir. Yunus Emre'nin bu eserinde ahenk ve âşıkanelik olmamakla birlikte sembolizmi mükemmeldir. Eserde kavramlar soyut olup teşhis sanatıyla işlenmiştir. Didaktik bir eser olan bu risale, insanın kâmil olma yolunda yaşadığı manevi yolculuğu anlatır.

Yunus'un öteki asıl eseri ise, düşünce dünyasını da ortaya koyduğu Divan'dır. “Yunus olduysa adım pes ne aceb/Okuyalar defter-ü divanımı “beyitinden anlaşıldığı kadarıyla, Yunus Emre hayattayken Divan-ı bulunuyordu, şeklinde yorum yapmak, bunu gerçek olarak kabul etmiş yanlış olmaz.

Yunus Emre'yi ilim ve edebiyat dünyasına ciddi anlamda tanıtan ilk kişi, isim ve imza Fuat

Köprülü'dür. "Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar (1918)" adlı eserinde Ahmed Yesevi ve Yunus Emre etrafında gelişen Türk tasavvuf edebiyatı tarihi, geniş şekilde incelenmiştir.

Cumhuriyet döneminde Yunus Emre üzerine ilk ciddi araştırmayı ise Burhan Toprak yapmış ve Yunus'un şiirlerini "Yunus Emre Divanı-(1933-34)" adıyla yayımlamıştır.

HAKKINDA YAZILANLARDAN

1- Yunus Emre bir bakıma Mâvlana ile adeta aynı inancı ve aynı dünya ve hayat görüşünü paylaşmıştır. Mevlâna'nın Farsca terennüm ettiklerini, çok uzun ve geniş bir ufukta, bize aydınlığı gösterdiklerini Yunus Emre çok daha kısa tesirli bir Türkçe ile şakımıştır. (Abdülkadir Karahan)

2- Yunus Emre'nin sanatı tamamiyle "Milli" yani "Türk" bir sanattır ki, bunu tahlil edecek olursak, başlıca iki unsura tesadüf ederiz: Evvela ona ahlaki-süfiyane esaslarını veren "İslami-Nev-Eflâtuni" unsur. İkinci olarak; lisanın edasını, şeklini, veznini veren milli unsur. Birisi "Esas"ı, diğeri "Şekl'i" teşkil eden bu iki unsur. (Fuad Köprülü, Türk Edebiyatı Tarihi, 1986)

3- Bu dünya, insanın bakıp bakıp doyamadığı kızıl, yeşil donanmış pırıl pırıl bir gelindir. Ölümü en sakın ve soyut çizgilerle anlatan Yunus, ölüme geçiş acılarını en dehşetli imajlarla, hayatı da bir çocuğun

dünyaya bakışı kadar taze, renkli ve parlak, canlı kelimelerle anlatıyor (Sezai Karakoç, Yunus Emre, 1989).

4- Şiirimizin ustalarından, rahmetli Halil Soyuer'in sekiz dörtlükten meydana gelen "Gizlidir" başlıklı şiirinin bir dörtlüğü: Halil diye doğmuş biri/Yunus olmuş onun pir'i/Belki de bunca şiiri/Yazanda, Yunus gizlidir..

ŞİİRLERİNDEN

Yunus Emre'nin şiirlerinden:

Aşkın aldı benden beni
Bana seni gerek seni
Ben yanarım dün-ü günü
Bana seni gerek seni (Kül'den)

Bir garip ölmüş deyeler
Üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin (Soğuk su'dan)

Gökyüzünde İsa ile
Tur dağında Musa ile
Elimdeki âsâ ile
Çağırayım Mevlâm seni (Dağlar ile, Taşlar ile'den)

Ne dilersen Haktan dile
Kılavuzla gir doğru yola
Bülbül âşık olmuş güle

Öter “Allah” deyu deyu
(Şol cennetin ırmakları’ndan)

Gönlüm düştü bu sevdaya
Gel gör beni aşk neyledi
Başımı verdim kavgaya
Gel,gör beni aşk neyledi (Baştan ayağa yâreyim’den)

Bir hastaya vardın ise
Bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele
Hak şarabın içmiş gibi (Gök Ekini’nden)

KAYNAK: Işık, İhsan: (Türkiye Edebiyatçılar ve
Kültür Adamları Ansiklopedisi, cilt 9 Ankara 2007)

